

รายงานสถานการณ์
และดัชนีภาวะแรงงานจังหวัดยะลา
รายปี 2562
(มกราคม - ธันวาคม 2562)

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์กระทรวงแรงงาน

“แรงงานมีศักยภาพสูง และมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

(ปัตตานี ยะลา นราธิวาส)

“เกษตรก้าวหน้า การค้าชายแดน การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่อาเซียน”

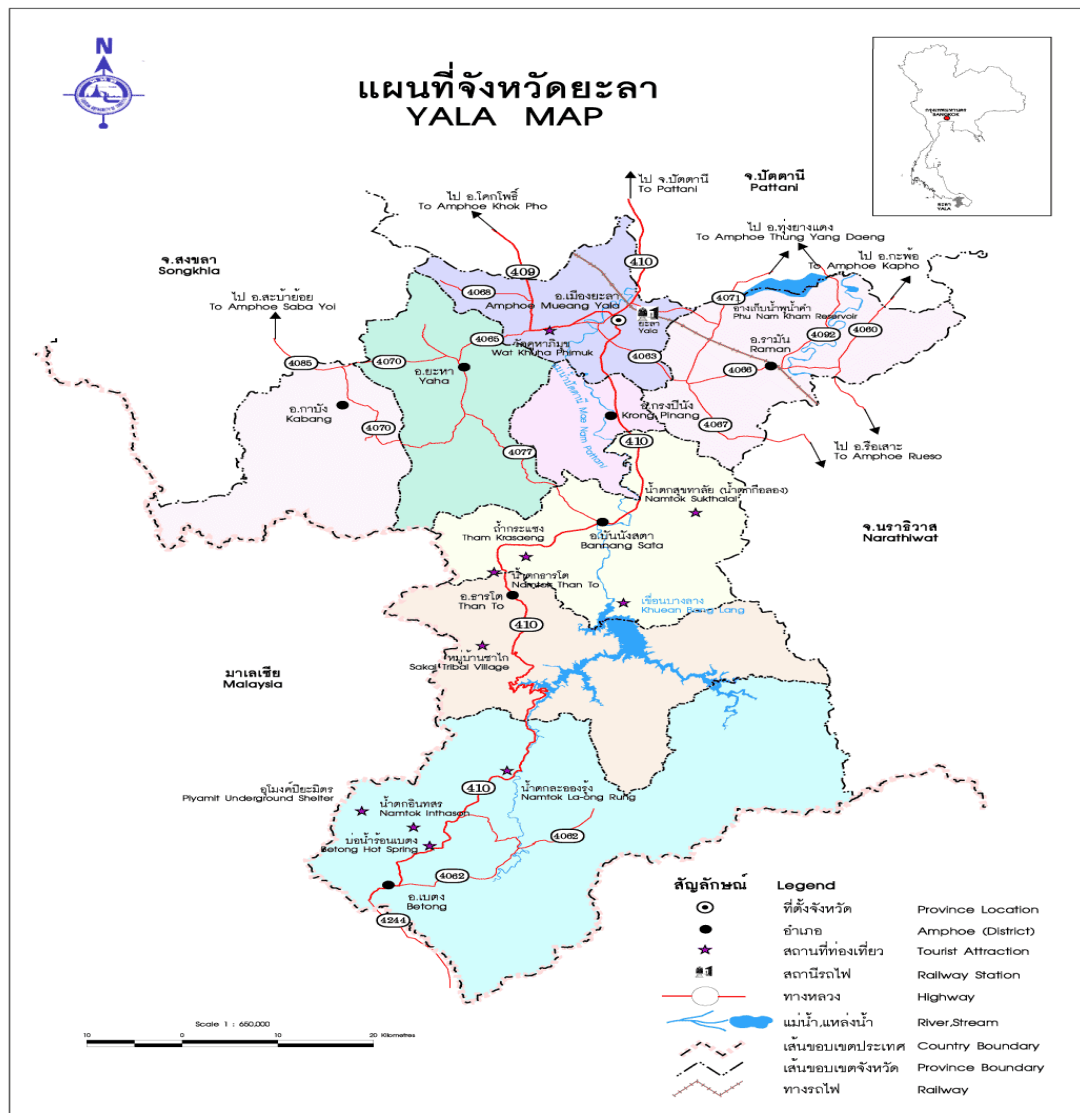
วิสัยทัศน์จังหวัดยะลา

“คุณภาพชีวิตมั่นคง เกษตรมั่งคั่ง ท่องเที่ยวยั่งยืน”

วิสัยทัศน์สำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

“เป็นศูนย์กลางบริหารจัดการ ให้กำลังแรงงานมีงานทำ
มีศักยภาพ มีหลักประกัน และความมั่นคงในการทำงาน”

“คุณภาพชีวิตมั่นคง เกษตรมั่งคั่ง ท่องเที่ยวยั่งยืน”

คำขวัญประจำจังหวัดยะลา
“ได้สุดสยามเมืองงามชายแดน”

ต้นไม้ ประจำจังหวัดยะลา ได้แก่ ต้น “ศรียะลา”

ดอกไม้ ประจำจังหวัดยะลา ได้แก่ ดอก “พิกุล”

คำนำ

สำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา ได้จัดทำรายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงานจังหวัดยะลา ขึ้นเพื่อเป็นการสนับสนุนภารกิจของสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา ในการเป็นศูนย์ข้อมูลด้านแรงงาน ของจังหวัดตามโครงการ “การเพิ่มประสิทธิภาพศูนย์ข้อมูลแรงงานจังหวัด” เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นมาเพื่อมุ่งหวังเผยแพร่ข้อมูลด้านแรงงานโดยเฉพาะแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้สนใจทั่วไป

รายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงานจังหวัดยะลา กำหนดจัดทำเป็นรายไตรมาสและรายปี สำหรับฉบับนี้เป็นรายงานประจำ ปี 2562 ฉบับที่ 56 เป็นการรายงานข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2562 ข้อมูลที่ปรากฏในรายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงานจังหวัดยะลา เป็นผลมาจากความร่วมมือ ในการสนับสนุนข้อมูลของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดยะลา ได้แก่ สำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา สำนักงานประกันสังคม จังหวัดยะลา และสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา ตลอดจนหน่วยงานภายนอก ซึ่งได้แก่ สำนักงานสถิติ จังหวัดยะลา สำนักงานคลังจังหวัดยะลา สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา สำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดยะลา และสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดยะลา ลงในเว็บไซต์ของสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา เว็บไซต์ <http://www.yala.mol.go.th/>

สำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา ขอขอบคุณ ทุกหน่วยงานที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลในการจัดทำ รายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงานจังหวัดยะลา จนเสร็จสมบูรณ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงาน สถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงานจังหวัดยะลา จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจทั่วไป

สำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

กุมภาพันธ์ 2563

สารบัญ

	หน้า
1) บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	1
☺ สภาพเศรษฐกิจ	1
☺ สถานการณ์ด้านแรงงาน	3
2) สภาพทั่วไปจังหวัดยะลา	7
☺ สภาพทั่วไปจังหวัดยะลา	7
☺ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	22
☺ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	25
☺ ภาวะเศรษฐกิจไทย	27
☺ ภาวะเศรษฐกิจจังหวัด	27
☺ ดัชนีราคาผู้บริโภค	30
☺ การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่	32
☺ การจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรมตั้งใหม่	34
3) ดัชนีชี้วัดภาวะแรงงาน	35
☺ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	35
☺ อัตราการจ้างงาน	36
☺ อัตราการว่างงาน	37
◆ อัตราการว่างงานของจังหวัดยะลา	37
◆ อัตราการว่างงานของประเทศ	38
☺ อัตราการบรรจุนงาน	39
☺ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว	40
☺ อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ	40
☺ อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน ข้อขัดแย้ง ในสถานประกอบการ	41
☺ อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน	42
4) สถานการณ์แรงงานจังหวัดยะลา	43
☺ กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน	43
◆ กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน จังหวัดยะลา	43
◆ กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน ของประเทศ	48
☺ แรงงานนอกระบบ ปี 2562	49
☺ การส่งเสริมการมีงานทำ	52
◆ การจัดหางานในประเทศ	52
◆ การส่งเสริมการมีงานทำ	57
◆ แรงงานต่างด้าว	57
◆ ความต้องการและการขาดแคลนแรงงาน	61
◆ แรงงานไทยในต่างประเทศ	61
◆ การส่งเสริมคนพิการให้มืงานทำ	64
◆ ผู้สูงอายุในจังหวัดยะลา	66

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
☺ การพัฒนาศักยภาพแรงงาน	67
◆ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน	67
◆ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน	67
◆ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน	68
☺ การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ	69
◆ การตรวจแรงงาน	69
◆ การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน	70
◆ การแรงงานสัมพันธ์	70
◆ การสวัสดิการแรงงาน	71
◆ การเลิกจ้าง	71
◆ การประสบอันตราย/เจ็บป่วยจากการทำงาน	72
☺ การประกันสังคม	73
◆ การใช้บริการของกองทุนประกันสังคมพิจารณาตามประเภทของประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน)	75
☺ ปัญหาด้านแรงงานที่สำคัญ	76
☺ ผลการดำเนินงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล/นโยบายกระทรวงแรงงาน	77
◆ นโยบายรัฐบาล	77
◆ นโยบายกระทรวงแรงงาน	78
☺ มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ	79
☺ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่	86
ข้อมูลผู้บริหารหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดยะลา	87

(1) บทสรุปผู้บริหาร

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ปี พ.ศ. 2560 ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า 15,451,959 ล้านบาท เมื่อหักด้วยผลตอบแทนปัจจัยการผลิตสุทธิต่างประเทศ 689,834 ล้านบาท เป็นรายได้ประชาชาติ (Gross National Income: GNI) มีมูลค่า 14,762,125 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 6.4 โดยรายได้ประชาชาติต่อหัว (per capita GNI) เท่ากับ 218,200 บาท สูงกว่า 205,607 บาท ในปี 2559 หรือ เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1

การผลิตภาคเกษตร ขยายตัวร้อยละ 3.7 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 1.3 ในปีก่อนหน้า เนื่องจากผลผลิตพืชหลัก เช่น ข้าวเปลือก อ้อยโรงงาน ปาล์มน้ำมัน และยางพารา ขยายตัวได้ตามสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย ผลผลิตปศุสัตว์ลดลงจากการเลี้ยงโคและกระบือ ขณะที่ผลผลิตสัตว์ปีก เช่น ไก่และไข่ไก่ ขยายตัวได้ ส่วนผลผลิตประมงขยายตัวสูง เป็นต้น **การผลิตภาคนอกเกษตร** ขยายตัวร้อยละ 4.1 โดยการผลิอุตสาหกรรมการขยายตัวร้อยละ 2.2 ต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า เป็นผลมาจากอุตสาหกรรมหลัก เช่น ยานยนต์ เคมีและเคมีภัณฑ์ และคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เป็นต้น มีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้น ประกอบกับแรงสนับสนุนจากภาคบริการ โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และสาขาขนส่งที่ขยายตัวร้อยละ 10.6 และร้อยละ 8.2 ตามลำดับ จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ของจังหวัดยะลาในปี พ.ศ. 2560 มีมูลค่า ณ ราคาประจำปีเท่ากับ 43,369 ล้านบาท ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP Per Capita) ของจังหวัดยะลา ในปี พ.ศ.2560 เท่ากับ 96,867 บาท ได้แบ่งเป็น **ภาคการเกษตร** 13,848 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 31.9 และ**นอกภาคการเกษตร** 29,521 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 38.10 อัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมจังหวัดยะลา ปี 2560 (ณ ราคาประจำปี) ใน 5 สาขาอันดับแรก ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง (ร้อยละ 31.90) รองลงมาได้แก่ สาขาการขนส่งและการขายปลีกฯ (ร้อยละ 12.90) สาขาการศึกษา (ร้อยละ 11.30) สาขาการผลิต (ร้อยละ 8.9) และสาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ (ร้อยละ 8.30)

รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรในปี 2560 (ณ ราคาประจำปี) เท่ากับ 96,867 บาทต่อปี ลดลงจาก 98,562 บาท ในปี 2559 ที่ผ่านมา เท่ากับ 1,695 บาท หรือลดลงร้อยละ 1.72 จากราคายางพาราพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัดมีราคาปรับตัวลดลง ส่งผลให้รายได้ของประชาชนลดลง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เปิดเผยรายงานภาวะเศรษฐกิจการคลังประจำเดือนพฤศจิกายน 2562 พบว่า “ได้รับแรงสนับสนุนจากเศรษฐกิจด้านอุปสงค์ โดยการบริโภค ภายในประเทศที่สะท้อนจากการขยายตัวต่อเนื่องของยอดการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ บนฐาน การใช้จ่ายภายในประเทศ และเศรษฐกิจด้านอุปทาน จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ขยายตัวต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจไทยยังคงได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจภายนอกประเทศส่งผลให้มูลค่า การส่งออกสินค้าชะลอตัว ส่วนเสถียรภาพเศรษฐกิจยังอยู่ในเกณฑ์ดี”

รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดยะลา ของสำนักงานคลังจังหวัดยะลา พบว่า “เศรษฐกิจของจังหวัดยะลาในปี 2562 ขยายตัวร้อยละ 0.81 และคาดว่าในปี 2563 เศรษฐกิจจะขยายตัวร้อยละ 4.10 ปรับประมาณการลดลงจากเดือนกันยายน 2562 ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.57”

เศรษฐกิจจังหวัดยะลาปี 2562 ขยายตัวในอัตราร้อยละ 0.81 ตามการผลิตภาคการเกษตร ภาคการบริการ การลงทุนภาคเอกชน และการใช้จ่ายภาครัฐ

ด้านอุปทาน ขยายตัว ตามการผลิตภาคการเกษตร ขยายตัวในอัตราร้อยละ 16.81 จากปริมาณผลผลิตยางพาราที่ออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น จากปัจจัยด้านพื้นที่ที่ให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ประกอบกับสภาพอากาศที่เหมาะสม ภาคบริการ ขยายตัวร้อยละ 0.74 จากการอุปโภคบริโภคที่เพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย และมาตรการชิม ช้อป ใช้ รวมทั้งการขยายตัวของภาคการศึกษาและการบริหารราชการฯ ที่เน้นการบริการประชาชนให้มีการกระจายตัวอย่างทั่วถึง

ด้านอุปสงค์ ภายในจังหวัดโดยรวมหดตัว จากมูลค่าการค้าชายแดนเฉลี่ย หดตัวร้อยละ -17.00 จากเครื่องชี้มูลค่าการส่งออกที่ลดลง จากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ซบเซา การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนซึ่งเป็นประเทศคู่ค้าหลัก และผลกระทบจากสงครามทางการค้า การบริโภคภาคเอกชน หดตัวร้อยละ -0.85 เป็นผลจากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มได้ลดลง ขณะที่ การลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 2.20 สะท้อนผ่านสินเชื่อเพื่อการลงทุนรวม พื้นที่ให้อนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาล และจำนวนรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลจดทะเบียนใหม่เพิ่มขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐ ขยายตัวร้อยละ 14.44 ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากมาตรการเร่งรัดการใช้จ่ายของส่วนราชการให้เป็นไปตาม พรบ.วินัยการเงินการคลังของรัฐ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ และเร่งอัดฉีดเม็ดเงินลงสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเฉพาะระบบเศรษฐกิจระดับฐานราก

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ ภายในจังหวัด อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2562 อยู่ที่ร้อยละ -0.03 ลดลงจากปี 2561 ตามราคาน้ำมันดิบโลก

ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดยะลา เดือนธันวาคม 2562 (ปี 2558 (ปีฐาน) (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา ร่วมกับกองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ขอรายงานความเคลื่อนไหวดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดยะลา ประจำเดือน ธันวาคม 2562 และปี 2562) ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดยะลา เท่ากับ 100 มีค่าเท่ากับ 102.6 (เดือนพฤศจิกายน 2562 เท่ากับ 102.3) การเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดยะลา เดือนธันวาคม 2562 เมื่อเทียบกับ เดือนพฤศจิกายน 2562 สูงขึ้นร้อยละ 0.3 เดือนธันวาคม 2561 สูงขึ้นร้อยละ 1.1 เฉลี่ยปี 2562 เทียบกับปี 2561 โดยเฉลี่ยไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดยะลา เดือนธันวาคม 2562 เทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2562 สูงขึ้นร้อยละ 0.3 จากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 0.4 และดัชนีหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 0.2

ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 0.4 จากการสูงขึ้นของหมวดเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำร้อยละ 1.2 ได้แก่ ไก่สด หอยแครง ปลาทุ กุ้งนาง กุ้งขาว ปลาช่อนแห้ง เป็นต้น หมวดผักและผลไม้สูงขึ้นร้อยละ 0.6 ได้แก่ ผักบุ้ง ถั่วงอกยาว ฟักทอง ชিং กระเทียม มะม่วง กล้วยน้ำว้า เป็นต้น เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนส่งผลให้ผักได้รับความเสียหายช่วงเพาะปลูก

ดัชนีหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 0.2 จากการสูงขึ้นของหมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสารร้อยละ 0.4 สาเหตุสำคัญเป็นผลมาจากราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงในจังหวัด โดยเฉลี่ยปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 สำหรับหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 0.3 โดยหมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสารสูงขึ้นร้อยละ 0.2

หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ เปรียบเทียบระหว่าง ม.ค. – ธ.ค. 2561 กับ ม.ค. – ธ.ค. 2562 สูงขึ้นร้อยละ 0.7 โดยหมวดข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้งสูงขึ้นร้อยละ 2.8 หมวดไข่และผลิตภัณฑ์นมสูงขึ้นร้อยละ 1.9 หมวดผักและผลไม้สูงขึ้นร้อยละ 4.6 หมวดเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์สูงขึ้นร้อยละ 0.6 ในขณะที่หมวดเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำลดลงร้อยละ 0.6

การจัดทะเบียนของนิติบุคคลตั้งใหม่ (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา) ในปี 2562 (มกราคม – ธันวาคม 2562) พบว่าจังหวัดยะลา มีการจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ทั้งสิ้น 126 แห่ง เป็นบริษัทจำกัด จำนวน 75 แห่ง (ร้อยละ 59.52) และห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 51 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 40.48) โดยอุตสาหกรรมที่มีจำนวนการจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ในปี 2562 สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ (1) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนจำนวน 43 แห่ง (บริษัทจำกัด 30 แห่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัด 13 แห่ง) คิดเป็นร้อยละ 34.13 (2) การก่อสร้าง จำนวน 31 แห่ง (บริษัทจำกัด 9 แห่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัด 22 แห่ง) คิดเป็นร้อยละ 24.60 (3) บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ จำนวน 20 แห่ง (บริษัทจำกัด 11 แห่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9 แห่ง) คิดเป็นร้อยละ 15.87

เมื่อพิจารณาทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลตั้งใหม่ทั้งหมด 211.20 ล้านบาท พบว่า บริษัทจำกัดมีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 142.60 ล้านบาท (ร้อยละ 67.52) และห้างหุ้นส่วนจำกัด มีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 68.60 ล้านบาท (ร้อยละ 32.48) โดย อุตสาหกรรมที่มีทุนจดทะเบียนมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ (1) อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนมีทุนจดทะเบียน 69.15 ล้านบาท (ร้อยละ 32.74) (บริษัทจำกัด 52.50 ล้านบาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด 16.65 ล้านบาท) (2) การก่อสร้าง มีทุนจดทะเบียน 50.25 ล้านบาท (ร้อยละ 23.79) (บริษัทจำกัด 15.70 ล้านบาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด 34.55 ล้านบาท) (3) บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ มีทุนจดทะเบียน 26.30 ล้านบาท ร้อยละ 12.45 (บริษัทจำกัด 19.20 ล้านบาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด 7.10 ล้านบาท)

การจดทะเบียนโรงงานใหม่ในจังหวัดยะลา (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา) พบว่า ปี 2562 มีโรงงานที่ได้รับการอนุญาตใหม่ จำนวน 5 โรง เงินลงทุน 300.10 ล้านบาท คนงาน 170 คน เครื่องจักร 912 แรงม้า และในปี 2562 นี้ ไม่มีโรงงานที่เลิกกิจการ

สถานการณ์ด้านแรงงาน

สถานภาพแรงงานทั่วประเทศ ณ เดือนธันวาคม 2562 มีประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 56,700.8 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 38,207.1 คน ผู้มีงานทำ 37,661.1 คน ผู้ว่างงาน 367.0 คน กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล 179.1 คน และผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 18,493.7 คน (หน่วย : พันคน)

จังหวัดยะลามีประชากรที่อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 334,778 คน จำแนกเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 221,904 คน คิดเป็นร้อยละ 66.29 ได้แก่ ผู้มีงานทำ 220,449 คน ผู้ว่างงาน 1,433 คน ในปีนี้มีแรงงานที่รอฤดูกาล จำนวน 22 คน ขณะที่ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวน 112,873 คน คิดเป็นร้อยละ 33.71 จำแนกเป็นทำงานบ้าน 27,067 ผู้ที่เรียนหนังสือ 50,119 คนและอื่นๆ 35,687 คน

การมีงานทำ ผู้มีงานทำในจังหวัดยะลา จำนวน 220,449 คน จำแนกเป็นผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรม (เกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้และการประมง)จำนวน 144,204 คน คิดเป็นร้อยละ 65.41 ของผู้มีงานทำทั้งหมด ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม มีจำนวน 76,245 คน (คิดเป็นร้อยละ 34.59 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) เนื่องจากจังหวัดยะลาเป็นจังหวัดเกษตรกรรม จึงส่งผลให้แรงงานภาคเกษตรกรรมสูงกว่าแรงงานนอกภาคเกษตรกรรมหรือภาคอุตสาหกรรม

สำหรับจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า ประเภทอุตสาหกรรมที่มีผู้ทำงานมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก จำนวน 31,978 คน หรือร้อยละ 14.51 รองลงมาเป็นประเภทโรงแรมและอาหาร จำนวน 12,536 คน ร้อยละ 5.69 การศึกษา 6,951 คน ร้อยละ 3.15 การบริหารราชการฯ 5,840 คน ร้อยละ 2.65 และการก่อสร้าง 5,188 คน ร้อยละ 2.35 ของผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมทั้งหมด

การว่างงาน สำหรับอัตราการว่างงานของประเทศไทย ณ เดือนธันวาคม 2562 มีผู้ว่างงานประมาณ 367.0 คน คิดเป็นอัตราการว่างงาน 0.96 ของผู้ว่างงานทั้งหมดในประเทศไทย

จังหวัดยะลามีผู้ว่างงาน จำนวน 1,433 คน หรือร้อยละ 0.43 โดยผู้ว่างงานเป็นเพศชาย จำนวน 959 คน คิดเป็นร้อยละ 0.59 และเพศหญิง จำนวน 474 คน หรือร้อยละ 0.28 ส่วนอัตราการว่างงาน ซึ่งคำนวณจากผู้ว่างงานต่อผู้อยู่ในกำลังงานมีอัตราร้อยละ 0.65 ทั้งนี้ อัตราการว่างงานในปี 2562 มีสัดส่วนขยายตัวจากปีที่ผ่านมา ซึ่งอัตราการว่างงานปี 2561 อยู่ที่ร้อยละ 0.43 เนื่องจากเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดยะลา มีการหดตัวจากราคาขายพาราที่ปรับตัวลดลง ตลอดจนมีการเลิกจ้างงานในภาครัฐหลายโครงการที่เป็นแหล่งดูดซับแรงงานที่สำคัญ

แรงงานนอกระบบ ปี 2562 พบว่า ปัจจุบัน ผู้มีงานทำอยู่ในแรงงานนอกระบบมีจำนวน 168,382 คน ทั้งนี้ แรงงานนอกระบบเหล่านี้จะทำงานในภาคเกษตรเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือมีจำนวน 132,023 คน คิดเป็นร้อยละ 78.41 ขณะที่นอกภาคเกษตรมี 36,359 คน (ร้อยละ 21.59) ซึ่งกลุ่มนอกภาคเกษตรนี้ เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าอุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานนอกระบบสูงสุด 3 อันดับแรก คือ 1) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ จำนวน 19,559 คน (ร้อยละ 11.62) 2) กิจกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร 9,627 คน (ร้อยละ 5.72) และ 3) การผลิต 2,094 คน (ร้อยละ 1.24)

การบริการจัดหางานภายในประเทศ ในปี 2562 (มกราคม – ธันวาคม 2562) นายจ้าง/สถานประกอบการได้แจ้งตำแหน่งงานว่าง จำนวน 4,255 อัตรา โดยมีผู้สมัครงาน 3,327 คน การบรรจุงาน 3,071 คนและการบรรจุงานจะมีอัตราบรรจุงานต่อตำแหน่งงานว่างร้อยละ 72.17 ส่วนตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามระดับการศึกษาที่ต้องการสูงสุดคือระดับมัธยมศึกษา มีความต้องการร้อยละ 34.95 (1,487 อัตรา) รองลงมาเป็นระดับ ปวช. ร้อยละ 16.22 (690 อัตรา) สำหรับอาชีพที่มีการบรรจุงานมากที่สุด คือ พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด ร้อยละ 29.55 (798คน) และอุตสาหกรรมที่มีตำแหน่งว่างงานมากที่สุด คือ การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 35.68 (1,518 อัตรา)

ความต้องการแรงงาน ในจังหวัดยะลา ปี 2563 คาดประมาณว่าจะมีความต้องการแรงงานในกลุ่มช่างฝีมือแรงงานมากที่สุด เช่น ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างเชื่อม ช่างปูน รองลงมาเป็นกรรมกร พนักงานขับรถ เช่น พนักงานขับรถแทรกเตอร์ พนักงานขับรถโมโต พนักงานขับรถยนต์ พนักงานขับรถเกรต พนักงานขับรถเครน และวิศวกรโยธา ตามลำดับ แรงงานส่วนใหญ่ในขณะการศึกษาในจังหวัดยะลา จะเน้นการศึกษายสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ เป็นสาเหตุหนึ่งให้เกิดการขาดแคลนแรงงาน

แรงงานต่างด้าว จำนวนแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายและได้รับอนุญาตให้ทำงาน ใน ปี 2562 (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2562) มีจำนวนทั้งสิ้น 3,343 คน โดยส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่อนุญาตให้เข้ามาอยู่ แรงงานต่างด้าว มาตรา 9 พิสูจน์สัญชาติ (มาตรา 59) จำนวน 2,746 คน (ร้อยละ 82.14) รองลงมาเป็นแรงงานต่างด้าวประเภทที่ได้รับอนุญาตทำงานตาม MOU จำนวน 333 คน ร้อยละ 9.96 ประเภทชนกลุ่มน้อย (มาตรา 13) จำนวน 149 คน หรือร้อยละ 4.46 ประเภทชั่วคราว (มาตรา 59) จำนวน 112 คน (ร้อยละ 3.35) และประเภทส่งเสริมการลงทุนและกฎหมายอื่นๆ (มาตรา 62) จำนวน 3 คน ร้อยละ 0.09 ตามลำดับ

ถ้าพิจารณาจำนวนแรงงานต่างด้าวประเภทชั่วคราว มาตรา 59 ของจังหวัดยะลา จำนวน 112 คน จำแนกตามสัญชาติที่เข้ามาทำงานมากที่สุด จะพบว่า แรงงานต่างด้าว สัญชาติอื่นๆ มีมากที่สุด จำนวน 49 คน (ร้อยละ 43.75) รองลงมาคือสัญชาติฟิลิปปินส์ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 34.82 หากจำแนกตามประเภทอาชีพที่เข้ามาทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก จะพบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประเภทวิชาชีพด้านต่างๆ สูงสุด ร้อยละ 77.68 (87 คน) รองลงมาเป็นผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการ ระดับอาวุโส ผู้จัดการ ร้อยละ 16.07 (18 คน) และช่างเทคนิค และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 1.79 (2 คน) แสดงให้เห็นว่าตลาดแรงงานในจังหวัดยะลา ต้องพึ่งพิงแรงงานทักษะฝีมือที่มีความเชี่ยวชาญระดับสูงจึงต้องส่งเสริมพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้เทียบเท่ามาตรฐานสากลต่อไป

สำหรับแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน ตามมติคณะรัฐมนตรี ปี 2562 เป็นแรงงานที่ประเทศไทยอนุญาตให้มาทำงานเป็นการชั่วคราว เพื่อทดแทนการขาดแคลนแรงงานในประเทศ แรงงานในกลุ่มนี้มี 3 สัญชาติ คือ เมียนมา ลาว และ กัมพูชา สำหรับในจังหวัดยะลา ณ เดือนธันวาคม 2562 (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2562) มีจำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งสิ้น 3,079 คน หากพิจารณาตามสัญชาติ พบว่า แรงงานต่างด้าว สัญชาติเมียนมา มีจำนวน 2,766 คน ขณะที่แรงงานต่างด้าว สัญชาติลาว มีเพียง 68 คน และสัญชาติกัมพูชา จำนวน 245 คน

การเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ในส่วนของแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ปี 2562 พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 63 คน และหากพิจารณาตามวิธีการเดินทางพบว่า เดินทางไปโดยวิธี Re-Entry จำนวน 56 คน หรือร้อยละ 88.89 และเดินทางด้วยตนเอง จำนวน 7 คน (ร้อยละ 11.11) ในส่วนภูมิภาคที่แรงงานไทยไปทำงานส่วนใหญ่ จะกระจุกตัวที่ภูมิภาคเอเชีย จำนวน 54 คน หรือร้อยละ 85.71 ภูมิภาคตะวันออกกลาง จำนวน 5 คน (ร้อยละ 7.94) และภูมิภาคอื่นๆ จำนวน 4 คน (คิดเป็นร้อยละ 6.35) ของแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศทั้งหมด

คนพิการในจังหวัดยะลา ที่ขึ้นทะเบียนไว้ ณ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดยะลา มีจำนวนทั้งสิ้น 12,401 คน เมื่อพิจารณาจำนวนผู้พิการ แยกตามอำเภอ พบว่า มีผู้พิการในอำเภอเมืองยะลามีมากที่สุด จำนวน 3,638 คน คิดเป็นร้อยละ 29.34 รองลงมาคือ อำเภอรามัน จำนวน 2,593 คน คิดเป็นร้อยละ 20.91 ตามลำดับ หารับการรับผู้พิการเข้าทำงานในสถานประกอบการจังหวัดยะลา จากรายงานการปฏิบัติตามกฎหมายเรื่องการจ้างงานคนพิการในสถานประกอบการ ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดยะลา ประจำปี 2562 ซึ่งกำหนดให้นายจ้างหรือสถานประกอบการนับจำนวนลูกจ้างที่ไม่ใช่คนพิการ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2555 เพื่อคำนวณคนพิการที่ต้องรับเข้าทำงานในอัตราส่วนลูกจ้างที่มีคนพิการทุกหนึ่งร้อยคนต่อคนพิการหนึ่งคน เศษของหนึ่งร้อยคนถ้าเกินห้าสิบคนต้องรับคนพิการเพิ่มอีกหนึ่งคน ทั้งนี้ กรณีนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่มีสำนักงานสาขาให้นับจำนวนลูกจ้างรวมทุกสาขาเข้ากับสำนักงานใหญ่ของนิติบุคคลด้วย พบว่า อัตราส่วนลูกจ้างที่เป็นคนพิการตามกฎหมายกำหนด คือ 100 : 1 การรับผู้พิการเข้าทำงาน ในสถานประกอบการของจังหวัดยะลา ทั้งสิ้น จำนวน 55 คน

ผู้สูงอายุในจังหวัดยะลา ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา ณ เดือนธันวาคม 2562 พบว่า จังหวัดยะลา มีผู้สูงอายุ (ผู้ที่มีอายุ ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป) จำนวน 49,635 คน โดย 3 อันดับแรก เป็นอำเภอเมืองยะลา ที่มีผู้สูงอายุ มากที่สุด จำนวน 16,888 คน คิดเป็นร้อยละ 34.02 รองลงมาคือ อำเภอรามัน จำนวน 9,296 คน คิดเป็นร้อยละ 18.73 และอำเภอเบตง จำนวน 6,841 คน คิดเป็นร้อยละ 13.78 ตามลำดับ ขณะที่อำเภอกาบัง มีผู้สูงอายุน้อยที่สุด จำนวน 1,794 คน คิดเป็นร้อยละ 3.61

การพัฒนาศักยภาพแรงงาน ในปี 2562 มีการฝึกเตรียมเข้าทำงานในจังหวัดยะลา จำนวน 115 คน โดยกลุ่มอาชีพที่ฝึกเตรียมเข้าทำงานส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 29.57 การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานในจังหวัดยะลาในปีนี้มีผู้เข้ารับการฝึกฯ จำนวน 624 คน โดยกลุ่มอาชีพที่มีการฝึกยกระดับเข้าทำงาน เป็นกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการสูงสุด จำนวน 392 คน คิดเป็นร้อยละ 62.82 และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานมีการทดสอบฯ ทั้งหมด 484 คน โดยกลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์มีการทดสอบฯ สูงสุด จำนวน 358 คน หรือร้อยละ 73.97 ของผู้เข้ารับการทดสอบฯ ทั้งหมด

การคุ้มครองแรงงาน จากการตรวจสอบสถานประกอบการทั้งสิ้น 191 แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ จำนวน 6,218 คน สถานประกอบการที่ตรวจสอบส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีขนาด 20 - 49 คน คิดเป็นร้อยละ 24.08 ของการตรวจสอบสถานประกอบการทั้งหมด และมีสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องในปี 2562 นี้อยู่ 44 แห่ง หรือร้อยละ 23.04

การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน มีการตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการทั้งสิ้น 80 แห่ง ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ จำนวน 4,200 คน พบว่าในปีนี้มีสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัย 15 แห่ง หรือร้อยละ 18.75 โดยประเภทอุตสาหกรรมที่มีอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัย มากที่สุด ได้แก่ ประเภทการก่อสร้าง จำนวน 5 แห่ง ร้อยละ 33.33

การประสบอันตราย/เจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ในปี 2562 จังหวัดยะลา มีการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำนวน 187 คน โดยประเภทของความร้ายแรง พบว่า จะหยุดงานเกิน 3 วัน จำนวน 94 คน หรือร้อยละ 50.27 รองลงมาคือหยุดงานไม่เกิน 3 วัน จำนวน 90 คน หรือร้อยละ 48.13 และตาย จำนวน 3 คน (ร้อยละ 1.60) และในปีนี้มีผู้ที่ทุพพลภาพและสูญเสียอวัยวะบางส่วน

การเกิดข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งภายในจังหวัด จังหวัดยะลาไม่มีข้อร้องเรียน/ ข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งใดๆ เกิดขึ้นภายในจังหวัด แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ของแรงงานจังหวัดยะลาอยู่ในระดับดีมาก

การเลิกจ้างแรงงาน สถานประกอบการกิจการในจังหวัดยะลา ที่เลิกกิจการ มีจำนวน 6 แห่ง ลูกจ้างถูกเลิกจ้าง 20 คน เป็นสถานประกอบการขนาดเล็กตั้งแต่ 1-9 คน จำนวน 5 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 83.33 ลูกจ้างถูกเลิกจ้างจำนวน 9 คน และสถานประกอบการขนาด 10 คนขึ้นไป จำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 16.67) ลูกจ้างถูกเลิกจ้าง 11 คน

การสวัสดิการ ในปี 2562 มีการส่งเสริมให้บริการด้านสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด 60 แห่ง ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 3,825 คน

การประกันสังคม ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2562 พบว่า

1. กองทุนประกันสังคม จังหวัดยะลา มีสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมจำนวน 1,363 แห่ง มีการใช้บริการของกองทุนประกันสังคม (ไม่เนื่องจากการทำงาน) จำนวน 129,486 ราย ประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนใช้บริการสูงสุดได้แก่ กรณีสงเคราะห์บุตร จำนวน 107,375 ราย หรือร้อยละ 82.92 ของผู้ใช้บริการทั้งหมด สำหรับปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน พบว่าการจ่ายเงินกรณีสงเคราะห์บุตร มีการจ่ายเงินสูงสุดถึง 65,378,300.00 บาท หรือร้อยละ 39.30 ของเงินประโยชน์ทดแทนที่จ่าย

2. กองทุนเงินทดแทน มีสถานประกอบการและลูกจ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทน จำนวน 1,583 แห่ง ลูกจ้าง จำนวน 23,613 คน ส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการ ขนาด 1-4 คน จำนวน 816 แห่ง หรือร้อยละ 51.55 ของสถานประกอบการในกองทุนเงินทดแทนทั้งหมด และจังหวัดยะลา มีสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมที่เป็นสถานพยาบาลของรัฐบาล จำนวน 2 แห่ง คือ โรงพยาบาลศูนย์ยะลา และโรงพยาบาลเบตง

2) สภาพเศรษฐกิจจังหวัดยะลา

สภาพทั่วไปจังหวัดยะลา

ความเป็นมา

คำว่า “ยะลา” มาจากภาษาพื้นเมืองเดิมว่า “ยาลอ” ซึ่งแปลว่า “แห” ตามประวัติตั้งแต่สมัยสุโขทัย ถึงตอนต้นกรุงรัตนโกสินทร์นั้น “เมืองยะลา” เป็นส่วนหนึ่งของมณฑลปัตตานี

ต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรงโปรดเกล้าให้มีการปรับปรุงการปกครองส่วนภูมิภาคใหม่ เป็นการปกครองแบบเทศาภิบาล โดยออกประกาศข้อบังคับสำหรับการปกครอง 7 หัวเมือง ร.ศ. 120 ซึ่งประกอบด้วย เมืองปัตตานี หนองจิก ยะหริ่ง สายบุรี ยะลา ธาระ และเมืองรามัน ในแต่ละเมืองมีพระยาเมืองเป็นผู้รักษาราชการ โดยอยู่ภายใต้การดูแลของข้าหลวงเทศาภิบาลมณฑลนครศรีธรรมราช ต่อมาในปีพุทธศักราช 2476 ได้มีการยุบเลิกมณฑลปัตตานี และได้มีการจัดระเบียบราชการส่วนภูมิภาค จังหวัด อำเภอบ้าน และหมู่บ้าน “เมืองยะลา จึงเป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทยในปัจจุบัน”

การวางผังเมืองในจังหวัดยะลา

สมัยอำมาตย์โทพระรัฐกิจวิจารณ์ (สวาสดิ์ ณ นคร) ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา คนที่ 10 (พ.ศ. 2456 – 2458) ร่วมกับเพื่อนข้าราชการ ในสมัยนั้น ได้วางผังเมืองยะลาเริ่มด้วยการหาศูนย์กลางใจเมือง โดยการปักหลักไว้และเอาก้อนหินใหญ่วางไว้เป็นเครื่องหมายเรียกว่า กิเลสศูนย์กลางใจเมือง กลมเป็นชั้น ๆ มีถนนรองรับเป็นตาข่ายลักษณะเป็นใยแมงมุมในเขตเทศบาลยะลา จังหวัดยะลา ได้ชื่อว่าเป็นจังหวัดเดียวในประเทศไทยที่มีผังเมืองเป็นระเบียบเรียบร้อยและสวยงามที่สุดและติดอันดับโลก โดยเว็บไซต์ www.wtfintheworld.com ได้จัดอันดับเมืองสุดอลังการทั่วโลก เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2560 ประเทศไทยถูกจัดอันดับโลก ลำดับที่ 23 จุดดังกล่าวอยู่บนใจกลางเมืองยะลา จากประวัติความเป็นมาของการวางผังเมืองยะลา คดีหลักของเมืองยะลา คือถนนมีมาก่อน ผู้คนถึงเข้ามาอยู่ที่หลัง บ้านเรือน จึงมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม โดยพื้นที่ในเขตเทศบาลนครยะลา จำนวน 19 ตารางกิโลเมตร มีถนนกว่า 400 สาย ตัดเชื่อมต่อกัน ส่วนหนึ่งเป็นใยแมงมุม มีวงเวียนซ้อนกัน 3 วง คล้ายกับกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ให้ถนนทุกสายไปรวมกันที่วงเวียนหลักเมือง เป็นการแบ่งโซนนิ่งที่ชัดเจน เช่น สถานศึกษา สถานที่ราชการ ย่านธุรกิจการค้า บ้านพักอาศัยและสวนสาธารณะหรือพื้นที่สีเขียวของเมือง อีกส่วนหนึ่งตัดกันเป็นตารางหมากรุก คล้ายกับนครลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา มีทางเท้าควบคู่รางระบายน้ำ ช่วยให้แนวอาคารเป็นแนวเดียวกัน ส่งผลให้เมืองยะลา มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดความสะอาด 3 ปีซ้อน (พ.ศ. 2528 – 2530) และในปี พ.ศ. 2540 ได้รับการคัดเลือกจากองค์การอนามัยโลกยกให้เป็น 1 ใน 5 เมืองของประเทศไทยในโครงการเมืองน่าอยู่ทั่วโลก

หลักเมืองยะลา

จากสารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ พ.ศ. 2529 ได้บันทึกไว้ว่า หลักเมืองยะลาสร้างขึ้นจากความดำริของ พ.ต.อ.ศิริ คชหิรัญ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา โดยได้ดำริว่า “เดิมจังหวัดยะลา” เป็นอาณาเขตหนึ่งในบริเวณ 7 หัวเมือง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดปัตตานี เพื่งแยกออกเป็นเมืองหนึ่งต่างหากในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ (ในรัชกาลที่ 1 พ.ศ. 2333)

ที่ตั้งตัวเมืองยะลาเดิมมิได้อยู่ในที่ปัจจุบัน แต่ได้มีการโยกย้าย 4 ครั้งด้วยกัน คือ

ครั้งที่ ๑ ตั้งเมืองขึ้นที่บ้านตำบลยะลอกูเบ (อยู่ระหว่างเขตอำเภอเยาะหา กับอำเภอเมืองยะลา)

ครั้งที่ ๒ ได้ย้ายตัวเมืองมาตั้งที่ตำบลท่าสาป ริมฝั่งแม่น้ำปัตตานี (ปัจจุบันเป็นตำบลอยู่ในเขตอำเภอเมืองยะลา)

ครั้งที่ ๓ ย้ายไปตั้งที่ตำบลสะเตง

ครั้งที่ ๔ ย้ายมาตั้งที่ตำบลบ้านนิง อันเป็นที่ตั้งเมืองปัจจุบัน ตั้งแต่ พ.ศ. 2594

การที่ต้องย้ายเมืองถึง 4 ครั้ง นอกจากเป็นด้วยเหตุที่ต้องการเลือกหาที่เหมาะสม กล่าวกันว่า เพราะจังหวัดนี้ไม่มีหลักเมือง เพราะยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างหลักเมืองขึ้นตามโบราณราชประเพณี

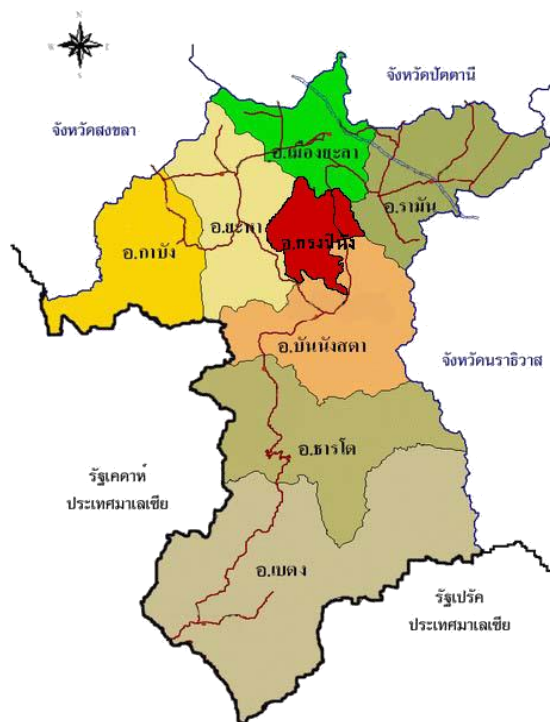
ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัด พ.ต.อ.ศิริ คชหิรัญ จึงให้ข้าราชการและประชาชนจังหวัดยะลา ได้พร้อมใจกันก่อสร้างหลักเมืองขึ้นที่บริเวณศูนย์วงเวียนหน้าศาลากลางจังหวัด โดยเริ่มวางศิลาฤกษ์ก่อสร้าง เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2505

ลักษณะทางกายภาพ

(1) ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดยะลา เป็นจังหวัดที่อยู่ใต้สุดของประเทศไทย อยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 5 - 7 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 100 - 102 องศาตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางรถไฟสายใต้ 1,039 กิโลเมตร และตามถนนเพชรเกษมสายเก่า 1,395 กิโลเมตร หรือสายใหม่ 1,084 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 4,521 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2.8 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 6.4 ของพื้นที่ภาคใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง คือ

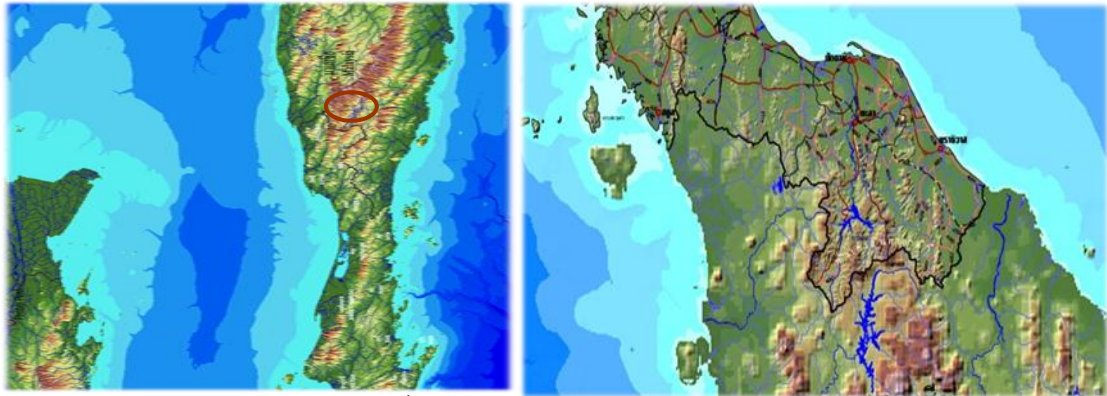
ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดสงขลา และปัตตานี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	รัฐเปรัก ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	จังหวัดนราธิวาส และรัฐเปรัก ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จังหวัดสงขลา และรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย

ภาพที่ 1 แสดงที่ตั้งและอาณาเขตของจังหวัดยะลา

(2) ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดยะลา มีลักษณะเป็นภูเขา เนินเขาและหุบเขา ตั้งแต่ตอนกลางจนถึงใต้สุดของจังหวัด มีที่ราบบางส่วนทางตอนเหนือของจังหวัด ได้แก่ บริเวณที่ราบแม่น้ำปัตตานี และแม่น้ำสายบุรีไหลผ่าน อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลางถึงสูงมาก โดยเฉลี่ยระหว่าง 100-200 เมตร พื้นที่ส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยป่าดงดิบ และสวนยางพารา มีเทือกเขาที่สำคัญอยู่ 2 เทือกเขา คือ เทือกเขาสันกาลาคีรี เริ่มจากอำเภอเบตง เป็นแนวยาวกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย และเทือกเขาปิไล ซึ่งเป็นเทือกเขาอยู่ภายในจังหวัดในเขตตำบลบูตี ตำบลบันนังสาดของอำเภอเมืองยะลา อำเภอกรงปินัง และอำเภอรามัน

ภาพที่ 2 แสดงลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดยะลา

(3) ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดยะลา ตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้นมีอากาศร้อนชื้นและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีสภาพอากาศแบบร้อนชื้น มี 2 ฤดู คือ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม และฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - กุมภาพันธ์ อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยประมาณ 28.20 องศาเซลเซียส และสูงสุดเฉลี่ย 34.50 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,712.1 มิลลิเมตรต่อปี มีฝนตกเฉลี่ย 148 วันต่อปี เดือนตุลาคม - พฤศจิกายน มีฝนตกชุกที่สุด

ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

(1) ประชากร

ประชากร ณ เดือนตุลาคม 2561 จำนวน 531,380 คน แยกเป็น

- ประชากรเพศชาย จำนวน 264,268 คน
- ประชากรเพศหญิง จำนวน 267,112 คน
- จำนวนครัวเรือน จำนวน 163,696 ครัวเรือน

ตารางที่ 2.1 แสดงจำนวนประชากรรายอำเภอ / เทศบาล

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
1	เมืองยะลา	37,174	38,371	75,545	18,037
	- เทศบาลนครยะลา	29,306	32,012	61,318	27,295
	- เทศบาลเมืองสะเตงนอก	15,687	16,577	32,264	13,546
	- เทศบาลตำบลลำใหม่	527	525	1,052	374
	รวมทั้งหมด	82,694	87,485	170,179	59,252
2	เบตง	18,547	17,376	35,923	15,193
	- เทศบาลเมืองเบตง	12,817	13,816	26,633	11,157
	รวมทั้งหมด	31,364	31,192	62,556	26,350
3	บันนังสตา	27,670	26,881	54,551	15,129
	- เทศบาลตำบลเขื่อนบางลาง	2,313	2,110	4,423	1,968
	- เทศบาลตำบลบันนังสตา	1,370	1,354	2,724	939
	รวมทั้งหมด	31,353	30,345	61,698	18,036
4	ธารโต	12,288	11,251	24,531	8,693
	- เทศบาลตำบลคอกช้าง	803	754	1,557	582
	รวมทั้งหมด	13,091	12,005	25,096	9,275
5	ยะหา	30,088	30,024	60,112	13,796
	- เทศบาลตำบลยะหา	1,322	1,312	2,634	728
	รวมทั้งหมด	31,410	31,336	62,746	14,524
6	รามัน	41,874	43,048	84,922	19,861
	- เทศบาลตำบลเมืองรามันห์	2,520	2,598	5,118	1,827
	- เทศบาลตำบลโกตาบารู	2,795	2,893	5,688	1,440
	รวมทั้งหมด	47,189	48,539	95,728	23,128
7	กาบัง	12,618	11,913	24,531	6,839
8	กรงปินัง	14,549	14,297	28,846	6,292
	รวมทั้งหมด	264,268	267,112	531,380	163,696

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดยะลา
ข้อมูล ณ เดือนพฤศจิกายน 2561

(2) หน่วยการปกครอง จังหวัดยะลา ประกอบด้วย

- (1) อำเภอ 8 อำเภอ
- (2) ตำบล 58 ตำบล
- (3) หมู่บ้าน 380 หมู่บ้าน
- (4) องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง
- (5) เทศบาล 16 แห่ง (1 เทศบาลนคร 2 เทศบาลเมือง 13 เทศบาลตำบล)
- (6) องค์การบริหารส่วนตำบล 47 แห่ง

ตารางที่ 2.2 แสดงการแบ่งเขตการปกครองและพื้นที่

ลำดับ	อำเภอ	เขตการปกครอง				พื้นที่ (ตร.กม.)
		ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล	อบต.	
1	อำเภอเมืองยะลา	14	80	6	9	462.24
2	อำเภอรามัน	16	90	3	14	516.031
3	อำเภอบันนังสตา	6	50	2	5	715
4	อำเภอกรงปินัง	4	23	-	4	185
5	อำเภอธารโต	4	37	1	4	675
6	อำเภอเบตง	5	32	2	3	1,328
7	อำเภอเยหา	7	49	2	6	499.9
8	อำเภอกาบัง	2	19	-	2	451
รวม		58	380	16	47	4,832.171

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดยะลา
ข้อมูล ณ เดือนพฤศจิกายน 2561

โครงสร้างราชการบริหารส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นในจังหวัด

การจัดองค์กรราชการบริหารส่วนภูมิภาค มีหน่วยราชการที่อยู่ในความควบคุมดูแลของผู้ว่าราชการจังหวัด คือ ส่วนราชการต่างๆ ในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน

ส่วนราชการในระดับจังหวัดเป็นหน่วยงาน 2 ลักษณะ คือ หน่วยราชการบริหารส่วนภูมิภาคประจำจังหวัด และหน่วยราชการบริหารส่วนกลางในจังหวัด (ที่ขึ้นตรงต่อส่วนกลาง) และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ รวมจำนวน 116 หน่วย ประกอบด้วย

- ๑ หน่วยราชการบริหารส่วนภูมิภาคประจำจังหวัดของจังหวัดยะลา มีทั้งสิ้น 34 หน่วยงาน
- ๑ หน่วยราชการบริหารส่วนกลางในจังหวัด มีทั้งสิ้น 75 หน่วยงาน
- ๑ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในจังหวัด มีทั้งสิ้น 7 หน่วยงาน

การจัดองค์กรราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

- ๑ เทศบาล 16 แห่ง
(แยกเป็น เทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง และเทศบาลตำบล 13 แห่ง)
- ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง
- ๑ องค์การบริหารส่วนตำบล 47 แห่ง

(3) ผู้สูงอายุในจังหวัดยะลา

ผู้สูงอายุในจังหวัด ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา ณ เดือนธันวาคม 2562 พบว่า จังหวัดยะลา มีผู้สูงอายุ (ผู้ที่มีอายุ ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป) จำนวน 49,635 คน โดย 3 อันดับแรก เป็นอำเภอเมืองยะลา ที่มีผู้สูงอายุ มากที่สุด จำนวน 16,888 คน คิดเป็นร้อยละ 34.02 รองลงมาคือ อำเภอรามัน จำนวน 9,296 คน คิดเป็นร้อยละ 18.73 และอำเภอเบตง จำนวน 6,841 คน คิดเป็นร้อยละ 13.78 ตามลำดับ ขณะที่อำเภอกาบัง มีผู้สูงอายุน้อยที่สุด จำนวน 1,794 คน คิดเป็นร้อยละ 3.61

ตารางที่ 2.3 ข้อมูลผู้สูงอายุในจังหวัดยะลา ณ เดือนธันวาคม 2562

อำเภอ	จำนวน (คน)
เมืองยะลา	16,888
ยะหา	4,914
รามัน	9,296
กาบัง	1,794
กรงปินัง	2,125
บันนังสตา	5,248
ธารโต	2,529
เบตง	6,841
รวม	49,635

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ข้อมูลผู้สูงอายุที่ลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของ อปท.

(4) การศาสนา

1. จำนวนศาสนสถาน จังหวัดยะลา

ตารางที่ 2.4 ข้อมูลศาสนสถานในจังหวัดยะลา ณ เดือนธันวาคม 2562

จังหวัดยะลา	ศาสนสถาน (แห่ง)			
	วัด	สำนักสงฆ์	มัสยิด	โบสถ์คริสต์
รวม	52	13	508	9

ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดยะลา

ข้อมูล ณ วันที่ 21 สิงหาคม 2561

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การป่าไม้

จังหวัดยะลามีทรัพยากรป่าไม้ที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณแนวชายแดนไทย – มาเลเซีย (ป่าบาลา-ฮาลา) ป่าเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบและมีป่าชนิดอื่นอีกเล็กน้อย เช่น ป่าละเมาะและป่าพรุ ชนิดของไม้ในป่าส่วนใหญ่เป็นไม้กระยาเลย เช่น ไม้ตะเคียนเขา ไม้สยา ไม้หลุมพอง ไม้กระบาก ไม้ยาง ไม้ตะเคียนทราย ไม้กาลอ และไม้มะค่า เป็นต้น สำหรับป่าพรุ ในจังหวัดยะลามีป่าพรุเป็นจำนวนมากหลายแห่ง ทั้งหมดอยู่ในเขต อำเภอรามัน ซึ่งมีพรุที่สำคัญๆ อยู่ 6 พรุ ได้แก่ พรุโต๊ะพราน ตำบลท่าธง พรุชะมา ตำบลท่าธง พรุบึงน้ำใส ตำบลตะโละหะลอ พรุหนองบัวหลวง ตำบลตะโละหะลอ พรุแหม ตำบลเกะรอ และพรุโต๊ะแนแวน เป็นต้น

จังหวัดยะลามีพื้นที่ป่าไม้ 2,037.846 ตารางกิโลเมตร (1,273,653.75 ไร่) คิดเป็นร้อยละ 45.07 ของพื้นที่

แหล่งน้ำ

(1) ลักษณะลุ่มน้ำ

จังหวัดยะลา มีแม่น้ำที่สำคัญ คือ แม่น้ำปัตตานี ต้นน้ำเกิดจากภูเขาในท้องที่อำเภอเบตงไหลผ่านอำเภอธารโต อำเภอบันนังสตา อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา อำเภอเยรัง อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานีและไหลลงสู่ทะเลที่อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ความยาวประมาณ 210 กิโลเมตร บริเวณที่แม่น้ำปัตตานีไหลผ่านเขตอำเภอเบตง อำเภอธารโต และอำเภอบันนังสตาเป็นพื้นที่สูง การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย จึงได้ก่อสร้างเขื่อนบางลางขึ้นที่ตำบลบาเจาะ อำเภอบันนังสตา เป็นเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำอีกแห่งหนึ่งของภาคใต้ ติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้า 3 เครื่อง มีกำลังผลิตรวม 24,000 กิโลวัตต์

(2) ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดยะลา มีลักษณะภูเขา เนินเขา และหุบเขา ตั้งแต่ตอนกลางจนถึงใต้สุดของจังหวัด มีที่ราบบางส่วนทางตอนเหนือของจังหวัด ได้แก่ บริเวณที่ราบแม่น้ำปัตตานี และแม่น้ำสายบุรีไหลผ่านอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเล โดยเฉลี่ยระหว่าง 100 - 200 เมตร พื้นที่ส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยป่าดงดิบและสวนยางพารา มีเทือกเขาที่สำคัญอยู่ 2 เทือกเขา คือ เทือกเขาสนกาลาศีรี เริ่มจากอำเภอเบตงเป็นแนวยาวกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซียและเทือกเขาปิโล ซึ่งเป็นเทือกเขาอยู่ภายในจังหวัดในเขตตำบลบุตี บันนังสาเรงของอำเภอเมืองยะลา กิ่งอำเภอกรงปินัง และอำเภอรามัน

แม่น้ำอีกสายหนึ่งที่ไหลผ่านจังหวัดยะลา คือ แม่น้ำสายบุรี ต้นกำเนิดจากภูเขา สันกาลาศีรี ซึ่งกั้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย ไหลผ่านอำเภอแว้ง อำเภอรีอูสะ จังหวัดนราธิวาส ผ่านอำเภอรามัน จังหวัดยะลา แล้วไหลลงสู่ทะเลที่อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ความยาวประมาณ 150 กิโลเมตร

(3) น้ำเพื่อการเกษตร

แหล่งน้ำที่ประชาชนชาวจังหวัดยะลาใช้ในการเกษตร ประกอบด้วย บ่อบาดาลส่วนตัว 1,356 บ่อ บ่อบาดาลสาธารณะ 720 บ่อ และบ่อที่มีเครื่องสูบน้ำ 63 แห่ง สระ 164 แห่ง ฝายส่วนตัว 45 แห่ง และคลองชลประทานส่งน้ำ 5 แห่ง

(4) แหล่งน้ำธรรมชาติ

จังหวัดยะลา มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ คือ แม่น้ำปัตตานี และแม่น้ำสายบุรี ห้วยลำธารคลอง 383 สาย มีหนองบึง 113 แห่ง มีน้ำพุ น้ำซับ 16 แห่ง

(5) แหล่งน้ำชลประทาน

แหล่งน้ำชลประทานที่ก่อสร้างแล้วเสร็จในพื้นที่จังหวัดยะลา ประกอบด้วย แหล่งน้ำตามโครงการขนาดใหญ่ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดนไทย - มาเลเซียและโครงการขนาดเล็ก โครงการศูนย์บริการเกษตรกรรมเคลื่อนที่ โครงการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติ รวมทั้งสิ้น 211 โครงการ สามารถเก็บกักน้ำได้ 8.19 ล้านลูกบาศก์เมตร และมีพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ 136,249 ไร่ หรือร้อยละ 8.32 ของพื้นที่ถือครองทางการเกษตรของจังหวัด 1,638,008 ไร่

(6) สถานการณ์ลุ่มน้ำ

ปริมาณน้ำทั้งปีสูงสุด ประมาณ 2,366 ล้านลูกบาศก์เมตร เป็นปริมาณน้ำท่าที่ไหลในช่วงฤดูฝน ร้อยละ 73.5 การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำจนถึงปัจจุบัน มีความจุรวมทั้งสิ้น 1,404.43 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือประมาณร้อยละ 53 ของปริมาณน้ำท่ารายปี ความจุทั้งหมดเป็นโครงการอ่างเก็บน้ำเขื่อนบางลาง ซึ่งอยู่ในพื้นที่ ลุ่มน้ำแม่น้ำปัตตานีตอนบน การพัฒนาในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่น้ำปัตตานีตอนล่าง โครงการส่วนใหญ่เป็นโครงการขนาดเล็ก เนื่องจากสภาพภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบ ซึ่งถือว่ามีความยากลำบากในการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเก็บกักน้ำ ไว้ใช้ในฤดูแล้งได้น้อยมาก ลุ่มน้ำปัตตานีมีพื้นที่ชลประทาน 252.130 ไร่ พื้นที่การเกษตรที่เหลือ ซึ่งเป็นพื้นที่นอกเขตชลประทานจึงอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก อย่างไรก็ตามพื้นที่นอกเขตชลประทานส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราษฎรขยายพื้นที่เพาะปลูกในบริเวณที่ดอนและพื้นที่ลาดเชิงเขา ซึ่งเป็นปัญหาในการจัดหา

ประมง

กิจกรรมด้านการประมง

ผลผลิตด้านการประมงในปี 2560 รวมทั้งสิ้น 2506.2 ตัน มีมูลค่ารวม 152.6 ล้านบาท แบ่งเป็น ด้าน การ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีจำนวน 3,445 ครัวเรือน พื้นที่ขนาด 631.4 ไร่ ผลผลิตสัตว์น้ำ 1,492.8 ตัน คิดเป็นมูลค่า 85.3 ล้านบาท ชนิดสัตว์น้ำที่นิยมเลี้ยงมากที่สุด คือ ปลาดุก 862.9 ตัน รองลงมาคือ ปลานิล และปลาตะเพียน 382.2 , 67.3 ตัน ตามลำดับ

ส่วนการจับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง อ่างเก็บน้ำต่างๆ มีพื้นที่โดยประมาณ 41,516 ไร่ มีผลผลิตสัตว์น้ำที่จับได้ 1,013.4 ตัน คิดเป็นมูลค่า 67.3 ล้านบาท โดยชนิดสัตว์น้ำที่ได้รับมากที่สุด คือ ปลานิล ปริมาณ 84.6 ตัน รองลงมาคือปลาตะเพียนและปลาสวาย ปริมาณ 354.1 , 90.1 ตัน ตามลำดับ

การคมนาคมและขนส่ง

การคมนาคมที่สะดวก 2 ทาง คือ ทางรถไฟ ทางรถยนต์ และเครื่องบิน

1. ทางรถไฟ ขบวนรถด่วน รถเร็ว สปรีนเตอร์ จากสถานีรถไฟกรุงเทพฯ – สถานียะลา ทุกวันใช้เวลาเดินทางประมาณ 17 ชั่วโมง

2. ทางรถยนต์ ตารางเดินรถภาคใต้ ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 4 ไป จ.ชุมพร รวมระยะทางประมาณ 460 กม. ต่อด้วยเส้นทางหลวงหมายเลข 41 หรือ 42 ประมาณ 500 กม. ผ่านสี่แยกพระพุทธถึงสามแยกดอนยางเลี้ยวขวา อีกประมาณ 40 กม. เข้าสู่จังหวัดยะลา รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ , ธรรมดา ออกเดินทางทุกวันจากสถานีขนส่งสายใต้ใช้เวลาเดินทาง ประมาณ 17 ชั่วโมง

3. ทางเครื่องบิน ตรวจสอบเที่ยวบิน – การท่าอากาศยาน ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ – ท่าอากาศยานหาดใหญ่ ทำการบินทุกวัน เดินทางต่อด้วยรถโดยสารประจำทางปรับอากาศ แท็กซี่สู่จังหวัดยะลา

*** ปัจจุบันท่าอากาศยานเบตงอยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้าง คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม 2562 และจะเปิดให้บริการได้ประมาณเดือน กุมภาพันธ์ 2563 สำหรับท่าอากาศยานเบตงนั้น ออกแบบ เพื่อรองรับ เครื่องบินในประเทศและระหว่างประเทศ ในส่วนของรันเวย์ มีความยาว 1800 เมตร รองรับเครื่องบินขนาด 70-80 ที่นั่ง จอดเครื่องบินได้ 3 ลำ และ เฮลิคอปเตอร์ อีก 2 ลำ ส่วนอาคารผู้โดยสาร มีขนาด 700 ตารางเมตร รองรับผู้โดยสารได้ 150 คน ต่อ ชั่วโมง รัฐบาลให้งบประมาณสนับสนุนในการก่อสร้าง 1900 ล้านบาท ใช้ในการก่อสร้างรันเวย์ 1500 ล้านบาท ส่วนของอาคารผู้โดยสาร 350 ล้านบาท คาดว่าจะมีผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะชาวมาเลเซีย เพราะเป็นพื้นที่ที่ไม่ไกลจากมาเลเซียมากนัก ***

การเดินทางจากอำเภอเมืองยะลาไปยังอำเภอต่าง ๆ

1. อำเภอกรงปินัง	ระยะทาง	16	กิโลเมตร
2. อำเภอบันนังสตา	ระยะทาง	40	กิโลเมตร
3. อำเภอธารโต	ระยะทาง	60	กิโลเมตร
4. อำเภอเบตง	ระยะทาง	135	กิโลเมตร
5. อำเภอรามัน	ระยะทาง	27	กิโลเมตร
6. อำเภอเยหา	ระยะทาง	21	กิโลเมตร
7. อำเภอกาบัง	ระยะทาง	41	กิโลเมตร

การเดินทางจากจังหวัดยะลาไปยังจังหวัดใกล้เคียง

จังหวัดปัตตานี	ระยะทาง	35	กิโลเมตร
จังหวัดนราธิวาส	ระยะทาง	128	กิโลเมตร
จังหวัดสงขลา	ระยะทาง	128	กิโลเมตร

การคมนาคมภายในจังหวัด มีรถ 4 ล้อเล็กวิ่งบริการรอบเมือง และมีรถสองแถววิ่งบริการ สู่อำเภอใกล้เคียง ในการเดินทางสู่จังหวัดใกล้เคียง สามารถเลือกใช้บริการได้ทั้งรถตู้ รถแท็กซี่ รถโดยสารประจำทาง นอกจากนั้นยังมี รถทัวร์ประจำทางกรุงเทพฯ – ยะลา กรุงเทพฯ – เบตง

พืชเศรษฐกิจหลัก

1 ยางพารา

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดยะลา มีพื้นที่ปลูกยางพารามากเป็นอันดับ 5 ของภาคใต้ รองจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี สงขลา นครศรีธรรมราช และตรัง โดยในปี 2562 มีพื้นที่ปลูกยางทั้งหมด 1,249,743 ไร่ และมีพื้นที่เปิดกรีดที่ให้ผลผลิตแล้ว 1,079,111 ไร่ ผลผลิตรวม 253,575 ตัน/ปีเกษตรกรส่วนใหญ่ผลิตเป็น ยางก้อนถ้วย ร้อยละ 63 น้ำยางสด ร้อยละ 15 ยางแผ่นดิบ ร้อยละ 20 และอื่น ๆ ร้อยละ 2

ในการปลูกยางพาราของจังหวัดยะลา เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมปลูกพันธุ์ RRIM 600 เนื่องจากพื้นที่เป็น ความเขา ซึ่งไม่เหมาะที่จะปลูกยางพันธุ์อื่น ๆ ทำให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่อบปีต่ำ ประกอบกับเกษตรกรส่วนใหญ่ เป็นสวน ขนาดเล็ก มีพื้นที่ถือครอง ประมาณ 5 – 10 ไร่ต่อครัวเรือน ทำให้การกรีดยางมีความถี่เพิ่มขึ้น

ซึ่งในปีงบประมาณ 2560 มีการปลูกด้วยยางพาราลดลง ร้อยละ 30.91 เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ 2559 อันเนื่องมาจากราคายางพาราลดต่ำ เกษตรกรหันไปปลูกแทนด้วยไม้ยืนต้นชนิดอื่นเพิ่มขึ้น เช่น ทูเรียน ปาล์มน้ำมัน มีแนวโน้มทำให้พื้นที่ปลูกยางพาราลดน้อยลงทุกปี เนื่องจากภาครัฐให้จำกัดพื้นที่ปลูกพืชแต่ละชนิดในพื้นที่ที่มีความเหมาะสม (Zoning) ยางพาราก็คือพืชชนิดหนึ่งที่จะต้องปลูกในพื้นที่ที่มีความเหมาะสม

2. ปาล์มน้ำมัน

ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดยะลาอีกชนิดหนึ่ง ปลูกมากในพื้นที่อำเภอรามัน อำเภอเมืองยะลา และอำเภอเบตง เนื่องจากมีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสม ในปี 2560 ปาล์มน้ำมันมี พื้นที่ปลูก จำนวน 7,619 ไร่ ปัจจุบันพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากการปรับเปลี่ยนพื้นที่ ตามนโยบายการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) จากพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าวมา ปลูกปาล์มน้ำมัน และมีโรงงานรับซื้อผลผลิตปาล์มน้ำมันในพื้นที่จังหวัดปัตตานีและเริ่มมีจุดรวบรวมผลผลิตในพื้นที่มากขึ้น

ไม้ผลที่สำคัญของจังหวัดยะลา

จังหวัดยะลามีพื้นที่ในการทำสวนผลไม้มากรองลงมาจากการปลูกยางพาราซึ่งไม้ผลที่เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ของจังหวัด ได้แก่ ทูเรียน ลองกอง มังคุด เงาะ ส้มโชกุนและกล้วยหิน การปลูกไม้ผลของเกษตรกรส่วนใหญ่ มีลักษณะเป็นสวนผสม คือ มีการปลูกไม้ผลทุกชนิดในสวนเดียวกันแต่จะแบ่งพื้นที่ปลูกไม้ผลชนิดใดเป็นหลักขึ้นอยู่กับสภาพ พื้นที่ในการปลูก เช่น ทูเรียนและกล้วยหินปลูกมากในอำเภอบันนังสตา ลองกองปลูกมากในพื้นที่อำเภอธารโต และอำเภอบันนังสตา มังคุดและเงาะ ปลูกมากในอำเภอธารโตส่วนส้มโชกุนพื้นที่ปลูกที่สำคัญและเหมาะสมอยู่ในพื้นที่อำเภอเบตง

ทูเรียนเป็นไม้ผลที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดยะลา มีการปลูกในพื้นที่ของทุกอำเภอปลูกมากที่สุด ในพื้นที่อำเภอบันนังสตาในปี 2560 จังหวัดยะลามีพื้นที่ปลูกทูเรียนจำนวน 51,717 ไร่ โดยทูเรียนพันธุ์หมอนทองมี ปริมาณการผลิตและมูลค่ามากที่สุดเมื่อเทียบกับทูเรียนพันธุ์อื่นๆทางด้านปริมาณผลผลิตจะมีปริมาณเพิ่มขึ้นหรือ ลดลงขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศและปริมาณน้ำฝนที่ผันผวนในแต่ละปี ซึ่งส่งผลต่อการติดดอกของทูเรียนขณะที่พื้นที่ การปลูกทูเรียนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เนื่องมาจากราคายางพาราลดต่ำ ประกอบกับในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา ราคาผลผลิตทูเรียนสูงขึ้นมาโดยตลอด ทำให้เกษตรกรบางส่วนโค่นยางพารา เพื่อปรับเปลี่ยนมาทำสวนทูเรียน

ลองกอง เป็นผลไม้เมืองร้อน เจริญเติบโตและให้ผลผลิตได้ดีในสภาพภูมิอากาศร้อนชื้น สภาพดินที่เหมาะสมดิน ร่วนปนทราย มีอินทรีย์วัตถุค่อนข้างสูงและน้ำเพียงพอ ยะลาเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ที่เหมาะสมในการปลูกลองกองอีกทั้ง เกษตรกรนิยมปลูกควบคู่ไปกับผลไม้ชนิดอื่นในสวนเดียวกัน ในปี 2560 จังหวัดยะลามีพื้นที่ปลูกลองกอง จำนวน 34,453 ไร่ พื้นที่ให้ผลผลิต 33,388 ไร่ ปลูกมากที่สุดในพื้นที่อำเภอธารโตและอำเภอบันนังสตาทางด้านพื้นที่ปลูกและปริมาณผลผลิตมี ปริมาณลดลง เนื่องจากสภาพภูมิอากาศไม่เหมาะสมต่อการกระตุ้นการออกดอกของลองกอง เกษตรกรจึงให้ไปปลูกพืช เศรษฐกิจชนิดอื่น

มังคุดเป็นผลไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ ชอบอากาศร้อนชื้น อุณหภูมิที่เหมาะสมอยู่ในช่วง ๒๕-๓๐ องศาเซลเซียส มังคุดถือเป็นราชินีผลไม้ ได้รับความนิยมมากทั้งในและต่างประเทศในปี 2560 จังหวัดยะลามีพื้นที่การปลูกมังคุดและพื้นที่ให้ผลผลิตจำนวน 6,621 ไร่ ปริมาณผลผลิตมังคุดมีปริมาณลดลงจากปีก่อน

เงาะเป็นไม้ผลยืนต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ชอบอากาศร้อนชื้นเช่นเดียวกับมังคุด จึงมีการปลูกรวมอยู่ในสวนเดียวกันในปี ๒๕60 เงาะมีพื้นที่ปลูกจำนวน 3,302 ไร่ เนื้อที่ปลูกและปริมาณผลผลิตมีปริมาณลดลง เนื่องจากสภาพภูมิอากาศไม่เหมาะสมต่อการกระตุ้นการออกดอกของไม้ผลและราคาผลผลิตไม่คุ้มค่าต่อการจัดการ

ส้มโชกุนเป็นไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดยะลาอีกชนิดหนึ่ง นิยมปลูกมากในพื้นที่อำเภอเบตงเนื่องจากสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสม คือ ตั้งอยู่ในพื้นที่สูงได้รับแสงแดดเต็มที่และนานในช่วงกลางวันและมีอากาศที่หนาวเย็นและถ่ายเทได้ดีในช่วงกลางคืนในปี 2559 ส้มโชกุนมีพื้นที่ปลูกจำนวน 867 ไร่ ปัจจุบันส้มโชกุนมีปริมาณลดลงเนื่องจากต้นส้มโชกุนมีอาการทรุดโทรม เพราะปลูกมาแล้วหลายปีประกอบกับมีต้นทุนในการผลิตสูงจากการใช้สารเคมีในการกำจัดโรคแมลงศัตรูพืชทำให้บางส่วนต้องเลิกกิจการและตัดต้นส้มทิ้งบางส่วนเพื่อปรับเปลี่ยนมาปลูกยางพาราทดแทน

กล้วยหิน สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ของจังหวัดยะลา ที่มีต้นกำเนิดในพื้นที่จังหวัดยะลาและปลูกมากในพื้นที่อำเภอบันนังสตา ซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของกล้วยหินซึ่งปัจจุบันมีความต้องการในการบริโภคกล้วยหินในปริมาณที่สูงขึ้น ทั้งในรูปผลผลิตสดและสินค้าแปรรูป สามารถปลูกได้ทั้งในรูปแบบสวนเดี่ยว สวนผสมและพืชแซมในสวนยางพารา สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรชาวยะลาสูงขึ้นในแต่ละปี

ข้าว จังหวัดยะลา มีพื้นที่นาข้าวจำนวน 73,304 ไร่ แต่ปัจจุบันเกษตรกรได้ปลูกข้าวเพียง 21,925 ไร่ ซึ่งจากการวิเคราะห์ความเหมาะสมในการปลูกข้าวของจังหวัดยะลา พบว่า เป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมมากเพียง 6,525.95 ไร่ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อำเภอรามันและอำเภอเมืองยะลา และมีพื้นที่ปลูกข้าวที่มีความเหมาะสมปานกลาง 58,205.54 ไร่ ในพื้นที่อำเภอรามัน เมืองยะลา ยะหา กรงปินัง และบันนังสตา และมีพื้นที่นาข้าวที่ไม่มีความเหมาะสม จำนวน 8,574.49 ไร่ ทำให้พื้นที่นาข้าวกว่า 30,000 ไร่ ถูกปล่อยทิ้งร้างไม่เกิดการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้คุ้มค่า ส่งผลต่อรายได้เกษตรกรชาวนาและความมั่นคงทางอาหารโดยรวมของพื้นที่จังหวัดยะลา

จุดเด่นของจังหวัด

- ใต้สุดสยาม เมืองงามชายแดน
- จังหวัดเดียวในภาคใต้ ที่ไม่ติดต่อกับทะเล
- เชื้อนบางยาง (ทะเลภูเขา) เป็นแหล่งผลิตกระแสไฟฟ้าพลังน้ำภาคใต้แห่งแรก
- ผังเมืองยะลา ที่สวยงามและสะอาดที่สุดในประเทศไทย
- มีป้ายทะเบียนรถอำเภอเบตง

แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

1. สวนขวัญเมือง

เป็นสวนสาธารณะกลางเมืองยะลา ดัดแปลงมาจากสวนสาธารณะพญาโกย อยู่ห่างจากศาลเจ้าพ่อหลักเมืองประมาณ 300 เมตร มีเนื้อที่ประมาณ 207 ไร่ จัดให้เป็นสนามกีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวเมือง โดยเฉพาะทะเลสาบ มีเนื้อที่ 69 ไร่ เนื่องจากจังหวัดยะลาเป็นจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีพื้นที่ทั้งหมดเป็นป่าเขา ไม่มีชายแดนทะเลเลย ทางเทศบาลเมืองยะลาจึงได้จัดทำชายหาดจำลองขึ้น มีสนามแข่งขันนกเขาขนาเสียงซึ่งเป็นสนามมาตรฐานใหญ่ที่สุดในจังหวัดภาคใต้ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เป็นผู้ทำพิธีเปิด “สวนขวัญเมือง” อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2529

2. น้ำตกบูเกะบิโล หรือน้ำตกตะวันตกมี

อยู่ระหว่างตำบลบูเกะบิโลกับตำบลบันนังสตา อำเภอมะนิลา ที่สันเขาภูพานน้ำตกซึ่งตามประวัติเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของเจ้าผู้ครองนครเมืองรามัน ในสมัยที่เมืองชายแดนภาคใต้ยังแยกตัวเป็น 7 หัวเมือง อยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินสายยะลา – รามัน 1 กม.

3. ถ้ำคนโท

อยู่ห่างจากตัวเมืองยะลาประมาณ 6 กิโลเมตร บนถนนสายยะลา – ยะหาด้านขวามือ หรือถึงก่อนถ้ำคูหาภิมุขเพียง 1 กิโลเมตร มีรถประจำทางจากตัวเมืองผ่านทุกครึ่งชั่วโมง เมื่อลงจากรถแล้วเดินเข้าไปตามถนนเล็ก ๆ ประมาณ 50 เมตรผ่านป่าละเมาะไปยังทิวเขากำป๋นอันเป็นที่ตั้งของถ้ำสำเภาทอง และถ้ำคนโทเมื่อผ่านถ้ำสำเภาทองแล้วเดินเลียบเชิงเขาไปอีก 15 นาที จึงถึงถ้ำคนโท ซึ่งเป็นถ้ำที่มีความสวยงามและใหญ่ที่สุดในภูเขากำป๋น เป็นภูเขาหินอ่อน ภายในถ้ำมีหินงอกสูงประมาณ 120 เมตร มีลักษณะคล้ายผู้หญิงนั่งสมาธิใคร ๆ เรียกเธอว่า “แม่นางมณโฑ” ซึ่งเพี้ยนมาจากชื่อถ้ำนั่นเอง นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งที่ขุดพบพระพิมพ์เก่าแก่มากมาย โดยเฉพาะพระพิมพ์อวโลกิเตศวรแบบศรีวิชัย ซึ่งเป็นพระพิมพ์ที่มีลักษณะดีและเนื้อสวยที่สุดในบรรดาที่ขุดพบได้ทั้งหมด

4. ถ้ำศิลป์

ตั้งอยู่หมู่ 2 ตำบลหน้าถ้ำในเขตอำเภอเมืองไม่ไกลจากถ้ำคูหาภิมุข การเดินทางทางใช้เส้นทางเดียวกับวัดถ้ำคูหาภิมุข แต่ต้องเดินทางต่อไปอีก 2 กิโลเมตร สภาพถนนลาดยางจนถึงเชิงเขา มีบันไดให้นักท่องเที่ยวเดินขึ้นไปยังปากถ้ำโดยสะดวก (ปากถ้ำสูงจากเชิงเขา 28 เมตร) จุดเด่นของถ้ำศิลป์อยู่ที่ภายในถ้ำมีจิตรกรรมฝาผนังทั้งสมัยก่อนประวัติศาสตร์เป็นภาพคนล่าสัตว์ เขียนด้วยสีดำ และจิตรกรรมสมัยประวัติศาสตร์เป็นภาพพระพุทธประวัติตอนธิดา พระยามารย้วยวนพระพุทธรูปเจ้า ภาพนี้มีความยาว 8 เมตร สูง 5 เมตร แต่สภาพของจิตรกรรมค่อนข้างลบเลือน จิตรกรรมนี้ได้รับการยกย่องว่ามีอายุเก่าแก่ที่สุดในประเทศไทย และเป็นงานศิลปกรรมสมัยศรีวิชัยชิ้นเดียวที่เป็นภาพจิตรกรรม การเข้าชมแจ้งความจำนงค์ ต่อครูใหญ่โรงเรียนบันนังสตาที่อยู่ใกล้ถ้ำ ซึ่งเป็นผู้เก็บรักษาอุทยานประตูถ้ำ

5. น้ำตกตะวันรัศมี

เป็นน้ำตกที่สวยงามแตกต่างจากน้ำตกอื่นๆ เพราะเมื่อแสงแดดกระทบกับสายน้ำ จะทำให้สีของหินใต้แอ่งน้ำเป็นสีเหลืองสวยงาม น้ำตกนี้ตั้งอยู่หมู่ 6 อำเภอรามัน ตั้งบนภูเขากำป๋นห่างจากตัวเมืองยะลาประมาณ 19 กิโลเมตร ใช้เส้นทางยะลา - โกตาบารู ถนนลาดยางตลอด 15 กิโลเมตร เลี้ยวเข้า ต.โกตาบารูถึง ต.ท่าเรือประมาณ 2 กิโลเมตร เลี้ยวเข้าถนนหมู่บ้านประมาณ 2 กิโลเมตร จะถึงทางเข้าน้ำตก เข้าไปประมาณ 500 เมตร

6. บึงน้ำใส

แหล่งกำเนิดปลามังกร อยู่ที่อำเภอรามันห่างจากตัวเมืองยะลาราว 26 กม. ผ่านอ.รามันไปทาง อ.ริโอเสาะ จ.นราธิวาส ประมาณ 8 กม. เลี้ยวซ้ายจากถนนใหญ่เข้าสู่บ้านบึงน้ำใสหมู่ที่ 5 ต.ตะโกละหะลอ อ.รามัน ปลานชนิดนี้มีมากในแถบอินโดจีน มาเลเซีย และประเทศไทยตอนล่าง เชื่อกันว่าใครเลี้ยงปลามังกร จะมีโชคลาภ ราคาซื้อขายจึงค่อนข้างสูง

7. ถ้ำกระแซง

เป็นถ้ำที่สวยงามตามธรรมชาติเพดานของถ้ำมีหินย้อยมากมาย ถ้ำที่อยู่ใกล้เคียงกับถ้ำกระแซง อีก 3 ถ้ำ ได้แก่ ถ้ำลูกอม ถ้ำน้ำลอด และถ้ำพระ ถ้ำเหล่านี้อยู่ในเขตอำเภอบันนังสตา อยู่ห่างตัวจังหวัดยะลา 50 กม. ห่างจากที่ว่าการอำเภอบันนังสตา 8 กม. ใช้เส้นทางเดียวกับการไปเขื่อนบางลาง ลักษณะเด่นของถ้ำกระแซงคือ มีลำธารไหลผ่านลอดถ้ำปากถ้ำเป็นโพรงขนาดใหญ่มองออกไปภายนอกเห็นป่าไม้ร่มรื่น และทิวทัศน์งดงามเหมาะสำหรับท่องเที่ยวพักผ่อน

8. น้ำตกก็อลอง (สุขทาลัย)

อยู่ในนิคมสร้างตนเองพัฒนาภาคใต้ อำเภอบันนังสตา ขนเขาปกไย๊ะ เขานี้เป็นที่ตั้งสถานีถ่ายทอดสัญญาณห่างจากตัวเมืองประมาณ 40 กม. ตามเส้นทางสายยะลา – เบตงแยกซ้ายเข้าทางลูกรังอีกประมาณ 8 กม. น้ำตกนี้ถูกค้นพบเมื่อปี 2507 ประกอบด้วยน้ำตก 5 ชั้น สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีทรงประทานนามน้ำตกแห่งนี้ว่า “น้ำตกสุขทาลัย” มีทิวทัศน์ที่สวยงามมากเหมาะสำหรับเล่นน้ำในแอ่งน้ำและพักรับประทานอาหาร ณ ศาลาที่สร้างไว้

9. ถ้ำทะเล

อยู่ในเขตตำบลถ้ำทะเล อำเภอบันนังสตา ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางตามเส้นทางหลวงสายยะลา-บันนังสตา-เบตง และมีทางแยกสู่แหล่งท่องเที่ยวถ้ำทะเลอยู่ขวามือ จุดเด่น คือถ้ำหินปูนซึ่งทะลุออกไปอีกด้านหนึ่งของภูเขาที่มีศาลประดิษฐานรูปปั้นเจ้าแม่กวนอิม อันเป็นที่เคารพสักการะของชาวไทย เชื้อสายจีนในจังหวัดยะลาและพื้นที่ใกล้เคียง โดยเฉพาะในช่วงเดือนยี่ทางจันทรคติของจีน ซึ่งจัดให้มีเทศกาลกินเจขึ้นที่บริเวณศาลแห่งนี้ จะมีนักท่องเที่ยวและผู้นับถือศรัทธาเจ้าแม่กวนอิมเดินทางมาร่วมสักการะและกินเจมากกว่าในช่วงอื่นๆ ของปี

10. เขื่อนบางลาง

กั้นแม่น้ำปัตตานี ที่บริเวณบางบางกลาง ต.เขื่อนบางลาง อ.บันนังสตา จ.ยะลา ห่างจากตัวอำเภอมือง 58 กิโลเมตร ตัวเขื่อนเป็นเขื่อนหินถม แกนดินเหนียว มีความสูง 85 เมตร สันเขื่อนยาว 430 เมตร กว้าง 10 เมตร อ่างเก็บน้ำมีความจุ 260 ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่รับน้ำเหนือเขื่อน 2,080 ตารางกิโลเมตร

11. ป่าฮาลา- บาลา

หรือสวนป่าพระนามาภิไธย (ส่วนที่ 2) เป็นป่าดิบชื้นที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์นานาชนิด มีพื้นที่ขนาดใหญ่อยู่ในแนวรอยต่อระหว่างจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส นอกจากนั้นยังเป็นต้นกำเนิดของแหล่งน้ำในเขื่อนบางลาง และนักท่องเที่ยวที่สนใจจะศึกษาการเดินป่าธรรมชาติ การนั่งเรือ ล่องแพ ตกปลา สามารถติดต่อได้ที่กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ 445 ถนน สุขยางค์ อำเภอบेतง จังหวัดยะลา

12. สวนอุทยานน้ำตกธารโต

อยู่ที่ตำบลแม่หวาด อำเภอธารโต เป็นสวนอุทยานและป่าสงวน มีเนื้อที่ 1,000 ไร่ เป็นน้ำตกที่สวยงามลดหลั่นกันลงมาถึง 9 ชั้น ห่างจากตัวเมืองออกไปตามถนนยะลา-เบตง ประมาณ กม.ที่ 57-58 มีทางลูกรังแยกเข้าไป 2 กิโลเมตร ประกาศเป็นสวนอุทยาน เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2503

13. น้ำตกละออวัง

เป็นน้ำตกที่ตั้งอยู่ระหว่างเขตติดต่อ อำเภอดุสิตและอำเภอบेतงห่างจาก จังหวัดยะลาประมาณ 90 กิโลเมตร ใช้เส้นทางยะลา-เบตง ถนนลาดยางตลอด ก่อนถึงอำเภอบेतงประมาณ 40 กิโลเมตร จะมีถนนดินแยกเข้าน้ำตก ประมาณ 100 เมตร น้ำตกแห่งนี้มีความงดงามอันเกิดจากละออวังน้ำตกกระทบแสงแดด มองเห็นเป็นสีรุ้งอยู่เบื้องล่างริมภูผา บริเวณร่มรื่นตลอดทั้งวัน

14. บ่อน้ำร้อน

เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติอย่างหนึ่งของเบตงที่มีน้ำพุเดือดขึ้นมาจากพื้นดินในหมู่บ้านนระเราะปะไร ตำบลตานะ-แมเราะ ห่างจากอำเภอบेतงประมาณ 4 กิโลเมตร แยกขวาเข้าไปอีก 6 กิโลเมตร ตรงจุดบริเวณที่น้ำเดือดสามารถต้มไข่สุกภายใน 7 นาที และเชื่อกันว่าน้ำแร่สามารถรักษาโรคผิวหนังได้

แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์/ศาสนสถาน

15. พระพุทธไสยาสน์วัดคูหาถ้ำกิมข (วัดหน้าถ้ำ)

ตั้งอยู่ที่ตำบลหน้าถ้ำ อำเภอมือง ไปตามเส้นทางยะลา-หาดใหญ่ ห่างจากตัวเมือง 6 กิโลเมตร ตามเส้นทางไปสู่อำเภอเยหา ชาวบ้านทั่วไปเรียกว่าวัดหน้าถ้ำ เพราะภายในวัดนี้มีถ้ำใหญ่แห่งหนึ่งมีพระพุทธไสยาสน์ของโบราณขนาดใหญ่ประดิษฐานอยู่ภายใน สันนิษฐานว่าสร้างมาแต่ปี พ.ศ.1300 เป็นพระพุทธไสยาสน์สมัยศรีวิชัย มีขนาดความยาว 81 ฟุต 1 นิ้ว เชื่อกันว่าเดิมเป็นปางนารายณ์ บรรทมสินธุ์ เพราะมีภาพนาคแผ่พังพานปกพระเศียร ต่อมาจึงได้ดัดแปลงเป็นพระพุทธไสยาสน์ แบบหินยาน พระพุทธไสยาสน์วัดหน้าถ้ำแห่งนี้ชาวภาคใต้ถือว่าเป็นปูชนียสถานที่สำคัญ 1 ใน 3 ของดินแดนภาคใต้ คือ พระบรมธาตุเมืองนครฯ พระธาตุไชยาที่สุราษฎร์ธานี และพระพุทธไสยาสน์ วัดหน้าถ้ำ นอกจากนี้ภายในถ้ำยังมีหินงอกหินย้อยสวยงาม ในบริเวณใกล้ๆ กัน มีถ้ำอีกแห่งหนึ่งเรียกว่าถ้ำมิด ซึ่งภายในมีหินงอกหินย้อยเป็นรูปลักษณะต่างๆ เช่น ม่าน เศียรช้างเอราวัณ ฯลฯ มีน้ำเย็นสะอาดไหลจากโขดหินธรรมชาติ มีไฟฟ้าติดตั้งเพื่ออำนวยความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยวที่จะชม ถ้ำมิดแห่งนี้

16. ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง

เป็นที่ตั้งของหลักเมืองจังหวัดยะลา ซึ่งเป็นที่เคารพนับถือของประชาชนชาวจังหวัดยะลาตั้งอยู่ใจกลางวงเวียนหน้าศาลากลางจังหวัด พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานยอดเสาหลักเมืองให้เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2505 ภายในศาลประดิษฐานเสาหลักเมืองซึ่งสร้างด้วยแกนไม้ชัยพฤกษ์สูง 50 เซนติเมตร วัดโดยรอบที่ฐาน 43 นิ้ว ที่ปลาย 36 นิ้ว พระเศียรยอดเป็นรูปพรหมจตุรพักตร์และเปลวไฟบริเวณโดยรอบเป็นสวนสาธารณะ ร่มรื่น สวยงาม เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนทั่วไป จะมีการจัดงานสมโภชเจ้าพ่อหลักเมือง ระหว่างวันที่ 25 พ.ค. ถึงวันที่ 4 มิ.ย.รวม 11 วัน 11 คืน ของทุก ๆ ปี

17. พระมหาธาตุเจดีย์ พระพุทธธรรมประกาศ

ตั้งอยู่ที่วัดพุทธาธิวาส ถนนรัตนกิจ องค์เจดีย์ตั้งอยู่บนเนินเขา มีความกว้าง 39 เมตรสูง 39.9 เมตร เป็นมหาธาตุเจดีย์ที่สวยงาม และใหญ่ที่สุดในภาคใต้ ภายในพระมหาธาตุเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุศิลปะการก่อสร้างเป็นสถาปัตยกรรมแบบศรีวิชัยประยุกต์

18. มัสยิดกลางจังหวัดยะลา

เป็นมัสยิดใหญ่ประจำจังหวัดยะลา ตั้งอยู่ด้านซ้ายของถนนสายยะลา - ปัตตานี ในเขตเทศบาลเมืองยะลา โดยผ่านบริเวณที่ทางรถไฟตัดข้ามถนนไปเพียง 200 เมตร มัสยิดแห่งนี้เพิ่งสร้างเสร็จเมื่อ พ.ศ.2527 รูปทรงงดงาม เป็นสถาปัตยกรรมแบบตะวันออกที่สอดแทรกเส้นกรอบทรงสุเหร่าไว้ได้อย่างกลมกลืนด้านหน้าเป็นบันไดกว้างสูงประมาณ 30 ชั้น ทอดสู่ลานชั้นบน หลังคาทรงสี่เหลี่ยม มีโดมใหญ่ อยู่กลาง นักท่องเที่ยวที่สนใจเข้าชมได้ด้วยความสำราญ

แหล่งท่องเที่ยวเชิงประเพณีและวัฒนธรรม

19. สวนสาธารณะสนามช้างเผือก

สนามโรงพิธีช้างเผือกตั้งอยู่ใจกลางเมืองยะลามีพื้นที่ 80 ไร่ เคยใช้เป็นสถานที่ประกอบพิธีน้อมเกล้าฯ ถวายช้างเผือก “พระเศวตสุรคชาธาร” แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2511 ปัจจุบันได้รับการตกแต่งด้วยไม้ดอก ไม้ใบ และไม้ประดับไว้อย่างสวยงามมีสระน้ำ มีศาลากลางน้ำ รูปปั้นจำลองของสัตว์ต่างๆ หลายชนิด ประชาชนนิยมไปพักผ่อนในยามว่างเป็นจำนวนมาก และในช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อนเทศบาลจัดให้มีการแสดงดนตรีเพื่อให้ประชาชน ไปพักผ่อนหย่อนใจในสวนสาธารณะได้รับความเพลิดเพลินอีกด้วย

20. อุโมงค์เบตง

ตั้งอยู่หมู่ 2 บ้านปิยะมิตร 1 ตำบลตะเนาะแมเราะ เข้าทางเดียวกับบ่อน้ำร้อนเบตง อยู่ถัดจากน้ำตกอินทสรไปอีก 3 กิโลเมตร เป็นอุโมงค์ดินซึ่งอดีตขบวนการโจรคอมมิวนิสต์มลายา (จคม.) สร้างขึ้นบนเนินเขาในป่าทึบสำหรับเป็นฐานปฏิบัติการต่อสู้ทางการเมือง ปัจจุบันเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจอีกแห่งหนึ่ง

21. ตู๊ไพรขณียใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

ตั้งอยู่ที่อำเภอเบตงในเขตเทศบาลมณีนุสขยางค์ สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2467 โดยคุณสงวน จีระจินดา อดีตนายไพรขณียโทรเลข อำเภอเบตง เพื่อให้เป็นสัญลักษณ์ของอำเภอเบตงในเรื่องการติดต่อสื่อสารลักษณะของตู๊ไพรเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก เป็นรูปกลมทรงกระบอก แยกได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนฐานและส่วนตัวตู๊ ส่วนสูงของตู๊ คือ 290 เซนติเมตร นับจากฐานขึ้นไปรวมความสูงของตู๊ด้วย วัดได้ 320 เซนติเมตร ปัจจุบันตู๊ไพรขณียใบนี้อยู่ใช้งานอยู่

22. สวนสาธารณะเทศบาลตำบลเบตง

สวนสาธารณะแห่งนี้มีพื้นที่ประมาณ 120 ไร่ ตั้งอยู่บนเนินเขากลางเมืองเบตงเป็นจุดชมทัศนียภาพมุมกว้างของเมืองเบตงภายในสวนร่มรื่นไปด้วยไม้ยืนต้นไม้ดอกนานาพันธุ์ นอกจากนั้นแล้วยังมีสิ่งที่น่าสนใจ ได้แก่ สวนนก สวนสัตว์ สถานที่แสดงพันธุ์สัตว์น้ำ สวนสุขภาพ เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเบตง

23. หมู่บ้านชาโกล

อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแห อำเภอบันนังสวย จังหวัดยะลา ห่างจากตัวจังหวัดยะลาไปทางเบตงประมาณ 80 กม. และห่างจากถนนใหญ่ลึกเข้าไปกลางชุมชนประมาณ 4 กม. เป็นที่อยู่อาศัยของชนพื้นเมืองที่เรานิยมเรียกว่า “เงาะ” หรือ “เงาะชาโกล” บ้านเรือนของชาโกลสร้างด้วยไม้ไผ่หลังคาจาก มีประมาณ 20 – 30 หลังคาเรือน มีอาชีพในการทำไร่และหาของป่า ปัจจุบันได้มีการพัฒนาหมู่บ้านแห่งนี้ โดยกรมประชาสัมพันธ์กระทรวงมหาดไทยให้อยู่ในบริเวณเดียวกันได้ จำนวน 21 ครอบครัว 52 คน ได้จัดสร้างบ้านให้ที่อยู่อาศัยที่ดีขึ้น ปลูกลูกยางพาราพันธุ์ดีให้จำนวน 300 ไร่ และได้กราบบังคมทูลสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีขอใช้คำว่า “ศรีธารโต” ให้ทุกคนใช้เป็นนามสกุล เด็ก ๆ สามารถเรียนรู้และมีการศึกษาที่ก้าวหน้ามากขึ้น มีครูจากจังหวัดและเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนเข้าไปให้ความรู้ ทำให้ชาวชาโกลมีความเจริญขึ้นมาก

ประเพณี

ประเพณีของชาวไทยพุทธ

1. **ประเพณีชิงเปรต** การชิงเปรตเป็นประเพณีเนื่องในเทศกาลเดือนสิบของชาวไทยที่นับถือศาสนาพุทธ โดยจัดในวัดทุกวัด ในวันแรม 14 ค่ำ หรือ 15 ค่ำ เดือน 10 โดยทำร้านจัดสำหรับอาหารคาวหวาน ไปวางเพื่ออุทิศส่วนกุศลไปให้เปรตชน (ปู่ ย่า ตา ยาย และบรรพบุรุษ ที่ล่วงลับไปแล้ว) ร้านที่วางอาหาร เรียกว่า ร้านเปรต สร้างไว้กลางวัด ยกเสาสูง 4 เสาบ้าง เสาเดียวบ้าง และนิยมจัดทำร้ายเปรต 2 ร้าน โดยแบ่งออกเป็นร้านเสาสูง สำหรับคนหนุ่มที่มีกำลังวังชาในการปีนป่าย อีกร้านเป็นเสาเตี้ยสูงแค่เอว สำหรับให้เด็กและผู้หญิง ได้แย่งชิงเพื่อความสนุกสนาน บนร้านเปรตจะมีสายสิญจน์วางล้อมไว้รอบและต่อยาวไปจนถึงที่พระสงฆ์นั่งทำพิธีกรรม เมื่อทำพิธีเสร็จแล้ว จะมีผู้ตีระฆังให้สัญญาณ บรรดาผู้มาร่วมทำบุญ ก็จะเข้าไปแย่งชิงของอาหารคาวหวานที่อยู่บนร้านเปรตอย่างสนุกสนาน ซึ่งเรียกกันว่า ชิงเปรต

2. **ประเพณีบังกุลบัว** การบังกุลบัวคือการทำบุญระลึกถึงญาติที่ล่วงลับไปแล้ว และนำกระดูกมาบรรจุไว้ในบัว (ที่บรรจุอัฐิ) ประจำหมู่บ้าน ในแต่ละวัดหรือบัวประจำตระกูล มีขึ้นระหว่างเดือน 5 แรม 1 ค่ำ ของทุกปีเป็นต้นไป ถือเป็นการชุมนุมญาติของแต่ละหมู่บ้านตำบล โดยเมื่อถึงวันบังกุลบัว ญาติพี่น้องลูกหลานที่ไปประกอบอาชีพหรือไปอยู่ต่างถิ่น จะพร้อมใจกันกลับบ้าน เพื่อทำบุญในวันนี้ และจะมีการทำความสะอาดตกแต่งบัว บางที่เรียกประเพณีนี้ว่า ทำบุญรดน้ำบัว

3. **ประเพณีลากพระ** ลากพระหรือชักพระ จะกระทำกันหลังจากวันมหาปวารณาหรือวันออกพรรษา 1 วัน คือตรงกับวันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 พุทธศาสนิกชนจะพร้อมใจกันอาราธนาพระพุทธรูปขึ้นประดิษฐานบนบุษบกที่วางอยู่เหนือรถหรือล้อเลื่อน แล้วแห่แหนชักลากไปตามถนนไปรวมกัน ณ จุดที่นัดหมายอาจจะเป็นวัดใดวัดหนึ่งหรือสถานที่ที่ผู้จัดงานกำหนดไว้ รถหรือล้อเลื่อนนั้น ชาวบ้านมักเรียกว่า เรือพระ ปกติจะตกแต่งเป็นรูปเรือ โดยใช้คนลากเชือกเป็น 2 สาย บนเรือพระจะมีคนตีโพน การตีโพนนั้นเพื่อปลุกใจให้ชาวบ้านกระตือรือร้นมาร่วมพิธีลากพระ และเรียกให้ชาวบ้านที่อยู่แนวถนนได้มาร่วมพิธีเท่าที่มีเวลา อาจจะเพียงช่วงระยะทาง 10 - 20 เมตร และร่วมทำบุญตามศรัทธา เมื่อเรือพระแต่ละลำเดินทางไปถึงจุดนัดหมาย ก็จะมีพิธีกรรมและกิจกรรม โดยชาวบ้านจะนำอาหารถวายพระสงฆ์ที่มาพร้อมกับเรือพระหรือพระสงฆ์ที่ชาวบ้านนิมนต์มาเพื่อร่วมงานลากพระ เพื่อพระฉันเสร็จแล้ว ชาวบ้านก็จะร่วมรับประทานอาหาร และร่วมกิจกรรมเพื่อความสนุกสนานและความสามัคคี กิจกรรมที่จัดในงานประเพณีลากพระ ได้แก่ การประกวดเรือพระ การแข่งขันตีโพนหรือกลองใหญ่ แข่งขันชั้ดตัม แข่งขันกีฬาพื้นบ้าน

ประเพณีของชาวไทยมุสลิม

1. **มาแกบูลิละ “มาแกบูลิละ”** เป็นภาษาท้องถิ่น แปลว่า “กินเหนียว” ประเพณีการกินเหนียวของชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม จะใช้ในหลายโอกาส เช่น แต่งงาน และเข้าสู่หนัด คำว่า “กินเหนียว” มีไว้ว่าเจ้าของจะบริการอาหารเฉพาะข้าวเหนียวเท่านั้น แต่เป็นการเลี้ยงอาหารธรรมดาทั่วไปนั่นเอง

2. **การเข้าสู่หนัด** เป็นหลักการของศาสนาอิสลาม อันเกี่ยวเนื่องกับเรื่องความสะอาด คือ การขลิบผิวหนังหุ้มส่วนปลายอวัยวะเพศชาย หรือเรียกตามภาษาท้องถิ่นว่า “มาโซะยารี” ซึ่งจะกระทำแก่เด็กชายที่มีอายุระหว่าง 2-10 ปี ส่วนการจัดเลี้ยงอาหารในวันเข้าสู่หนัด ถือว่าเป็นประเพณีอย่างหนึ่ง

3. วันฮารีรายอ มีอยู่ 2 วันคือ

(1) **วันอิฎิ้ลฟิตรี** หรือที่เรียกว่า “วันฮารีรายอ” เป็นวันรื่นเริงเนื่องจากการสิ้นสุดการถือศีลอดในเดือนรอมฎอน เป็นการกลับเข้าสู่สภาพเดิมคือ สภาพที่ไม่ต้องอดอาหาร ไม่ต้องอดน้ำ ฯลฯ อีกต่อไป วันอิฎิ้ลฟิตรี ตรงกับวันที่หนึ่งของเดือนเซาวาล ซึ่งเป็นเดือนที่ 10 ทางจันทรคติ และทางราชการกำหนดให้เป็นวันหยุดราชการใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ยกเว้นสงขลา) 1 วัน

(2) **วันอิฎิ้ลอัชฮา** หรือที่เรียกว่า “วันฮารีรายอหัจญ์” หมายถึง วันรื่นเริงเนื่องในวันเชือดสัตว์พลีเป็นทานบริจาคอาหารแก่คนยากจนและประชาชนทั่วไป ตรงกับวันที่ 10 ของเดือนซุลฮิจญะ เป็นเวลาเดียวกับการประกอบพิธีหัจญ์ ณ นครเมกกะของมุสลิมทั่วโลก ดังนั้นชาวไทยมุสลิมจึงนิยมเรียกวันตรุษนี้ว่า วันอีดใหญ่หรือวันรายอหัจญ์ และทางราชการกำหนดให้เป็นวันหยุดราชการใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ยกเว้น สงขลา) 1 วัน

(3) **วันเมาลิด** เมาลิด เป็นภาษาอาหรับ แปลว่า เกิด ที่เกิด หรือวันเกิด ซึ่งหมายถึงวันสมภพของ นบีมุฮัมมัด ตรงกับวันที่ 12 ของเดือนรอบีอุลอาวาล หรือเดือนที่ 3 ตามปฏิทินอาหรับ วันเมาลิด นอกจากจะเป็นวันเฉลิมฉลองเนื่องในวันสมภพของ นบีมุฮัมมัด แล้ว ยังเป็นการรำลึกถึงวันที่ท่านลี้ภัยจากนครเมกกะไปสู่นครมาดีนะห์ และเป็นวันมรณกรรมของท่านอีกด้วย กิจกรรมต่างๆในวันเมาลิด ได้แก่ การอัญเชิญคัมภีร์ อัน-กุรอาน การแสดงปาฐกถาธรรม การแสดงนิทรรศการ การเลี้ยงอาหาร ฯลฯ

(4) **วันอาซุรอ** อาซุรอ เป็นภาษาอาหรับ หมายถึง วันที่ 10 ของเดือนมุฮัรรอน ซึ่งเป็นเดือนทางศักราชอิสลาม ในสมัยท่านนบีนุส ได้เกิดน้ำท่วมใหญ่ยังความเสียหายแก่ทรัพย์สินไร่นาของประชาชนทั่วไป ทำให้เกิดการขาดอาหารบริโภค จึงประกาศให้ผู้ที่มีสิ่งของที่เหลือพอจะรับประทานได้ ให้เอามากองรวมกัน เนื่องจากต่างคนต่างมีของคนละอย่างไม่เหมือนกัน ท่านนบีนุส ให้เอาของเหล่านั้นมากวนเข้าด้วยกัน สวากของท่านก็ได้รับประทานอาหารโดยทั่วกันและเหมือนกัน ในสมัยท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อล) ได้เกิดเหตุการณ์ทำนองเดียวกันขณะที่กองทหารของท่านกลับจากการรบที่บาศีร์ ปรากฏว่าทหารมีอาหารไม่พอกิน ท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อล) จึงใช้วิธีการของท่านนบีนุส โดยให้ทุกคนเอาข้าวของที่รับประทานได้มากวนเข้าด้วยกัน แล้วแบ่งกันรับประทานในหมู่ทหาร

ผลิตภัณฑ์มวลรวม

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

ตารางที่ 2.5 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาประจำปี 2560

สาขา	มูลค่า ล้านบาท	ร้อยละ ของ GPP
ภาคเกษตร	1,286,170	8.32
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	1,286,170	8.32
นอกภาคเกษตร	14,165,789	91.68
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	387,823	2.51
การผลิต	4,196,801	27.16
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	396,991	2.57
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	64,353	0.42
การก่อสร้าง	395,275	2.56
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	2,397,865	15.52
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	879,460	5.69
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	818,037	5.29
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	357,734	2.32
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	1,165,526	7.54
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	377,229	2.44
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	275,041	1.78
กิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	250,164	1.62
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	917,530	5.94
การศึกษา	636,280	4.12
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	326,814	2.12
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	91,069	0.59
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	231,797	1.50
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)	15,451,959	100.00
ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติต่อคน (บาท)	228,398	
ประชากร (1,000)	67,654	

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ปี 2560 ขยายตัวร้อยละ 4.0 ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องจากร้อยละ 3.4 ในปี 2559 ปัจจัยสำคัญมาจากการผลิตสินค้าเพื่อการบริโภคของภาคเอกชน สินค้าส่งออก และการผลิตในภาคบริการ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดยการอุปโภคบริโภคขั้นสุดท้ายของเอกชนปรับตัว ดีขึ้นจากรายได้ภาคเกษตรที่สูงขึ้น ประกอบกับอัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากได้รับผลบวกจากระดับราคาสินค้าสำคัญที่ลดลงตามราคาน้ำมันเชื้อเพลิง อย่างไรก็ตาม รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาลและการลงทุนรวมชะลอลง โดยการลงทุนภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจยังคงขยายตัวได้ดี ส่วนการลงทุนรัฐบาลลดลงเนื่องจากการเบิกจ่ายงบลงทุนโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาาระบบบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและระบบขนส่งทางถนนระยะเร่งด่วนลดลง การผลิตภาคนอกเกษตรมีการขยายตัวต่อเนื่องในหลายกิจกรรม อาทิ หมวดอุตสาหกรรม ได้แก่ เคมีและเคมีภัณฑ์ ยางและผลิตภัณฑ์พลาสติก คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ และหมวดบริการ ได้แก่ การขายส่งและการขายปลีกฯ และบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และบริการขนส่ง ขณะที่การผลิตในภาคเกษตรปรับตัวดีขึ้นจากที่หดตัวในปีก่อนหน้า

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า 15,451,959 ล้านบาท เมื่อหักด้วยผลตอบแทนปัจจัยการผลิตสุทธิไปต่างประเทศ 689,834 ล้านบาท เป็นรายได้ประชาชาติ (Gross National Income: GNI) มีมูลค่า 14,762,125 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 6.4 โดยรายได้ประชาชาติต่อหัว (per capita GNI) เท่ากับ 218,200 บาท สูงกว่า 205,607 บาท ในปี 2559 หรือ เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1

การผลิตภาคเกษตร ขยายตัวร้อยละ 3.7 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 1.3 ในปีก่อนหน้า เนื่องจากผลผลิตพืชหลัก เช่น ข้าวเปลือก อ้อยโรงงาน ปาล์มน้ำมัน และยางพารา ขยายตัวได้ตามสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย ผลผลิตปศุสัตว์ลดลงจากการเลี้ยงโคและกระบือ ขณะที่ผลผลิตสัตว์ปีก เช่น ไก่และไข่ไก่ ขยายตัวได้ ส่วนผลผลิตประมงขยายตัวสูง เป็นต้น

การผลิตภาคนอกเกษตร ขยายตัวร้อยละ 4.1 โดยการผลิอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 2.2 ต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า เป็นผลมาจากอุตสาหกรรมหลัก เช่น ยานยนต์ เคมีและเคมีภัณฑ์ และคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เป็นต้น มีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้น ประกอบกับแรงสนับสนุนจากภาคบริการ โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อาทิ สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และสาขาขนส่งที่ขยายตัวร้อยละ 10.6 และร้อยละ 8.2 ตามลำดับ จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

ภาวะเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ปี 2560 การผลิตในภาพรวมปรับตัวดีขึ้นจากปี 2559 โดยภาคตะวันออก เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ภาคเหนือ ภาคตะวันตก และ ภาคกลาง ปรับตัวดีขึ้นจาก ปี 2559 โดยขยายตัวร้อยละ 6.3 ร้อยละ 4.5 ร้อยละ 3.8 ร้อยละ 3.0 และร้อยละ 1.6 ตามลำดับ ส่วนภาคที่เหลือนี้ ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ขยายตัวร้อยละ 2.5 และร้อยละ 0.9 ตามลำดับ ชะลอลงจากปี 2559

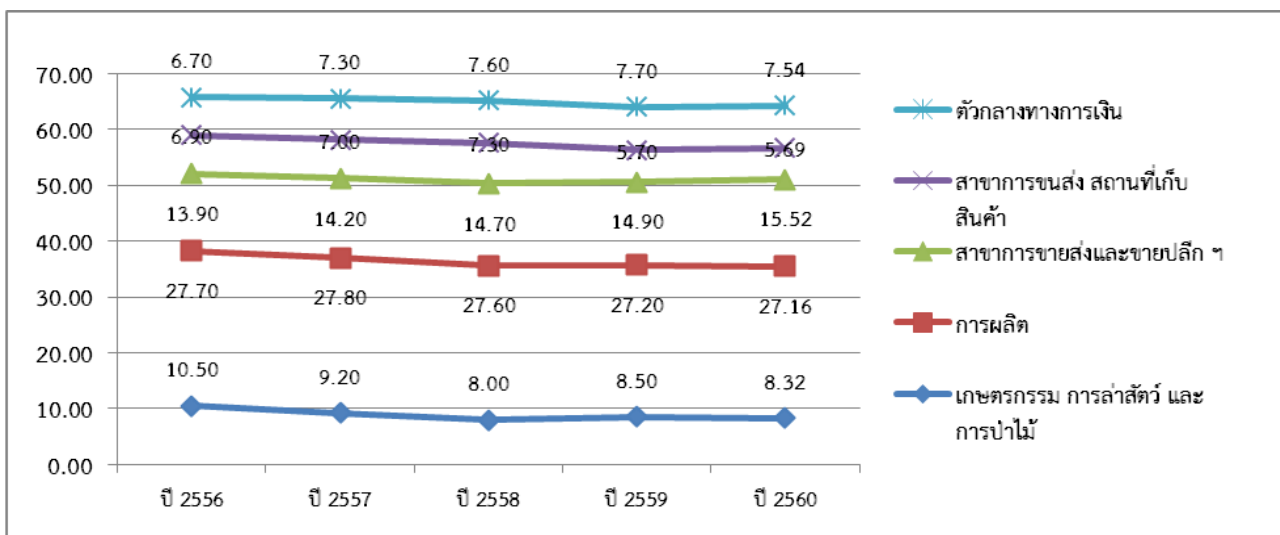
โครงสร้างการกระจายรายได้จากการผลิต พิจารณาจากสัดส่วนของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค ณ ราคาประจำปี ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ในปี 2560 พบว่าภาคที่มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น ได้แก่ ภาคตะวันออก จากร้อยละ 17.8 ในปี 2559 เป็นร้อยละ 18.5 ในปี 2560 และ ส่วนภาคที่มีสัดส่วนลดลง ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคกลาง และ ภาคตะวันตก โดยลดลงจากร้อยละ 9.8 ร้อยละ 9.0 ร้อยละ 7.8 ร้อยละ 5.6 และร้อยละ 3.6 ในปี 2559 เหลือร้อยละ 9.7 ร้อยละ 8.9 ร้อยละ 7.6 ร้อยละ 5.4 และร้อยละ 3.5 ตามลำดับ ส่วนเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลมีสัดส่วนร้อยละ 46.4 เท่ากับปีก่อนหน้า

โครงสร้างสาขาการผลิตหลักของแต่ละภูมิภาค เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล มีสัดส่วนสูงที่สุดร้อยละ 46.4 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ สาขาการผลิตหลักของพื้นที่นี้ ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม สาขาการขนส่งและการขายปลีกฯ และสาขากิจการทางการเงินและการประกันภัย ลำดับที่สอง คือ ภาคตะวันออก มีสัดส่วนร้อยละ 18.5 สาขาการผลิตหลัก ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม สาขาการขนส่งและการขายปลีกฯ และ สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ลำดับที่สาม คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีสัดส่วนร้อยละ 9.7 สาขาการผลิตหลัก ได้แก่ สาขาเกษตรกรรมฯ สาขาอุตสาหกรรม และสาขาการศึกษา ลำดับที่สี่ คือ ภาคใต้ มีสัดส่วนร้อยละ 8.9 สาขาการผลิตหลัก ได้แก่ สาขาเกษตรกรรมฯ สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และสาขาอุตสาหกรรม ลำดับที่ห้า คือ ภาคเหนือ มีสัดส่วนร้อยละ 7.6 สาขาการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ สาขาเกษตรกรรมฯ สาขาอุตสาหกรรม และสาขาการขนส่งและการขายปลีกฯ ลำดับที่หก คือ ภาคกลาง มีสัดส่วนร้อยละ 5.4 สาขาการผลิตหลัก ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม สาขาการขนส่งและการขายปลีกฯ ลำดับที่เจ็ด คือ ภาคตะวันตก มีสัดส่วนร้อยละ 3.5 สาขาการผลิตหลัก ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรมฯ และสาขาการขนส่งและการขายปลีกฯ

ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัว (GRP per capita) ปี 2560 ภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวสูงสุด เท่ากับ 500,676 บาทต่อปี รองลงมา คือ เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคใต้ ผลิตภัณฑ์ภาค และจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ณปี พ.ศ.2560 ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวต่ำสุด เท่ากับ 80,352 บาทต่อปี

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ปี 2560 จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวสูง ส่วนใหญ่อยู่ใน พื้นที่ภาคตะวันออก เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล และภาคกลาง โดยจังหวัดระยอง มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวสูงสุดที่ 1,095,667 บาทต่อคนต่อปี ส่วนจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวต่ำ ส่วนใหญ่อยู่ใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจังหวัดหนองบัวลำภู มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวต่ำสุดที่ 53,416 บาทต่อคนต่อปี หรือมีความแตกต่างกับผลิตภัณฑ์ จังหวัดต่อหัวของจังหวัดระยองเท่ากับ 20.5 เท่า ทั้งนี้ จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ระยอง ชลบุรี กรุงเทพมหานคร ปราจีนบุรี และ พระนครศรีอยุธยา ตามลำดับ ส่วนจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว อยู่ใน 5 ลำดับต่ำสุด คือ หนองบัวลำภู ยโสธร กาฬสินธุ์ นครราชสีมา และ ชัยภูมิ ตามลำดับ

**แผนภูมิที่ 2.1 อัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
ที่สำคัญ 5 อันดับแรก ปี 2556 - 2560**

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (รายละเอียดเพิ่มเติมสามารถดูได้จาก <http://www.nesdb.go.th>)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

ตารางที่ 2.6 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดยะลา ณ ราคาประจำปี 2560 (ณ ราคาประจำปี)

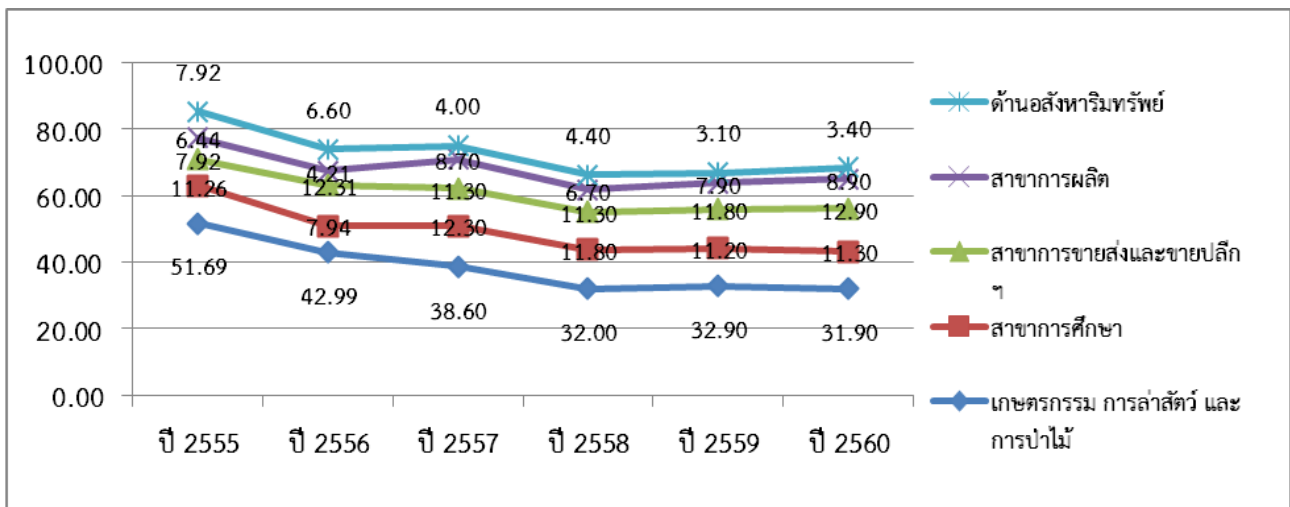
สาขา	มูลค่า ล้านบาท	ร้อยละ ของ GPP
ภาคเกษตร	13,848	31.9
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	13,848	31.9
นอกภาคเกษตร	29,521	68.1
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	230	0.5
การผลิต	3,855	8.9
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	530	1.2
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	57	0.1
การก่อสร้าง	2,277	5.3
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	5,580	12.9
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	761	1.8
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	749	1.7
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	388	0.9
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	2,589	6.0
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	1,481	3.4
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	37	0.1
กิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	384	0.9
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	3,604	8.3
การศึกษา	4,912	11.3
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1,779	4.1
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	68	0.2
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	239	0.6
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดยะลา (GPP)	43,369	100.00
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท)	96,867 บาท	
ประชากร (1,000)	448,000 คน	

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

อัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมจังหวัดยะลา ปี 2560 (ณ ราคาประจำปี) ใน 5 สาขาอันดับแรก ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง (ร้อยละ 31.90) รองลงมาได้แก่ สาขาการขนส่งและการขายปลีก (ร้อยละ 12.90) สาขาการศึกษา (ร้อยละ 11.30) สาขาการผลิต (ร้อยละ 8.9) และสาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ (ร้อยละ 8.30)

รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรในปี 2560 (ณ ราคาประจำปี) เท่ากับ 96,867 บาทต่อปี ลดลงจาก 98,562 บาท ในปี 2559 ที่ผ่านมา เท่ากับ 1,695 บาท หรือลดลงร้อยละ 1.72 จากราคายางพาราพืชเศรษฐกิจหลัก ที่สำคัญของจังหวัดมีราคาปรับตัวลดลง ส่งผลให้รายได้ของประชาชนลดลง

แผนภูมิ 2.2 อัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดยะลา
ที่สำคัญ 5 อันดับแรก ปี 2555 - 2560

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (รายละเอียดเพิ่มเติมสามารถดูได้จาก <http://www.nesdb.go.th/>)

ภาวะเศรษฐกิจ**ภาวะเศรษฐกิจไทย**

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เปิดเผยแพร่รายงานภาวะเศรษฐกิจการคลังประจำเดือนธันวาคม 2562 พบว่า “เศรษฐกิจไทยในเดือนธันวาคม 2562 ได้รับแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายภายในประเทศเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการบริโภคภาคเอกชนที่สะท้อนจากยอดการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาंकที่ ที่เก็บบนฐาน การใช้จ่ายภายในประเทศขยายตัวได้ดีต่อเนื่อง ประกอบกับรายได้เกษตรกรที่แท้จริงที่ขยายตัวต่อเนื่อง ในขณะที่การส่งออกสินค้าแม้ว่าจะยังชะลอตัวแต่มีการปรับตัวดีขึ้นจากเดือนก่อนหน้า สำหรับเศรษฐกิจ ด้านการผลิตสะท้อนจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศยังขยายตัวต่อเนื่อง ขณะที่ภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรชะลอตัว แต่ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า” โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

เครื่องชี้เศรษฐกิจด้านการบริโภคภาคเอกชนในภาพรวมยังคงขยายตัว โดยสะท้อนจาก การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาंकที่ ที่จัดเก็บบนฐานการใช้จ่ายในประเทศขยายตัวร้อยละ 4.9 ต่อปี เช่นเดียวกับปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคขยายตัวร้อยละ 12.6 ต่อปี นอกจากนี้รายได้เกษตรกรที่แท้จริง ขยายตัวร้อยละ 1.5 ต่อปี อย่างไรก็ตาม ยอดจำหน่ายรถยนต์นั่งชะลอตัวร้อยละ -18.7 ต่อปีเช่นเดียวกับปริมาณ รถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ชะลอตัวร้อยละ -17.3 ต่อปี สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคเกี่ยวกับ เศรษฐกิจไทยปรับตัวลดลงมาอยู่ที่ระดับ 56.0 เป็นผลมาจากการชะลอตัวของการส่งออกสินค้าของไทย ตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก

เครื่องชี้เศรษฐกิจด้านการลงทุนภาคเอกชนส่งสัญญาณชะลอตัว โดยการลงทุนในหมวด เครื่องมือเครื่องจักร สะท้อนจากปริมาณนำเข้าสินค้าทุนปรับตัวดีขึ้นจากเดือนก่อนหน้าโดยชะลอตัวที่ร้อยละ -1.8 ต่อปีขณะที่ปริมาณจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ชะลอตัวร้อยละ -22.9 ต่อปีส่วนการลงทุนในหมวดก่อสร้าง สะท้อนจากยอดการจัดเก็บภาษีการทำธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์ชะลอตัวร้อยละ -4.6 ต่อปีเช่นเดียวกับปริมาณปูนซีเมนต์ชะลอตัวร้อยละ -3.1 ต่อปีสำหรับดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างชะลอตัวที่ร้อยละ -2.1 ต่อปี โดยมีสาเหตุมาจากราคาเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กปรับตัวลดลง

เศรษฐกิจภาคการค้าระหว่างประเทศชะลอตัวแต่ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า สะท้อนจากมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ ชะลอตัวที่ร้อยละ -1.3 ต่อปี เป็นผลจาก การชะลอตัวของการส่งออกในหมวดสินค้าที่เกี่ยวข้องกับน้ำมัน รถยนต์อุปกรณ์และส่วนประกอบ เม็ดพลาสติก ทองคำ เคมีภัณฑ์ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ อย่างไรก็ตาม สินค้าในกลุ่ม เครื่องคอมพิวเตอร์ ผลิตภัณฑ์ยาง อัญมณีและเครื่องประดับ น้ำตาลทราย เครื่องดื่ม ผัก ผลไม้สดแช่แข็งและแปรรูป รถจักรยานยนต์ และส่วนประกอบ เฟอร์นิเจอร์ ยังคงขยายตัวได้ และตลาดส่งออกสำคัญที่ยังขยายตัวได้ได้แก่ ไต้หวัน สหรัฐฯ เกาหลีใต้ และจีน ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบมูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยกับประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย พบว่า หลายประเทศมีการส่งออกชะลอตัวเช่นเดียวกัน เช่น เกาหลีใต้ มาเลเซีย และญี่ปุ่น ในขณะที่มูลค่าการนำเข้า สินค้าในรูปเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวที่ร้อยละ 2.5 ต่อปี ทั้งนี้ ดุลการค้าในเดือนธันวาคม 2562 ยังคงเกินดุล 596 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

เครื่องชี้เศรษฐกิจไทยด้านอุปทาน พบว่า ภาคการท่องเที่ยวยังคงขยายตัวต่อเนื่อง ขณะที่ ภาคการเกษตร และภาคอุตสาหกรรมยังส่งสัญญาณชะลอตัว โดยภาคการท่องเที่ยวสะท้อนจากจำนวน นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทยมีจำนวน 3.93 ล้านคน ขยายตัวร้อยละ 2.5 ต่อปี โดยนักท่องเที่ยว ชาวอินเดียขยายตัวถึงร้อยละ 12.4 ต่อปีนอกจากนี้ ยังมีนักท่องเที่ยวจากประเทศอื่นที่ขยายตัวได้ดี อาทิ นักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย และจีน ขณะที่ภาคการเกษตรสะท้อนจากดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรชะลอตัวร้อยละ -2.5 ต่อปีเช่นเดียวกับภาคอุตสาหกรรมสะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมชะลอตัวร้อยละ -4.3 ต่อปีสำหรับดัชนี ความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรมอยู่ที่ระดับ 91.7 ปรับตัวลดลงจากเดือนก่อนหน้าเนื่องจากผู้ประกอบการ มีความกังวลต่อกำลังซื้อในประเทศ รวมถึงภาคการส่งออกที่ยังชะลอตัวจากสถานการณ์เศรษฐกิจโลก

เสถียรภาพเศรษฐกิจภายในประเทศยังอยู่ในเกณฑ์ดี สะท้อนจากอัตราเงินเฟ้อทั่วไป อยู่ที่ร้อยละ 0.9 ต่อปี และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.5 ต่อปี สัดส่วนหนี้สาธารณะ ณ สิ้นเดือน พฤศจิกายน 2562 อยู่ที่ร้อยละ 41.3 ต่อ GDP ซึ่งอยู่ภายใต้กรอบวินัยการเงินการคลังที่ตั้งไว้ตามพระราชบัญญัติ วินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 ส่วนเสถียรภาพภายนอกยังอยู่ในระดับมั่นคง และสามารถรองรับ ความเสี่ยงจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลกได้ สะท้อนจากทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือน ธันวาคม 2562 อยู่ในระดับสูงที่ 224.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

ภาวะเศรษฐกิจจังหวัด

รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดยะลา ของสำนักงานคลังจังหวัดยะลา ประจำปีงบประมาณที่ 4/2562

“เศรษฐกิจของจังหวัดยะลาในปี 2562 ขยายตัวร้อยละ 0.81 และคาดว่าจะในปี 2563 เศรษฐกิจจะขยายตัวร้อยละ 4.10 ปรับประมาณการลดลงจากเดือนกันยายน 2562 ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.57”

1. เศรษฐกิจจังหวัดยะลาในปี 2562

เศรษฐกิจจังหวัดยะลาปี 2562 ขยายตัวในอัตราร้อยละ 0.81 ตามการผลิตภาคการเกษตร ภาคการบริการ การลงทุนภาคเอกชน และการใช้จ่ายภาครัฐ

ด้านอุปทาน ขยายตัว ตามการผลิตภาคการเกษตร ขยายตัวในอัตราร้อยละ 16.81 จากปริมาณผลผลิตยางพาราที่ออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น จากปัจจัยด้านพื้นที่ที่ให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ประกอบกับสภาพอากาศที่เหมาะสม ภาคบริการ ขยายตัวร้อยละ 0.74 จากการอุปโภคบริโภคที่เพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย และมาตรการชิม ช้อป ใช้ รวมทั้งการขยายตัวของภาคการศึกษาและการบริหารราชการฯ ที่เน้นการบริการประชาชนให้มีการกระจายตัวอย่างทั่วถึง ขณะที่ การผลิตภาคอุตสาหกรรม ปรับตัวลดลงจากปี 2561 หดตัวร้อยละ -6.11 ตามการลดลงของปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์จากยางพาราผ่านด่านศุลกากรเบตงและปริมาณการใช้ไฟฟ้าของภาคอุตสาหกรรม ประกอบกับ เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2562 มีการบังคับใช้ พรบ. โรงงานฉบับแก้ไขใหม่ ส่งผลให้โรงงานที่ต่ำกว่า 50 แรงม้า ถูกจำหน่ายออกจากระบบทะเบียนโรงงาน ทำให้จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมลดลง ทั้งนี้ การจำหน่ายทะเบียนโรงงานดังกล่าวไม่ส่งผลกระทบใดๆ ต่อภาวะเศรษฐกิจ เนื่องจากสถานประกอบการยังมีการประกอบการตามปกติ

ด้านอุปสงค์ ภายในจังหวัดโดยรวมหดตัว จากมูลค่าการค้าขายแดนเฉลี่ย หดตัวร้อยละ -17.00 จากเครื่องชี้มูลค่าการส่งออกที่ลดลง จากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ซบเซา การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนซึ่งเป็นประเทศคู่ค้าหลัก และผลกระทบจากสงครามทางการค้า การบริโภคภาคเอกชน หดตัวร้อยละ -0.85 เป็นผลจากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มได้ลดลง ขณะที่ การลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 2.20 สะท้อนผ่านสินเชื่อเพื่อการลงทุนรวมพื้นที่ให้อนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาล และจำนวนรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลจดทะเบียนใหม่ที่เพิ่มขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐ ขยายตัวร้อยละ 14.44 ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากมาตรการเร่งรัดการใช้จ่ายของส่วนราชการให้เป็นไปตาม พรบ. วินัยการเงินการคลังของรัฐ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ และเร่งอัดฉีดเม็ดเงินลงสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเฉพาะระบบเศรษฐกิจระดับฐานราก

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจภายในจังหวัด อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2562 อยู่ที่ร้อยละ -0.03 ลดลงจากปี 2561 ตามราคาน้ำมันดิบโลก

2. เศรษฐกิจจังหวัดยะลาในปี 2563

เศรษฐกิจจังหวัดยะลา ปี 2563 คาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 4.10 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 3.60 - 4.60) โดยมีการผลิตภาคการเกษตร ภาคการบริการ การบริโภคภาคเอกชน การลงทุนภาคเอกชน การใช้จ่ายภาครัฐ และการค้าขายแดน เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ

ด้านอุปทาน มีแนวโน้มขยายตัว ตามการผลิตภาคการเกษตร คาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 9.03 (โดยมีช่วงคาดการณ์ร้อยละ 8.53 - 9.53) จากปริมาณผลผลิตยางพาราที่คาดว่าจะออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น จากปัจจัยด้านพื้นที่ที่ให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น อีกทั้งราคายางพาราที่คาดว่าจะปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจากได้รับสัญญาณด้านบวกจากการเข้ามาแก้ไขปัญหาของภาครัฐ ซึ่งมีการออกมาตรการช่วยเหลือเกษตรกรทั้งในระยะสั้น และระยะยาว เป็นอีกแรงกระตุ้นให้เกษตรกรเร่งกรีดยางมากขึ้น ภาคบริการ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.26 (โดยมีช่วงคาดการณ์ร้อยละ 3.76 - 4.76) จากเครื่องใช้จำนวนนักท่องเที่ยว และปริมาณการใช้ไฟฟ้าในโรงแรมและที่พักที่เพิ่มขึ้น เป็นผลมาจากการที่ภาครัฐ และเอกชนในพื้นที่ให้ความสำคัญร่วมกันส่งเสริมจัดกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ดึงดูดใจ นอกจากนี้การเปิดให้บริการของสนามบินเบตง และสกายวอล์คเพื่อชมทะเลหมอก ทำให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้เพิ่มขึ้น รวมทั้งการขยายตัวของภาคการศึกษา และการบริหารราชการฯ ที่เน้นการบริการประชาชนให้มีการกระจายตัวอย่างทั่วถึง ขณะที่ การผลิตภาคอุตสาหกรรม คาดว่าจะปรับตัวลดลงจากปี 2562 หดตัวที่ร้อยละ -2.77 (โดยมีช่วงคาดการณ์ร้อยละ (-3.27) - (-2.27)) ตามการบังคับใช้ พรบ. โรงงานฉบับแก้ไขใหม่ ส่งผลให้โรงงานที่ต่ำกว่า 50 แรงม้าถูกจำหน่ายออกจากระบบทะเบียนโรงงาน จึงทำให้จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมจดทะเบียนใหม่ลดลง ขณะที่ ปริมาณการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางพาราคาดว่าจะเพิ่มขึ้น จากทิศทางเศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น อันจะส่งผลให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีการเพิ่มกำลังการผลิต ผลิตภัณฑ์จากยางพาราแปรรูปขึ้นต้น เพื่อรองรับความต้องการซื้อที่จะเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้ไฟฟ้าของภาคอุตสาหกรรม

ด้านอุปสงค์ ภายในจังหวัดคาดว่าจะมีแนวโน้มขยายตัว จาก การบริโภคภาคเอกชน การลงทุนภาคเอกชน การใช้จ่ายภาครัฐ และการค้าชายแดน โดย การบริโภคภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.45 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 3.95 - 4.95) เป็นผลจากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มได้เพิ่มขึ้น จำนวนรถยนต์นั่ง และรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่เพิ่มขึ้น การลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.79 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 4.29 - 5.29) สะท้อนผ่านสินเชื่อเพื่อการลงทุน พื้นที่ให้อนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาล และจำนวนรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลจดทะเบียนใหม่ที่เพิ่มขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 11.90 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 11.40 - 12.40) โดยคาดว่าภาครัฐจะมีมาตรการการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านมาตรการเร่งรัดการใช้จ่ายของส่วนราชการอย่างต่อเนื่อง เพื่อเร่งอัดฉีดเม็ดเงินลงสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเฉพาะระบบเศรษฐกิจระดับฐานราก มูลค่าการค้าชายแดนเฉลี่ย คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.68 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.18 - 2.18) จากเครื่องใช้มูลค่าการส่งออกที่เพิ่มขึ้น จากปัจจัยการปรับตัวของผู้ประกอบการต่อภาวะสงครามการค้า การทำตลาดใหม่ และราคาน้ำมันที่อยู่ในระดับทรงตัว

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจภายในจังหวัด อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2563 คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 1.14 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.64 - 1.64) เพิ่มขึ้นจากปี 2562 จากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีความผันผวนอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัดยะลา ปี 2563

1. **ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ความไม่สงบ** ปัญหาความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังเป็นปัญหาที่สำคัญ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่และการขยายตัวของเศรษฐกิจ ทำให้เศรษฐกิจในจังหวัดไม่สามารถขยายตัวได้เต็มที่ เนื่องจากปัจจัยความรุนแรงที่เกิดขึ้นทำให้นักลงทุนจากนอกพื้นที่ไม่กล้าเข้ามาลงทุน เพราะหวั่นเกรงปัญหาเรื่องความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ดังนั้นหากสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างชัดเจน จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

2. **อัตราแลกเปลี่ยน** อัตราแลกเปลี่ยนที่แข็งค่าขึ้นอย่างรวดเร็วหรือมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นต่อเนื่อง อาจส่งผลให้ประเทศสูญเสียความสามารถในการแข่งขันด้านราคา หรือทำให้รายได้จากการส่งออกที่แปลงมูลค่าเป็นเงินบาทลดลง

3. **กำลังซื้อภายในประเทศ** ที่ยังคงเจือบเหงานจนน่าเป็นห่วง

4. **วิกฤติเศรษฐกิจโลก** สงครามการค้าสหรัฐฯ-จีน ที่กำลังลากยาวไประหว่างสหรัฐฯ-ยุโรป และสหรัฐฯ-ญี่ปุ่น

5. **สงครามระหว่างสหรัฐฯ - อิหร่าน** มีผลกระทบต่อแนวโน้มราคาทองคำ และราคาน้ำมันตลาดโลกสูงขึ้น

ปัจจัยบวกที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัดยะลา ปี 2563

- 1. อัตราดอกเบี้ยผ่อนปรน** เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2562 คณะกรรมการนโยบายการเงินมีมติเป็นเอกฉันท์ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.25 ต่อปี เนื่องจากประเมินว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวต่ำกว่าที่ประมาณการจากการส่งออกที่ลดลง ซึ่งส่งผลไปสู่อุปสงค์ในประเทศ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มต่ำกว่าขอบล่างของกรอบเป้าหมายเงินเฟ้อ ภาวะการเงินโดยรวมยังอยู่ในระดับผ่อนคลาย เสถียรภาพระบบการเงินได้รับการดูแลไปแล้วบางส่วน แต่ยังมีปัจจัยเสี่ยงที่ต้องติดตาม คณะกรรมการฯ เห็นว่านโยบายการเงินที่ผ่อนคลายจะช่วยสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจและเอื้อให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปกลับสู่กรอบเป้าหมาย จึงเห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้
- 2. มาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่** จากภาครัฐและภาคเอกชน ร่วมกันประชาสัมพันธ์ และจัดงานสำคัญต่างๆ อย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและการค้นพบแหล่งท่องเที่ยวใหม่ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว โดยคาดว่าจะนักท่องเที่ยวจะให้ความสนใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเบตงเพิ่มขึ้น
- 3. บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ** การใช้ผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ช่วยกระตุ้นการไหลเวียนของเงินในระบบเศรษฐกิจได้ดีขึ้น โดยเฉพาะเศรษฐกิจระดับฐานราก
- 4. ราคาพลังงานปรับตัวดีขึ้น** จากราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มสูงขึ้น และปริมาณยางพาราที่ลดลงจากการโค่นล้มต้นยางเพื่อนำไปเป็นเชื้อเพลิงในโรงงานไฟฟ้าชีวมวล
- 5. การปรับตัวดีขึ้นของการส่งออก** ภายใต้แนวโน้มการปรับตัวดีขึ้นอย่างช้าๆ ของเศรษฐกิจโลก และการปรับตัวของภาคการส่งออกต่อมาตรการกีดกันทางการค้า

ดัชนีราคาผู้บริโภค

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา ร่วมกับกองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ รายงานความเคลื่อนไหวดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดยะลา ประจำเดือน ธันวาคม 2562 และปี 2562 โดยสรุป

การประมวลผลดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศ รายการสินค้าและบริการที่ใช้คำนวณมีจำนวน 450 รายการ สำหรับจังหวัดยะลา มีจำนวน 245 รายการ ครอบคลุมหมวดอาหารและเครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า เคหสถาน การตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล พาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร การบันเทิง การอ่าน การศึกษาและการศาสนา ยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ เพื่อนำมาคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภค ของจังหวัดยะลา ได้ผลดังนี้

1. ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเดือนธันวาคม 2562 (ปี 2558 = 100) ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เท่ากับ 100) มีค่าเท่ากับ 102.62 (เดือนพฤศจิกายน 2562 เท่ากับ 102.61) เทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2562 สูงขึ้นร้อยละ 0.01 เทียบกับเดือนธันวาคม 2561 สูงขึ้นร้อยละ 0.87 เฉลี่ย ปี 2562 เทียบกับปี 2561 สูงขึ้นร้อยละ 0.71

2. ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดยะลา เดือนธันวาคม 2562

ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดยะลาเดือนธันวาคม 2562 (ปี 2558 = 100) ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดยะลา เท่ากับ 100) มีค่าเท่ากับ 102.6 (เดือนพฤศจิกายน 2562 เท่ากับ 102.3) การเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดยะลา เดือนธันวาคม 2562 เมื่อเทียบกับ เดือนพฤศจิกายน 2562 สูงขึ้นร้อยละ 0.3 เดือนธันวาคม 2561 สูงขึ้นร้อยละ 1.1 เฉลี่ย ปี 2562 เทียบกับปี 2561 โดยเฉลี่ยไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดยะลา เดือนธันวาคม 2562 เทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2562 สูงขึ้นร้อยละ 0.3 จากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 0.4 และดัชนีหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 0.2

ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 0.4 จากการสูงขึ้นของหมวดเนื้อสัตว์ เป็ด ไก่ และสัตว์น้ำร้อยละ 1.2 ได้แก่ ไก่สด หอยแครง ปลาหู กุ้งนาง กุ้งขาว ปลาช่อนแห้ง เป็นต้น หมวดผักและผลไม้ สูงขึ้นร้อยละ 0.6 ได้แก่ ผักบุ้ง ถั่วฝักยาว ฟักทอง ชিং กระเทียม มะม่วง กล้วยน้ำว้า เป็นต้น เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนส่งผลให้ผักได้รับความเสียหายช่วงเพาะปลูก หมวดเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์สูงขึ้นร้อยละ 0.6 ได้แก่ น้ำหวาน น้ำอัดลม เป็นต้นจากการเก็บภาษี ในกลุ่มเครื่องดื่มที่มีน้ำตาลในวันที่ 1 ตุลาคม 2562 จาก 50 สตางค์ต่อลิตร ในปี 2560 เป็น 1 บาทต่อลิตร หมวดเครื่องประกอบอาหาร สูงขึ้นร้อยละ 0.5 หมวดข้าว แป้ง และผลิตภัณฑ์จากแป้ง สูงขึ้นร้อยละ 0.2 ได้แก่ ขนมอบ

ดัชนีหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 0.2 จากการสูงขึ้นของหมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสารร้อยละ 0.4 สาเหตุสำคัญเป็นผลมาจากราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงในจังหวัด โดยเฉลี่ยปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 พิจารณาเทียบกับเดือนธันวาคม 2561 ดัชนีราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 จากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์สูงขึ้นร้อยละ 2.0 โดย หมวดข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์ จากแป้งสูงขึ้นร้อยละ 3.0 หมวดเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำสูงขึ้นร้อยละ 2.4 หมวดไข่และผลิตภัณฑ์นม สูงขึ้นร้อยละ 4.7 หมวดผักและผลไม้สูงขึ้นร้อยละ 6.3 หมวดเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์สูงขึ้นร้อยละ 1.7

สำหรับหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 0.3 โดยหมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร สูงขึ้นร้อยละ 0.2 เมื่อพิจารณาดัชนีเฉลี่ย ปี 2562 (มกราคม – ธันวาคม) ของปี 2562 เทียบกับปี 2561โดยเฉลี่ย ไม่เปลี่ยนแปลง

เมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลง ระหว่าง ม.ค. – ธ.ค. 2561 - ม.ค. – ธ.ค. 2562 พบว่า หมวดอาหาร และเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 0.7 โดยหมวดข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้งสูงขึ้นร้อยละ 2.8 หมวดไข่ และผลิตภัณฑ์นมสูงขึ้นร้อยละ 1.9 หมวดผักและผลไม้สูงขึ้นร้อยละ 4.6 หมวดเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์สูงขึ้นร้อยละ 0.6 ในขณะที่หมวดเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำลดลงร้อยละ 0.6 หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่มลดลงร้อยละ 0.4 โดยหมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร ลดลงร้อยละ 2.0

ตารางที่ 2.7 ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดยะลา จำแนกประเภทของดัชนีและหมวดสินค้า ณ เดือน ธันวาคม ปี 2562 (2558=100)

หมวด	ดัชนี				อัตราการเปลี่ยนแปลง		
	ธ.ค.62	พ.ย.62	ธ.ค.61	ม.ค.-ธ.ค. 62	ธ.ค.62/ พ.ย.62	ธ.ค.62/ ธ.ค.61	ม.ค.62-ธ.ค.62/ ม.ค.61-ธ.ค.61
รวมทุกรายการ	102.6	102.3	101.5	102.0	0.3	1.1	0.0
หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	104.2	103.8	102.2	102.9	0.4	2.0	0.7
หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม	101.3	101.1	101.0	101.4	0.2	0.3	-0.4
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	101.3	101.2	101.0	101.1	0.1	0.3	0.1

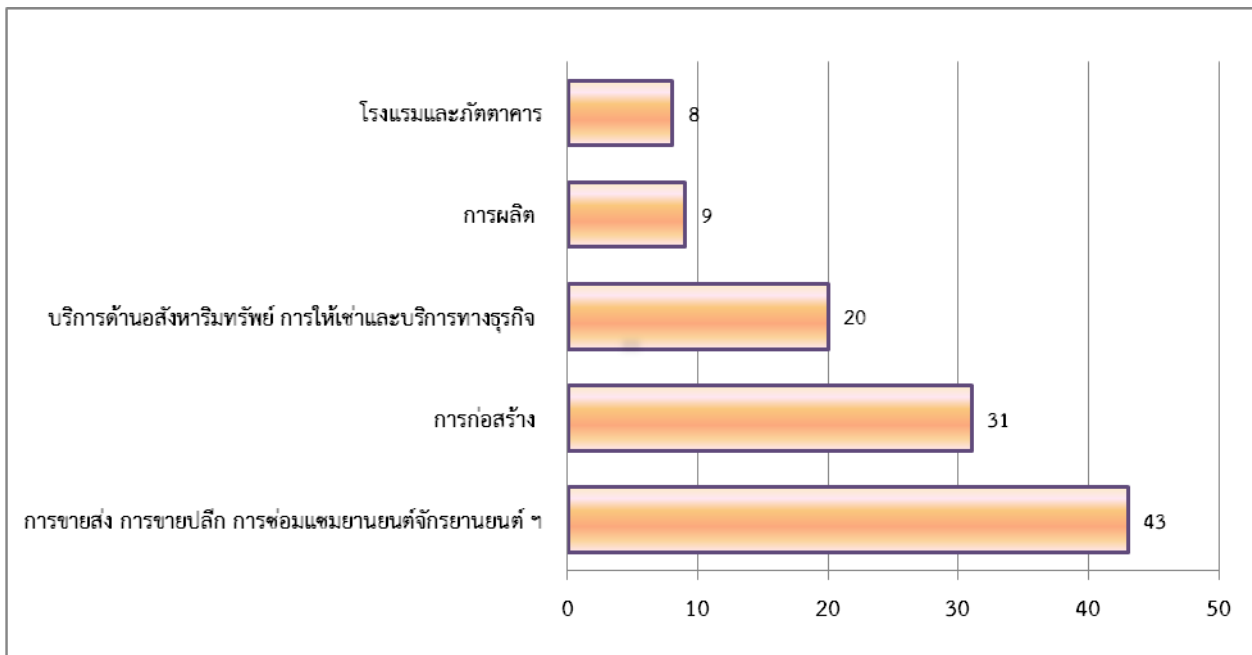
ที่มา : กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ มกราคม 2563

หมายเหตุ : ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน คือ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปหักรายการสินค้ากลุ่มอาหารสดและสินค้ากลุ่มพลังงาน

การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่

จากข้อมูลสถิติของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา ในปี 2562 (มกราคม-ธันวาคม 2562) พบว่าจังหวัดยะลา มีการจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ ทั้งสิ้น 126 แห่ง เป็นบริษัทจำกัด จำนวน 75 แห่ง (ร้อยละ 59.52) และห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 51 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 40.48) โดยอุตสาหกรรมที่มีจำนวนการจดทะเบียน นิติบุคคลตั้งใหม่ในปี 2562 สูงที่สุด 5 อันดับแรก คือ (1) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์จักรยายนยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนจำนวน 43 แห่ง (บริษัทจำกัด 30 แห่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัด 13 แห่ง) คิดเป็นร้อยละ 34.13 (2) การก่อสร้าง จำนวน 31 แห่ง (บริษัทจำกัด 9 แห่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัด 22 แห่ง) คิดเป็นร้อยละ 24.60 (3) บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ จำนวน 20 แห่ง (บริษัทจำกัด 11 แห่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9 แห่ง) คิดเป็นร้อยละ 15.87 (4) การผลิต จำนวน 9 แห่ง (บริษัทจำกัด 8 แห่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัด 1 แห่ง) คิดเป็นร้อยละ 7.14 และ (5) โรงแรมและภัตตาคาร จำนวน 8 แห่ง (บริษัทจำกัด 6 แห่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัด 2 แห่ง) คิดเป็นร้อยละ 6.35 ของจำนวนสถานประกอบการที่จดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ ประจำปี 2562 (แผนภูมิที่ 2.3)

แผนภูมิ 2.3 แสดงจำนวนการจดทะเบียนและทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลตั้งใหม่จังหวัดยะลา 5 อันดับสูงสุด จำแนกตามหมวดธุรกิจ ปี 2562

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา

เมื่อพิจารณาทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลตั้งใหม่ทั้งหมด 211.20 ล้านบาท พบว่า บริษัทจำกัดมีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 142.60 ล้านบาท (ร้อยละ 67.52) และห้างหุ้นส่วนจำกัด มีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 68.60 ล้านบาท (ร้อยละ 32.48) โดย อุตสาหกรรมที่มีทุนจดทะเบียนมากที่สุด 5 อันดับแรก คือ

(1) อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยายนยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนมีทุนจดทะเบียน 69.15 ล้านบาท (ร้อยละ 32.74) (บริษัทจำกัด 52.50 ล้านบาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด 16.65 ล้านบาท)

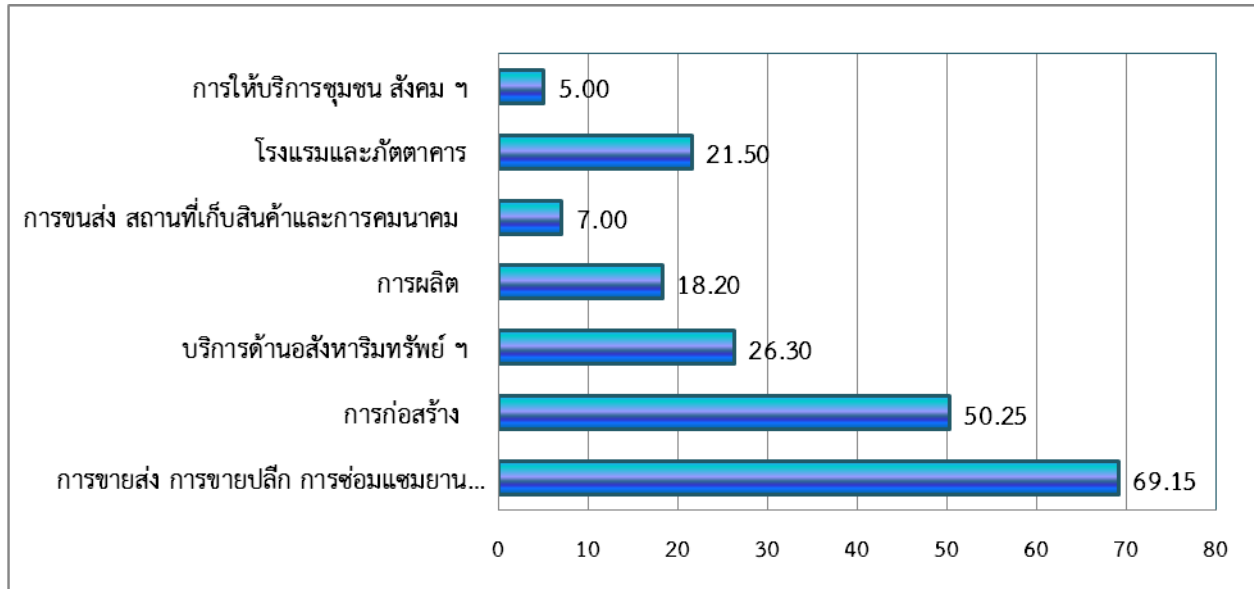
(2) การก่อสร้าง มีทุนจดทะเบียน 50.25 ล้านบาท (ร้อยละ 23.79) (บริษัทจำกัด 15.70 ล้านบาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด 34.55 ล้านบาท)

(3) บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ มีทุนจดทะเบียน 26.30 ล้านบาท ร้อยละ 12.45 (บริษัทจำกัด 19.20 ล้านบาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด 7.10 ล้านบาท)

(4) โรงแรมและภัตตาคาร มีทุนจดทะเบียน 21.50 ล้านบาท (ร้อยละ 10.18) (บริษัทจำกัด 18.50 ล้านบาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด 3.00 ล้านบาท)

และ (5) การผลิต มีทุนจดทะเบียน 18.20 ล้านบาท (ร้อยละ 8.62) (บริษัทจำกัด 14.20 ล้านบาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด 4.00 ล้านบาท) ตามลำดับ (แผนภูมิที่ 2.4)

**ตารางที่ 2.4 การจดทะเบียนและทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลตั้งใหม่ตามหมวดธุรกิจจังหวัดยะลา
จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ป 2562**

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา

การจดทะเบียนโรงงานใหม่

สำหรับการจดทะเบียนโรงงานใหม่ในจังหวัด พบว่า ปี 2562 มีโรงงานที่ได้รับการอนุญาตใหม่ จำนวน 5 โรง เงินลงทุน 300.10 ล้านบาท คนงาน 170 คน เครื่องจักร 912 แรงม้า และในปี 2562 นี้ ไม่มีโรงงานที่เลิกกิจการ

**ตารางที่ 2.8 การจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการใหม่ของจังหวัดยะลา
จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ปี 2562**

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	ได้รับอนุญาตใหม่				เลิกกิจการ จำนวน (โรง)
		จำนวน (โรง)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	เครื่องจักรรวม (แรงม้า)	
1	ผลิตภัณฑ์จากพืช	-	-	-	-	-
2	อุตสาหกรรมอาหาร	-	-	-	-	-
3	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	-	-	-	-	-
4	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	-	-	-	-	-
5	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	-	-	-	-	-
6	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่นๆ	-	-	-	-	-
7	ผลิตภัณฑ์กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	-	-	-	-	-
8	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	-	-	-	-	-
9	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	-	-	-	-	-
10	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	-	-	-	-	-
11	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	1	9.50	5	123	-
12	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	1	10.90	25	293	-
13	ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	1	14.50	5	95	-
14	ผลิตภัณฑ์โลหะขั้นมูลฐาน	-	-	-	-	-
15	ผลิตภัณฑ์โลหะ	-	-	-	-	-
16	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	-	-	-	-	-
17	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	-	-	-	-	-
18	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	1	4.20	4	8	-
19	การผลิตอื่นๆ	1	261.00	131	393	-
รวม		5	300.10	170	912	-

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา

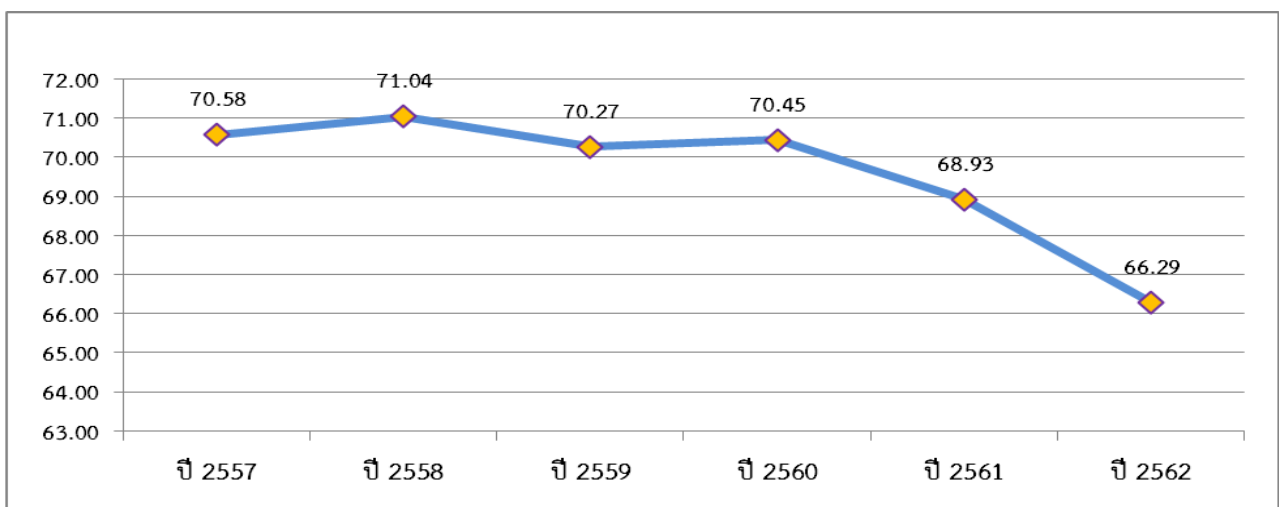
3) ดัชนีชี้วัดภาวะแรงงาน

ภาวการณ์แรงงานมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สืบเนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เช่น สถานการณ์ทางการเมืองไม่มีเสถียรภาพ จะส่งผลถึงความเชื่อมั่นของนักลงทุน นักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ เกิดการชะลอการลงทุน ชะลอการขยายกิจการ รวมถึงชะลอการจ้างงาน ในขณะที่การผลิตคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานของภาคการศึกษายังคงมีอย่างต่อเนื่อง มีอาจชะลอตามภาวการณ์ด้านเศรษฐกิจ จึงส่งผลต่อการว่างงาน การทำงานต่ำกว่าระดับ นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีการผลิต ต้นทุนการผลิต ฤดูกาล ทักษะคิดทั้งของฝ่ายนายจ้างและผู้ใช้แรงงาน เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของภาวการณ์ด้านแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการจ้างงาน การเคลื่อนย้าย แรงงานฝีมือแรงงาน มาตรฐานฝีมือแรงงาน มาตรฐานแรงงาน ฯลฯ ดังนั้น การจะทราบความเคลื่อนไหวหรือการเปลี่ยนแปลงของภาวะแรงงาน จึงต้องมีการพิจารณาศึกษาเพื่อกำหนดตัวชี้วัด พร้อมทั้งติดตามการเปลี่ยนแปลงเพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหา รวมถึงทำนายหรือคาดการณ์อนาคต อันจะเอื้อประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการกำหนดแผนงานที่จะต้องทำให้สนองตอบต่อ ความต้องการของทุกกลุ่มทั้งนายจ้างผู้ใช้แรงงานรวมทั้งองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน สถานการณ์แรงงานจังหวัดยะลา รายปี 2562 (เดือนมกราคม – ธันวาคม 2562) ฉบับนี้จะขอเสนอตัวชี้วัดภาวะแรงงานดังนี้

1. อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงสภาพกำลังแรงงานในตลาดแรงงานของจังหวัดยะลา เมื่อเทียบกับประชากรวัยแรงงานทั้งหมด โดยคำนวณจากกำลังแรงงานในจังหวัดยะลา เทียบกับประชากรที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไปในจังหวัดยะลา จะพบว่าใน ปี 2562 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจังหวัดยะลา มีอัตราร้อยละ 66.29 เมื่อเทียบกับปี 2561 ที่มีร้อยละ 68.93 พบว่า อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานลดลง ร้อยละ 2.64 เมื่อพิจารณาอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จะพบว่า อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จะมีอัตราลดลงเล็กน้อย ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนกำลังแรงงานในจังหวัดยะลา จะมีความสัมพันธ์กันกับปัจจัย เรื่องธรรมชาติและฤดูกาลที่ส่งผลต่อการมีงานทำของกำลังแรงงาน ซึ่งในแต่ละปีอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจะมีอัตราค่อนข้างใกล้เคียงกัน (แผนภูมิที่ 3.1)

แผนภูมิ 3.1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจังหวัดยะลา

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

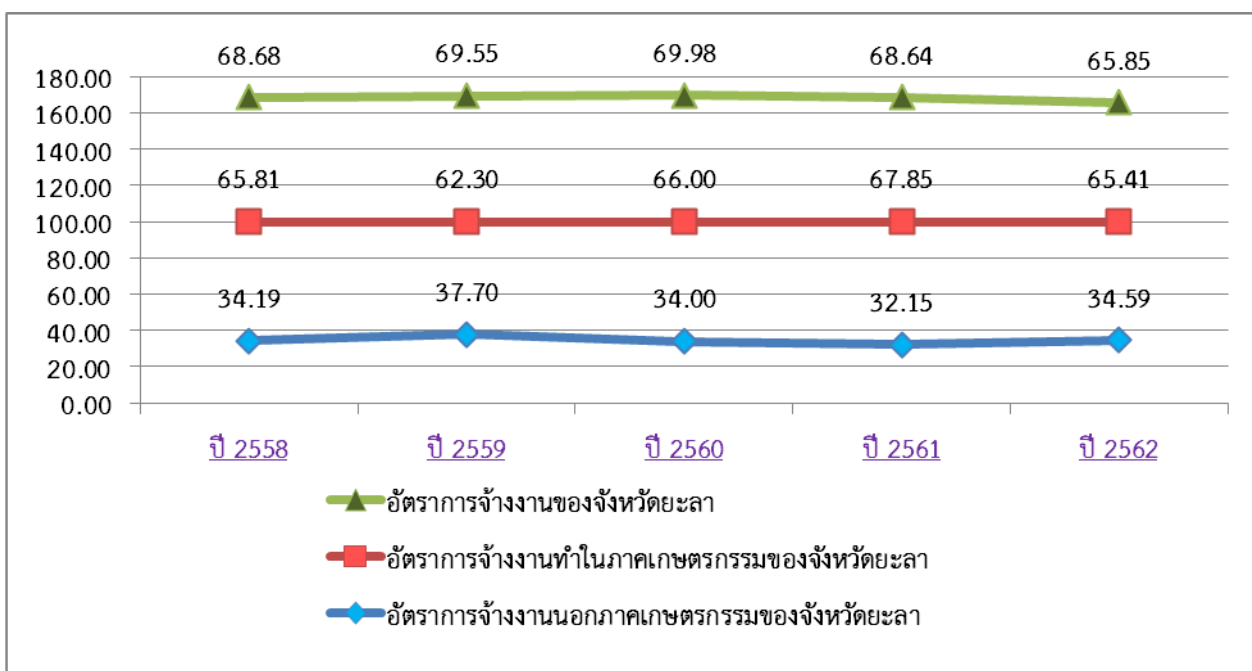
หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

2. อัตราการจ้างงาน

อัตราการจ้างงานเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นภาพการณ์การมีงานทำในตลาดแรงงานของจังหวัดยะลาว่ามีสัดส่วนมากน้อยเพียงใด ในปี 2562 สำหรับในปีนี้ พบว่า อัตราการจ้างงานในจังหวัด อยู่ที่ร้อยละ 65.85 หดตัวลงจากปี 2561 ที่ผ่านมาร้อยละ 2.79

อัตราการจ้างงานในภาคเกษตรของจังหวัดยะลา ซึ่งคำนวณจากผู้มีงานทำในภาคเกษตรต่อกำลังแรงงานที่มีงานทำของจังหวัดยะลา ในปี 2562 พบว่า มีอัตราการจ้างงานร้อยละ 65.41 หดตัวลงร้อยละ 2.44 เมื่อเทียบกับปี 2561 ที่ผ่านมามีอัตราการจ้างงาน ร้อยละ 67.85 ส่วนอัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตร ในปีนี้มีอัตราการจ้างงานร้อยละ 34.59 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.44 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2561 ที่มีอัตราการจ้างงานร้อยละ 32.15 จะเห็นได้ว่าในปีนี้นักแรงงานในภาคเกษตร ย้ายไปทำงานนอกภาคเกษตรสูงขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา จากอัตราการจ้างงาน แสดงให้เห็นว่าในปีนี้นักคนในจังหวัดนิยม ทำงานนอกภาคเกษตรสูงขึ้น อาจเป็นผลมาจากราคาพืชผลทางการเกษตรที่ปรับตัวลดลง และปัญหาภาวะทาง เศรษฐกิจ แต่อย่างไรก็ตามปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ยังนับว่าเป็นปัญหาที่น่าเป็นห่วง ที่อาจส่งผลกระทบต่อทำให้ แรงงานในภาคเกษตรเคลื่อนย้ายไปทำงานนอกภาคเกษตร มากขึ้นกว่าเดิม จนส่งผลทำให้ขาดแคลนแรงงานในภาคเกษตรก็เป็นได้ (แผนภูมิ 3.2)

แผนภูมิ 3.2 อัตราการจ้างงานใน/นอกภาคเกษตรจังหวัดยะลา

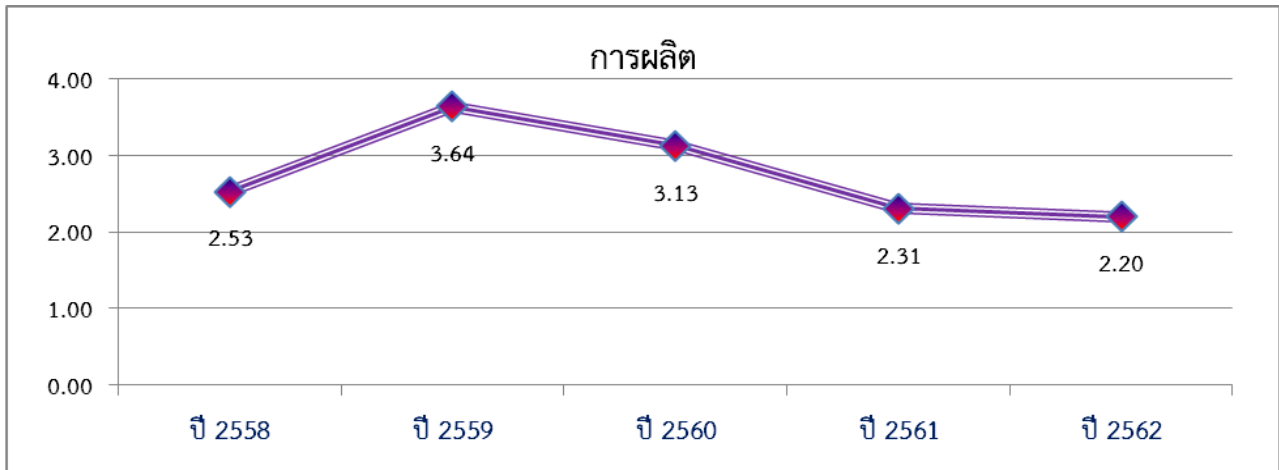

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

เมื่อพิจารณาอัตราการจ้างงานเฉพาะในส่วนภาคอุตสาหกรรมการผลิต โดยคำนวณจากจำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรมการผลิต เปรียบเทียบกับจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดจะพบว่า อัตราการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม การผลิต โดยอัตราการจ้างงานปี 2562 มีอัตราร้อยละ 2.20 หดตัวจากปี 2561 ที่มีร้อยละ 2.31 หรือลดลง 0.11 ขณะที่ปี 2559 มีอัตราการจ้างงานสูงสุด ที่ร้อยละ 3.64 รายละเอียดปรากฏตาม (แผนภูมิที่ 3.3)

แผนภูมิ 3.3 อัตราการมีงานทำในอุตสาหกรรมการผลิตจังหวัดยะลา

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : 1. ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

2. ภาคอุตสาหกรรมจัดทำสำนักงานสถิติแห่งชาติ ประกอบด้วย 1) การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน 2) การผลิต 3) ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ 4) การจัดหา น้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล 5) ก่อสร้าง

โดยสรุปในภาพรวมจะพบว่าอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของจังหวัดยะลา จะมีลักษณะการเคลื่อนย้ายแรงงานแบบเป็นวัฏจักรหรือวงจร ทั้งนี้เพราะพื้นที่จังหวัดยะลาเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ประชากรซึ่งกำลังแรงงานของจังหวัดจะอาศัยอยู่ในภาคส่วนของเกษตรกรรมเพื่อช่วยครัวเรือนในการทำการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ เมื่อหมดฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตก็จะเคลื่อนย้ายไปหางานทำในภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดอื่นๆและจะเคลื่อนย้ายกลับมาภาคเกษตรกรรมอีกครั้งในฤดูเพาะปลูกหรือฤดูเก็บเกี่ยววนเวียนในลักษณะเช่นนี้อย่างเป็นวัฏจักรทุกปี จึงอาจส่งผลกระทบต่อการขาดแคลนแรงงานในบางฤดูกาล

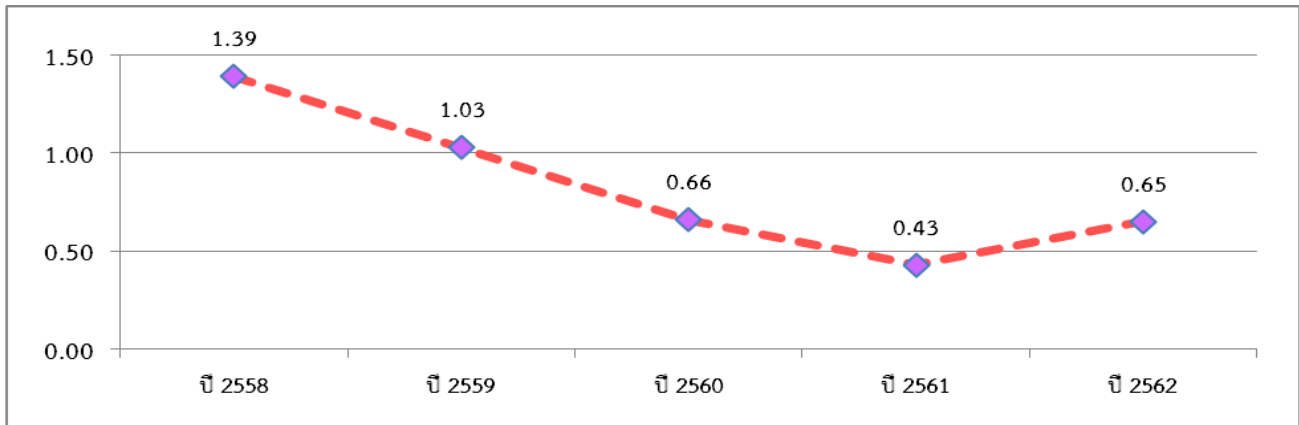
3. อัตราการว่างงาน

3.1 อัตราการว่างงานของจังหวัดยะลา

การศึกษาอัตราการว่างงานในปีที่ผ่านมา จะพบว่าอัตราว่างงานของจังหวัดยะลา แต่ละปีจะปรับตัวสูงขึ้นและลดลงตามปัจจัยในเรื่องฤดูกาล เนื่องจากจังหวัดยะลา เป็นพื้นที่เกษตรกรรม อัตราการว่างงานจึงเป็นเครื่องชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยฤดูกาล นอกจากนี้อัตราการว่างงานจะเกี่ยวข้องกับภาวะเศรษฐกิจและพื้นที่ กล่าวคือ แรงงานจะมีการเคลื่อนย้ายสู่ภาคเกษตรในไตรมาสที่เป็นฤดูเพาะปลูก จังหวัดที่เป็นพื้นที่การเกษตรจะมีอัตราว่างงานต่ำ ขณะที่จังหวัดในพื้นที่ตั้งของอุตสาหกรรมจะมีอัตราว่างงานสูงรวมทั้งยังขึ้นอยู่กับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและโครงการจ้างงานในภาครัฐ ซึ่งเป็นแหล่งดูดซับแรงงานที่สำคัญในภาคบริการและภาครัฐ

สำหรับอัตราการว่างงานในจังหวัดยะลา ปี 2562 มีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.65 ปรับตัว สูงขึ้นร้อยละ 0.22 เมื่อเทียบกับปี 2561 ที่ผ่านมามีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.43 จากอัตราการว่างงานจะพบว่า ในปีนี้มี อัตราการว่างงานปรับตัวสูงขึ้น รายละเอียดในแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิ 3.4 อัตราการว่างงานในจังหวัดยะลา

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

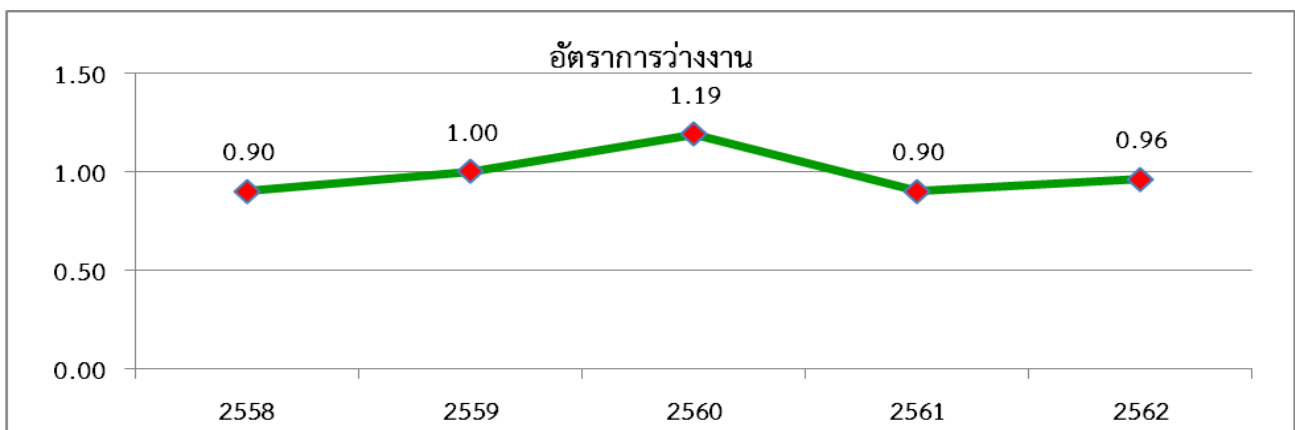
หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

3.2 อัตราการว่างงานของประเทศ

ประเทศไทยมีอัตราการว่างงานในระดับต่ำ โดยอยู่ที่ร้อยละ 0.96 ปี 2561 (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2562) แนวโน้มการว่างงานในประเทศไทยไม่เปลี่ยนไปมากว่าวัฏจักรธุรกิจตามทฤษฎีเศรษฐกิจศาสตร์ทั่วไป เพราะโครงสร้างสังคมของไทยทำให้ผู้ว่างงานหางานทำได้โดยเร็ว ส่งผลให้คนไทยวัยทำงานกว่าครึ่งประเทศประกอบอาชีพอิสระ เช่น งานรับจ้างทั่วไปและการช่วยงานครอบครัวโดยไม่มีรายได้ตอบแทน การที่วัยทำงานกว่าร้อยละ 60 ประกอบอาชีพอย่างไม่เป็นทางการ ทำให้ผู้ที่มิงานทำเข้าไม่ถึงการให้บริการประกันสังคมและไม่ได้รับการคุ้มครองเท่าที่กฎหมายกำหนดไว้ อัตราการว่างงานที่ต่ำนี้ทำให้ตัวเลขดังกล่าวนำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเศรษฐศาสตร์ของประเทศไม่ได้ เพราะปัญหาที่แท้จริงอยู่ที่การจ้างงานต่ำระดับ

สำหรับอัตราการว่างงานของประเทศไทย ใน ปี 2562 (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2562) มีอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.96 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงจากปี 2557 ถึง ปี 2562 ตามรายละเอียดในแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิ 3.5 อัตราการว่างงานของประเทศ

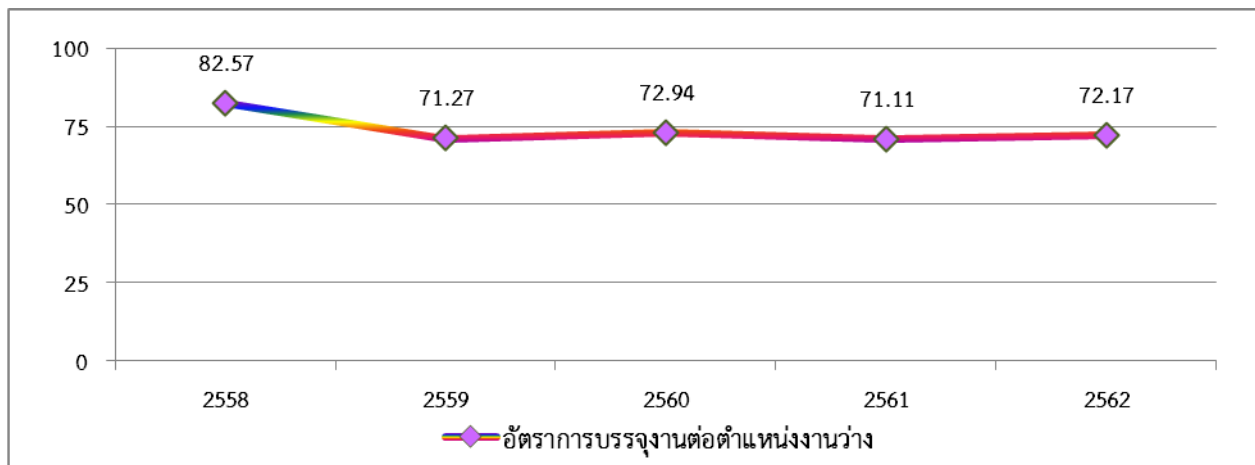
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

4. อัตราการบรรจุนาน

อัตราการบรรจุนาน เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของภาวการณ์ด้านแรงงาน ซึ่งสามารถศึกษาวิเคราะห์กับจำนวนตำแหน่งงานว่าง และจำนวนผู้สมัครงาน โดยเมื่อวิเคราะห์จำนวนการบรรจุนานที่ สำนักงานจัดหางาน จังหวัดยะลา ดำเนินการ เทียบกับจำนวนตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา จะพบว่า อัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัดยะลา ปี 2562 อยู่ที่ร้อยละ 72.17 โดยมีอัตราขยายตัวจาก ปี 2561 ที่มีร้อยละ 71.11 ซึ่งเป็นเพราะสถานประกอบการมีความต้องการตำแหน่งงานว่างเพิ่มขึ้นเนื่องจาก การลงทุน การจ้างแรงงาน จากผลพวงของภาวะเศรษฐกิจ ประกอบกับเป็นช่วงนอกฤดูการเพาะปลูกความต้องการแรงงานที่แจ้งผ่านสำนักงาน จัดหางานจังหวัดยะลา จึงสูงขึ้นตาม อย่างไรก็ตาม อัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างปีนี้มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (แผนภูมิ 3.6)

แผนภูมิ 3.6 อัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างในจังหวัดยะลา

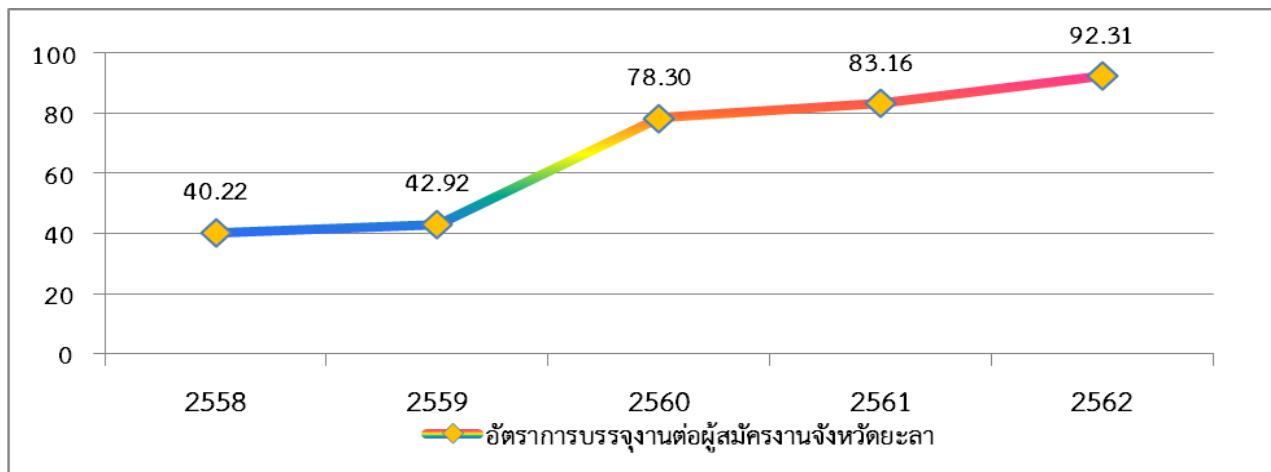

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของผู้บรรจุนานกับจำนวนผู้สมัคร ปี 2562 ที่มีอัตราร้อยละ 92.31 จะพบว่า มีอัตราขยายตัวเพิ่มขึ้นจาก ปี 2561 ที่มีอัตราร้อยละ 83.16 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะปีนี้มียอดผู้สมัครงานที่สูงกว่าปีที่ผ่านมา ขณะที่ผู้ได้รับการบรรจุนานก็มีสัดส่วนที่สูงกว่าปีที่ผ่านมา เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจึงทำให้เห็นภาพว่ามีอัตราสูงขึ้น

แผนภูมิ 3.7 อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานในจังหวัดยะลา

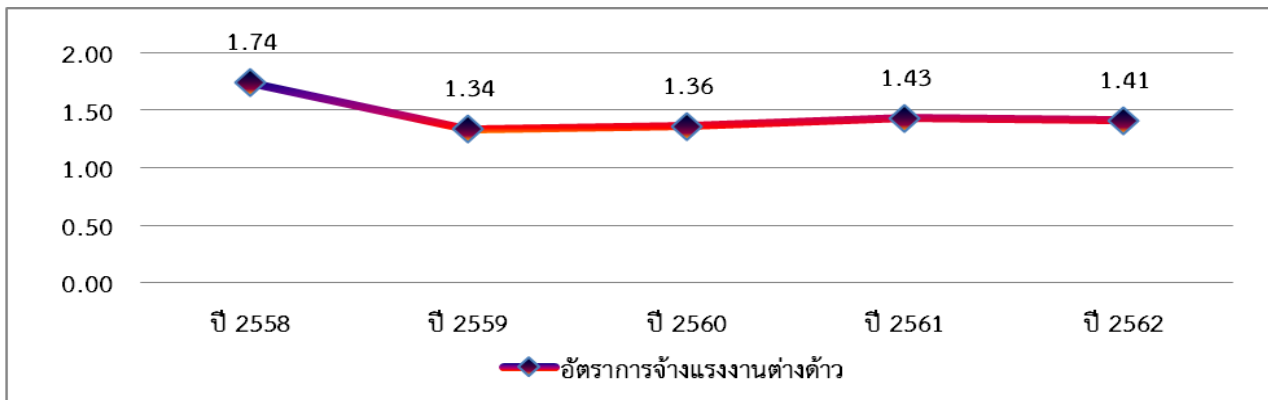
ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

5. อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว

อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อ 3 สัญชาติ (เมียนมา ลาว กัมพูชา) ต่อจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 1.41 หมายถึงผู้มีงานทำทุกๆ 100 คน จะมีการจ้างแรงงานต่างด้าวประมาณ 1-2 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาพบว่า หดตัวลดลงร้อยละ 0.02 เนื่องจากจังหวัดยะลา เป็นจังหวัดที่มีแรงงานต่างด้าวเป็นจำนวนน้อย จึงทำให้อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวในจังหวัดยะลาในแต่ละไตรมาสจะมีอัตราค่อนข้างใกล้เคียงกัน

แผนภูมิที่ 3.8 อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวในจังหวัดยะลา

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

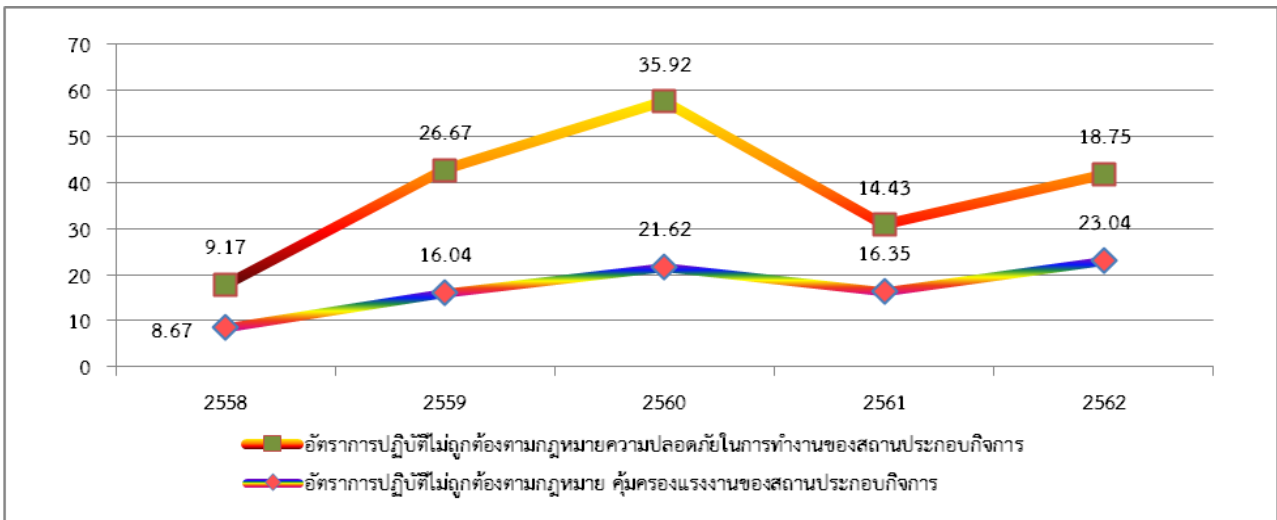
หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

7. อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ

อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานสถานประกอบการกิจการการเป็นตัวบ่งบอกตัวหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นถึงภาพการดำเนินงาน หากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายสูงย่อมส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของลูกจ้าง ผู้ใช้แรงงาน และส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานตามมา ซึ่งพบว่าอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดต่อจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งหมดของจังหวัดยะลา ในปี 2562 พบว่า มีอัตรา 23.04 สำหรับ ปี 2561 มีอัตรา 16.35 ซึ่งขยายตัวจากปีที่แล้วร้อยละ 6.69 (แผนภูมิ 3.9) ทั้งนี้การปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของข้อบังคับการทำงาน วันหยุด สิทธิการลา การจ่ายค่าจ้าง และค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งกฎหมายกำหนดว่าสถานประกอบการต้องมีข้อบังคับการทำงาน เช่น การกำหนดวันเวลาทำงาน เวลาพัก วันหยุด และประกาศให้ลูกจ้างทราบ พร้อมทั้งทำสำเนาแจ้งให้สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดทราบ แต่สถานประกอบการหลายแห่งไม่ทราบหรือทราบไม่ครบทุกขั้นตอนจึงพบปัญหาไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่มีจำนวนมาก อย่างไรก็ตามได้มีการแนะนำและออกคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อกำหนด

อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า ปี 2562 มีอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน 18.75 ซึ่งขยายตัวจากปีที่แล้วที่มีอัตรา 14.43 (แผนภูมิ 3.9)

แผนภูมิ 3.9 อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน ของสถานประกอบการจังหวัดยะลา

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

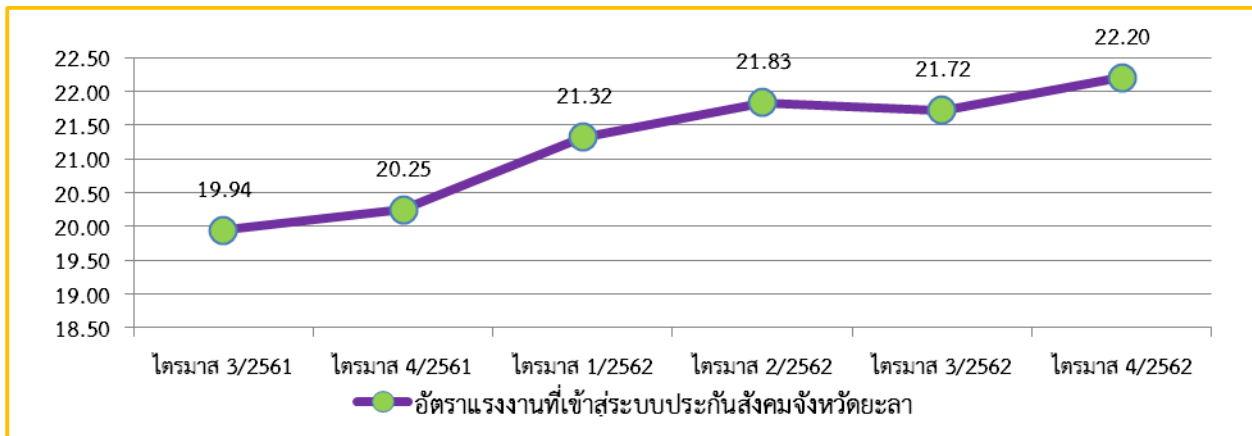
8. อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้ง ในสถานประกอบการ

การเกิดข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง การเปลี่ยนแปลงของอัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานจะแสดงให้เห็นถึงทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างว่ามีทิศทางหรือแนวโน้มไปในทางใด การเกิดข้อพิพาทแรงงานนั้นมีผลมาจาก การที่ลูกจ้างได้แจ้งข้อเรียกร้องต่อนายจ้าง และหากไม่สามารถยุติหรือตกลงกันได้ก็จะเกิดเป็นข้อพิพาทแรงงานขึ้น สำหรับจังหวัดยะลา ไม่เคยเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการแต่อย่างใด อาจเนื่องมาจากสถานประกอบการ ในจังหวัดยะลาส่วนใหญ่ ร้อยละ 99 เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก จึงทำให้นายจ้าง/สถานประกอบการดูแลลูกจ้างได้อย่างทั่วถึง ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง แสดงให้เห็นว่าจังหวัดยะลามีความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างในจังหวัดอยู่ในระดับดีมาก

9. อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน

อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน คำนวณจากจำนวนผู้ประกันตนของกองทุนประกันสังคมตามมาตรา 33 มาตรา 39 และมาตรา 40 ต่อจำนวนผู้มีงานทำ ของสำนักงานสถิติจังหวัดยะลา ไตรมาส 4 ปี 2562 พบว่า มีอัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตนอยู่ที่ร้อยละ 22.20 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่า มีอัตราขยายตัวสูงขึ้นร้อยละ 0.48 และขยายตัวสูงขึ้นร้อยละ 1.95 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่า อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตนในไตรมาสนี้ขยายตัวสูงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งอาจเป็นเพราะสำนักงานประกันสังคมได้ขยายความคุ้มครองไปสู่กลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบ เพื่อจูงใจให้ผู้ใช้แรงงานเข้ามาอยู่ในระบบ ประกันสังคม และนำไปสู่การมีหลักประกันความมั่นคงในชีวิตเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตนมี แนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (แผนภูมิที่ 3.10)

แผนภูมิที่ 3.10 อัตราแรงงานที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมจังหวัดยะลา

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

4) สถานการณ์แรงงานจังหวัดยะลา

สถานการณ์แรงงานจังหวัดยะลา ปี 2562 เดือนมกราคม – ธันวาคม 2562 ขอนำเสนอข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ ตามลำดับคือ

- 1) กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน
- 2) การส่งเสริมการมีงานทำ
- 3) การพัฒนาศักยภาพแรงงาน
- 4) การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ

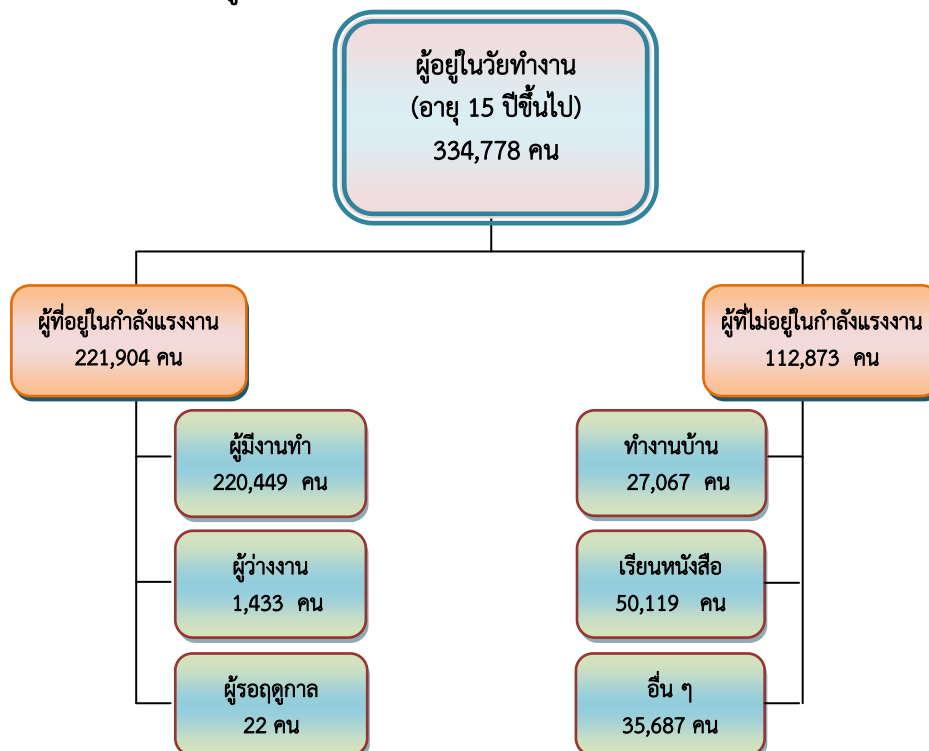
และ 5) การประกันสังคม

1. กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน

1.1 กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน จังหวัดยะลา

สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา ได้ดำเนินการสำรวจสถานะการทำงานของประชากรปี 2562 สรุปรายละเอียดได้ดังนี้ จังหวัดยะลามีประชากรที่อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 334,778 คน จำแนกเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 221,904 คน คิดเป็นร้อยละ 66.29 ได้แก่ ผู้มีงานทำ 220,449 คน ผู้ว่างงาน 1,433 คน ในปีนี้มีแรงงานที่รอฤดูกาล จำนวน 22 คน ขณะที่ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวน 112,873 คน คิดเป็นร้อยละ 33.71 จำแนกเป็นผู้ทำงานบ้าน 27,067 ผู้ที่เรียนหนังสือ 50,119 คนและอื่นๆ 35,687 คน (แผนภูมิ 4.1 และตารางภาคผนวก 1)

แผนภูมิ 4.1 โครงสร้างประชากรจังหวัดยะลา ปี 2562

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

ในกลุ่มผู้อยู่ในวัยทำงาน (ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป) จำนวน 334,778 คน พบว่าเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 221,904 คน โดยจำแนกเป็นผู้มีงานทำ 220,449 คน คิดเป็นร้อยละ 66.29 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด ขณะที่เป็นผู้ว่างงาน 1,433 คน หรือร้อยละ 0.43 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ในปี 2562 นี้มีผู้รอฤดูกาลเพียง 22 คน เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วจะพบว่า อัตราการทำงาน ซึ่งคำนวณจากสัดส่วนผู้มีงานทำต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงาน มีอัตราร้อยละ 99.34 นั้นหมายความว่า ผู้อยู่ในกำลังแรงงานเกือบทุกคนมีงานทำ พบว่าสัดส่วนลดลงจากปีที่ผ่านมา (ปี 2561 จำนวน 228,263 คน หรือลดลง 7,814 คน)

ส่วนอัตราการว่างงาน ซึ่งคำนวณจากผู้ว่างงาน ต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงานมีอัตราร้อยละ 0.65 ทั้งนี้ อัตราการว่างงานในปี 2562 มีสัดส่วนขยายตัวจากปีที่ผ่านมา ซึ่งอัตราการว่างงานปี 2561 อยู่ที่ร้อยละ 0.43 เนื่องจากเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดยะลา มีการหดตัวจากราคายางพาราที่ปรับตัวลดลง ตลอดจนมีการเลิกจ้างงานในภาครัฐ หลายโครงการที่เป็นแหล่งดูดซับแรงงานที่สำคัญ

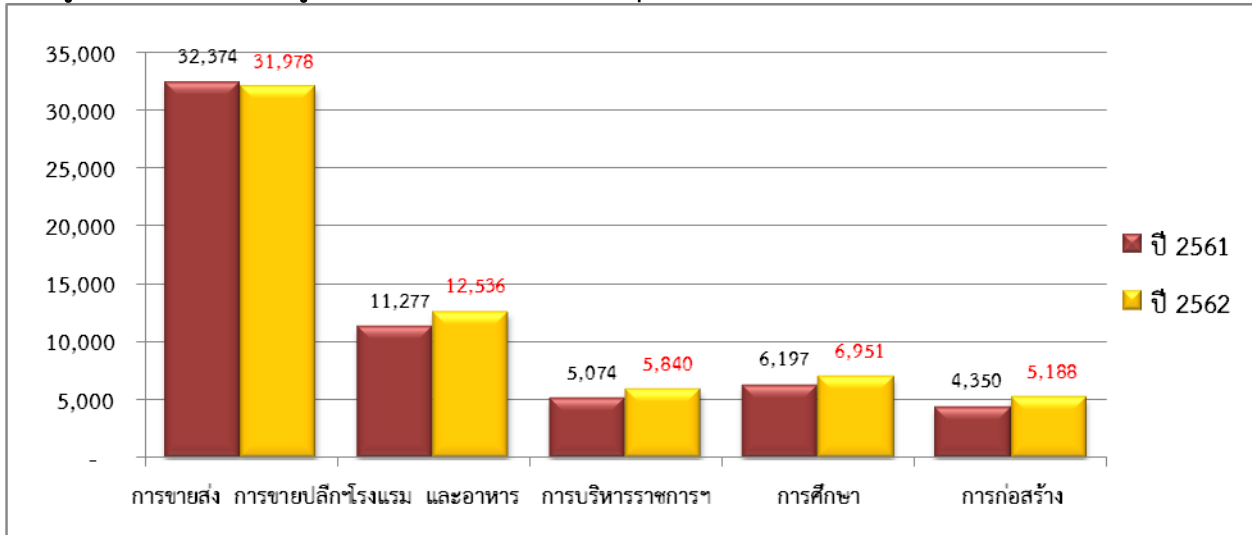
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนประชากรจำแนกตามสถานภาพแรงงาน

สถานภาพ	ในปี		การเปลี่ยนแปลง	
	ปี 2561	ปี 2562	จำนวน	%
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	332,563	334,778	2,215	0.66
1. อยู่ในกำลังแรงงาน	229,242	221,904	-7,338	-3.31
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	229,242	221,882	-7,360	- 3.32
1.1.1 ผู้ที่มีงานทำ	228,263	220,449	-7,814	- 3.54
1.1.2 ผู้ว่างงาน	979	1,433	454	31.68
1.2 ผู้ที่รอฤดูกาล	0	22	22	100.00
2. ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	103,321	112,873	9,552	8.46
2.2 ทำงานบ้าน	24,687	27,067	2,380	8.79
2.2 เรียนหนังสือ	47,282	50,119	2,837	5.66
2.3 อื่น ๆ	31,352	35,687	4,335	12.15
อัตราการว่างงาน	0.43	0.65	0.22	33.85

ผู้มีงานทำในจังหวัดยะลา ปี 2562 มีทั้งสิ้น 220,449 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่า ผู้มีงานทำลดลงร้อยละ 3.54 จำแนกเป็นผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรม (เกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้และการประมง) จำนวน 144,204 คน คิดเป็นร้อยละ 65.41 ของผู้มีงานทำทั้งหมด ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม มีจำนวน 76,245 คน (คิดเป็นร้อยละ 34.59 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) เนื่องจากจังหวัดยะลาเป็นจังหวัดเกษตรกรรม จึงส่งผลให้แรงงานภาคเกษตรกรรมสูงกว่าแรงงานนอกภาคเกษตรกรรมหรือภาคอุตสาหกรรม

สำหรับจำนวนผู้ทำงานจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม เปรียบเทียบปี 2561 และปี 2562 ข้างต้น พบว่าประเภทอุตสาหกรรมที่มีผู้ทำงานมากที่สุด คือ อุตสาหกรรม การขายส่ง การขายปลีก จำนวน 31,978 คน หรือร้อยละ 14.51 รองลงมาเป็นประเภทโรงแรมและอาหาร จำนวน 12,536 คน ร้อยละ 5.69 การศึกษา 6,951 คน ร้อยละ 3.15 การบริหารราชการฯ 5,840 คน ร้อยละ 2.65 และการก่อสร้าง 5,188 คน ร้อยละ 2.35 (แผนภูมิที่ 4.2)

แผนภูมิ 4.2 แสดงจำนวนผู้ปฏิบัติงานทำจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม เปรียบเทียบปี 2561 กับปี 2562

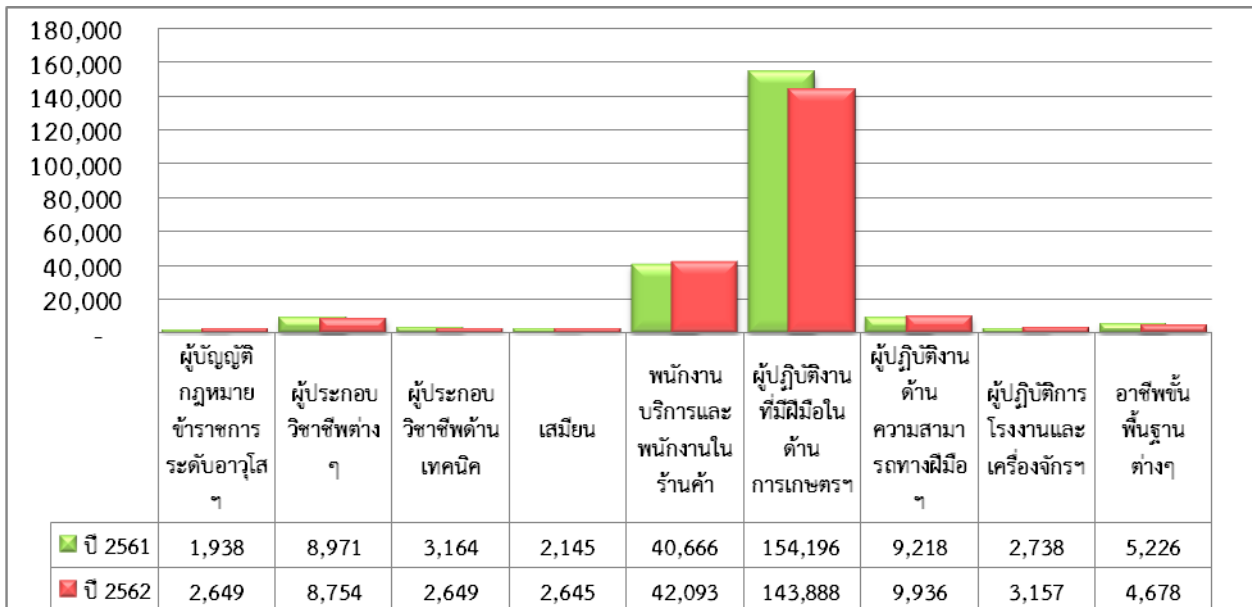

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

เมื่อพิจารณาผู้ปฏิบัติงานทำจำแนกตามประเภทอาชีพ เปรียบเทียบ ปี 2561 และ ปี 2562 ข้างต้น พบว่า ประเภทอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด 5 อันดับแรก คือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรฯ ร้อยละ 65.27 รองลงมา พนักงานและพนักงานในร้านค้าและตลาด ร้อยละ 19.10 ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 4.51 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ ร้อยละ 3.97 และอาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขายและการให้บริการ ร้อยละ 2.12

เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาอาชีพที่มีผู้ปฏิบัติงานทำลดลงมากที่สุด คือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรฯ จำนวน 10,308 คน

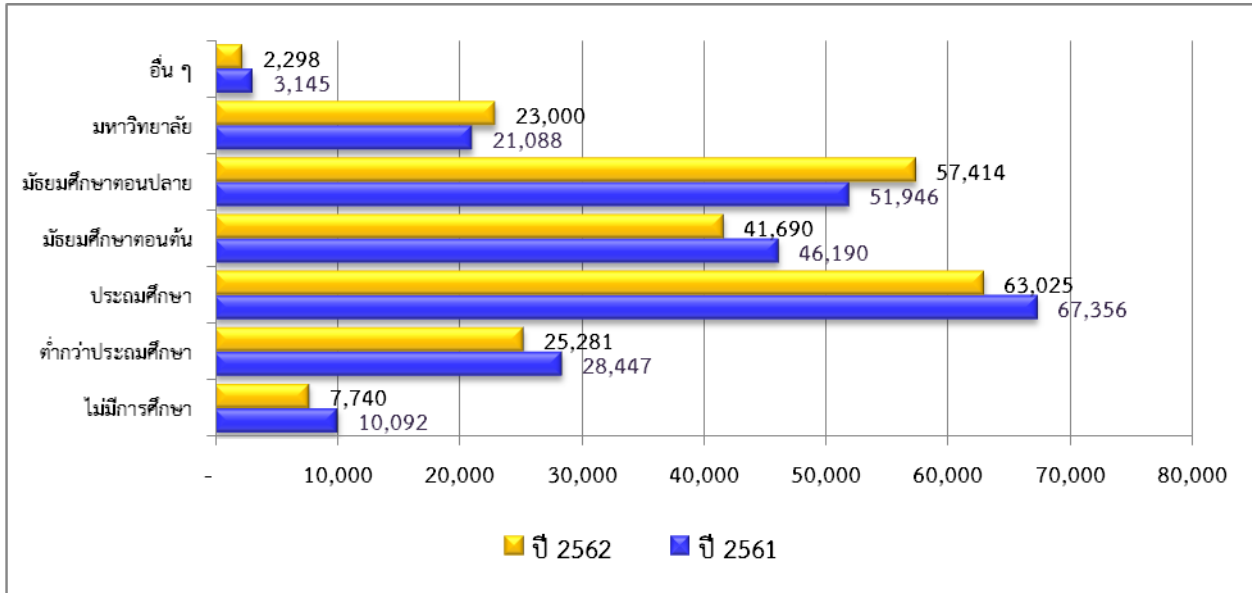
แผนภูมิที่ 4.3 แสดงจำนวนผู้ปฏิบัติงานทำจำแนกตามประเภทอาชีพ เปรียบเทียบใน ปี 2561 และ ปี 2562

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

หากศึกษาถึงระดับการศึกษาของผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา เปรียบเทียบในปี 2561 และปี 2562 เมื่อพิจารณาถึงระดับการศึกษาของผู้มีงานทำ 3 อันดับแรก พบว่า เป็นผู้มีงานทำจบการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 63,025 คน ร้อยละ 28.59 รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 57,414 คน ร้อยละ 26.04 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 41,690 คน ร้อยละ 18.91 เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่า ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นมากที่สุด จำนวน 5,468 คน

แผนภูมิ 4.4 แสดงจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา เปรียบเทียบในปี 2561 และปี 2562

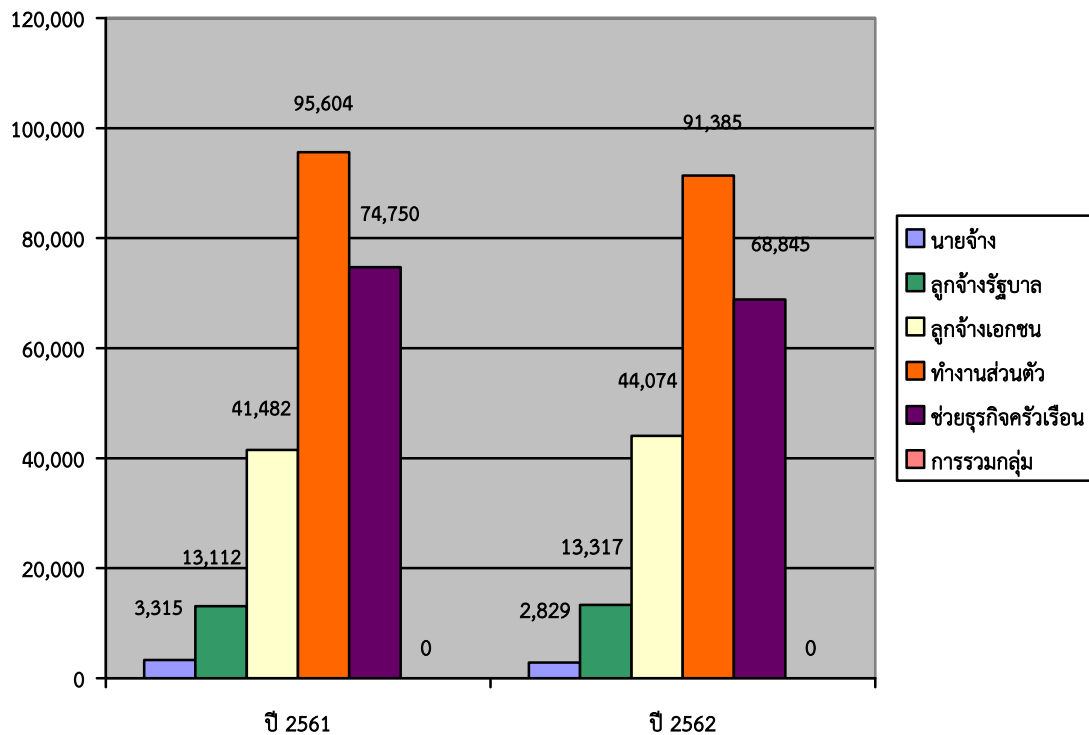

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

ในด้านสถานภาพการทำงานของผู้มีงานทำ ปี 2562 พบว่า สถานภาพของผู้มีงานทำในจังหวัดยะลาส่วนใหญ่ทำงานส่วนตัวสูงสุด จำนวน 91,385 คน หรือร้อยละ 41.46 รองลงมา คือ ช่วยธุรกิจครัวเรือน 68,845 คน ร้อยละ 31.23 ลูกจ้างเอกชน 44,074 คน ร้อยละ 19.99 และลูกจ้างรัฐบาล 13,317 คน ร้อยละ 6.04 ส่วนผู้มีงานทำที่มีสถานภาพเป็นนายจ้างมีเพียงร้อยละ 1.28 (2,829 คน)

เมื่อเปรียบเทียบ ปี 2561 ที่ผ่านมา จำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน ส่วนใหญ่ลดลง ได้แก่ ประเภทช่วยธุรกิจครัวเรือน ลดลงมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่แล้ว จำนวน 5,906 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 7.90 รองลงมาเป็นประเภททำงานส่วนตัวลดลง จำนวน 4,219 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 4.41 ประเภทนายจ้างลดลงจำนวน 486 คน ในส่วนของประเภทลูกจ้างเอกชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.25 หรือ 2,592 คน และลูกจ้างรัฐบาลเพิ่มขึ้นจำนวน 204 คน (ร้อยละ 1.56) (แผนภูมิที่ 4.5)

แผนภูมิที่ 4.5 แสดงจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน เปรียบเทียบปี 2561 และปี 2562

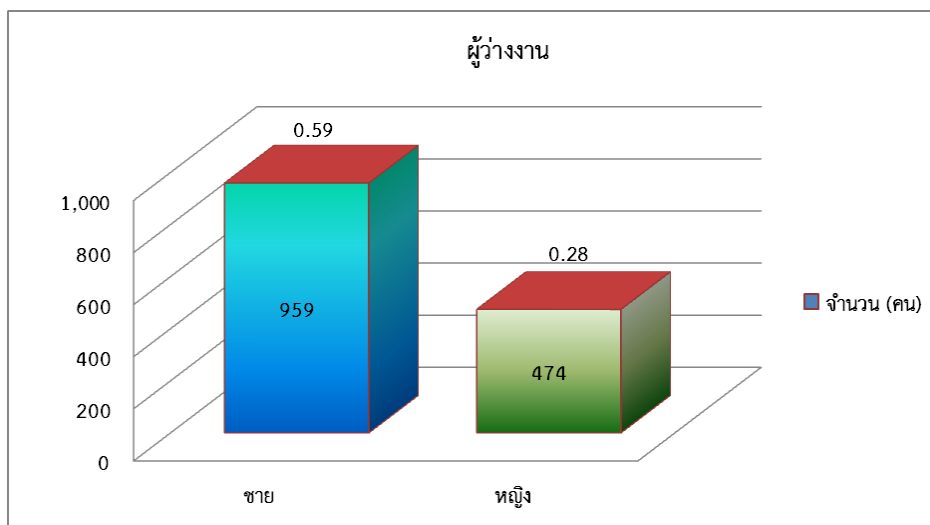

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดยะลา ปี 2562 พบว่า ประชากรของจังหวัดยะลาที่ว่างงานทั้งสิ้น มีจำนวน 1,433 คน คิดเป็นร้อยละ 0.43 จากจำนวนผู้ว่างงานต่อผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป เป็นเพศชาย 959 คน คิดเป็นร้อยละ 0.59 และเพศหญิง 474 คิดเป็นร้อยละ 0.28

อัตราการว่างงานของประชากร ซึ่งหมายถึงสัดส่วนของผู้ว่างงานต่อจำนวนประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานรวม พบว่า ปี 2562 (มกราคม – ธันวาคม 2562) จังหวัดยะลา มีอัตราการว่างงาน 0.65

แผนภูมิ 4.6 แสดงจำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน แยกตามเพศ ปี 2562

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

1.2 กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน ของประเทศ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ดำเนินการสำรวจสภาวะการทำงานของประชากร ณ เดือนธันวาคม 2562 ผลการสำรวจสภาวะ การทำงานของประชากร เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2562 พบว่า ผู้มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 56,700.8 คน โดยเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน 38,207.1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 67.37 ซึ่งประกอบด้วย ผู้มีงานทำ 37,661.1 คน ผู้ว่างงาน 367.0 คน และผู้ที่รอฤดูกาล 179.1 คน ส่วนผู้ที่ยอยู่นอกกำลังแรงงานหรือผู้ที่ไม่พร้อมทำงาน 18,493.7 หรือคิดเป็นร้อยละ 32.63 (ตาราง 4.2)

สำหรับกลุ่มผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. **ผู้มีงานทำ** จำนวน 37,661.1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 98.57 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน
2. **ผู้ว่างงาน** หมายถึง ผู้ไม่มีงานทำแต่พร้อมที่จะทำงานมีจำนวน 367.0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.96 ของผู้ว่างงานทั้งหมด
3. **ผู้ที่รอฤดูกาล** หมายถึง ผู้ที่ไม่ได้ทำงานและไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากจะรอทำงานในฤดูกาลต่อไป มีจำนวน 179.1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.47

ตาราง 4.2 เปรียบเทียบจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานของประเทศ

หน่วย : พันคน

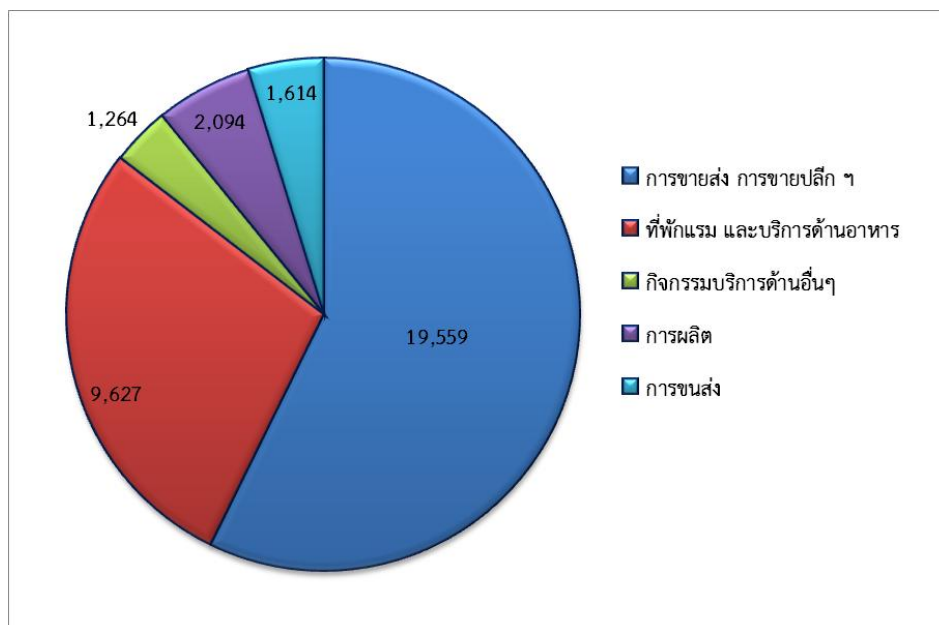
สถานภาพแรงงาน	2561		2562	
	พ.ย.61	ธ.ค.61	พ.ย. 62	ธ.ค. 62
ประชากร 15 ปีขึ้นไป	56,391.9	56,415.2	56,678.9	56,700.8
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	38,742.8	38,353.3	38,221.8	38,207.1
1.1 ผู้มีงานทำ	38,264.1	37,865.5	37,712.2	37,661.1
1.2 ผู้ว่างงาน	369.1	349.4	429.3	367.0
1.3 ผู้ที่รอฤดูกาล	109.6	138.4	80.3	179.1
2. ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	17,649.1	18,061.9	18,457.1	18,493.7
อัตราการว่างงาน	1.0	0.9	1.12	0.96

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แรงงานนอกระบบ ปี 2562

สำหรับแรงงานนอกระบบ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า แรงงานอิสระ ปี 2562 จากผลการศึกษาของสำนักงานสถิติจังหวัดยะลา พบว่าปัจจุบันผู้มีงานทำอยู่ในแรงงานนอกระบบมีจำนวน 168,382 คน ทั้งนี้ แรงงานนอกระบบเหล่านี้จะทำงานในภาคเกษตร เป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือมีจำนวน 132,023 คน คิดเป็นร้อยละ 78.41 ขณะที่นอกภาคเกษตรมี 36,359 คน (ร้อยละ 21.59) ซึ่งกลุ่มนอกภาคเกษตรนี้ เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าอุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานนอกระบบสูงสุด 5 อันดับแรก คือ 1) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ จำนวน 19,559 คน (ร้อยละ 11.62) 2) กิจกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร 9,627 คน (ร้อยละ 5.72) 3) การผลิต 2,094 คน (ร้อยละ 1.24) 4) การขนส่ง ที่เก็บสินค้า 1,614 คน (ร้อยละ 0.96) และ 5) กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ จำนวน 1,264 คน (ร้อยละ 0.75) (แผนภูมิที่ 4.7)

**แผนภูมิที่ 4.7 ผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบจังหวัดยะลา
จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม (5 อันดับแรก) ปี 2562**

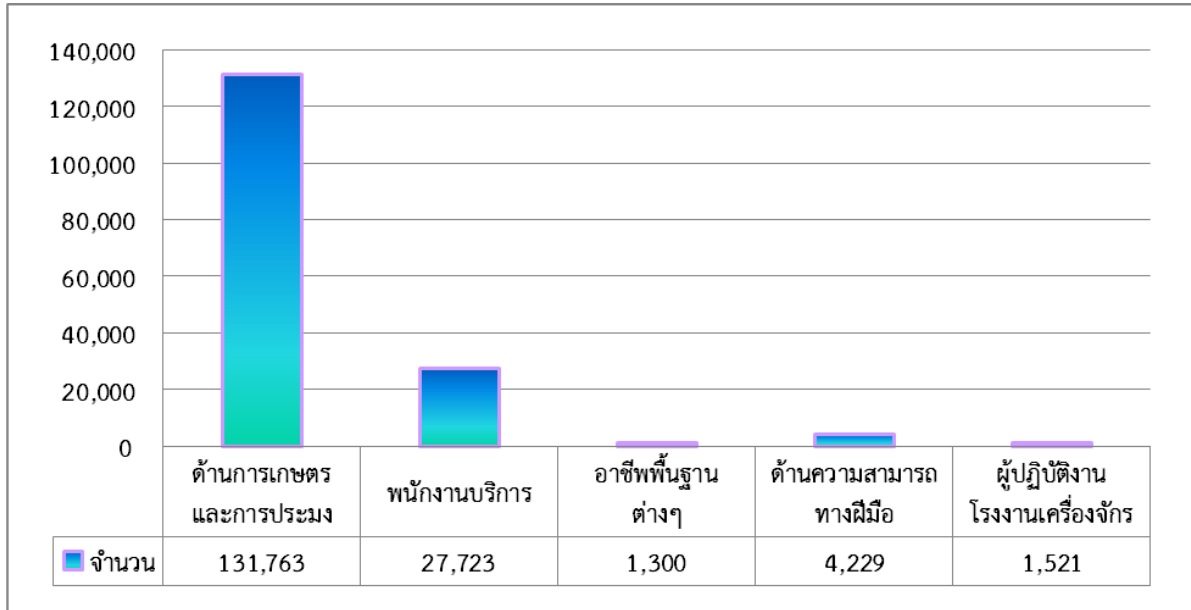

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

เมื่อพิจารณาแรงงานนอกระบบจำแนกตามอาชีพ พบว่ามีงานทำในอาชีพต่าง ๆ สูงสุด 5 อันดับแรก คือ 1) ผู้ปฏิบัติงานประเภทอาชีพด้านเกษตรและการประมง จำนวน 131,763 คน (ร้อยละ 78.25) 2) พนักงานบริการ จำนวน 27,723 คน (ร้อยละ 16.46) 3) ประเภทอาชีพด้านความสามารถทางฝีมือ จำนวน 4,229 คน (ร้อยละ 2.51) 4) ผู้ปฏิบัติงานโรงงานเครื่องจักร จำนวน 1,521 คน (ร้อยละ 0.90) และ 5) พื้นฐานต่างๆจำนวน 1,300 คน (ร้อยละ 0.77) (แผนภูมิที่ 4.8)

แผนภูมิที่ 4.8 จำนวนผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในแรงงานนอกระบบจังหวัดยะลา จำแนกตามอาชีพ (5 อันดับแรก) ปี 2562

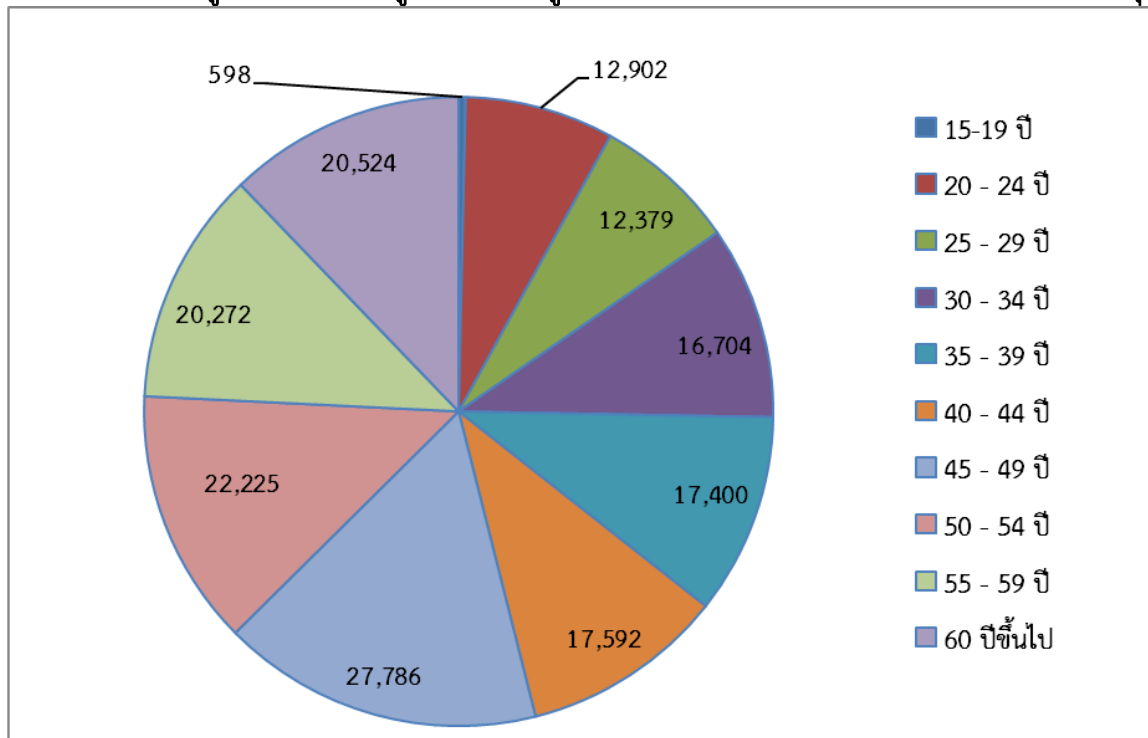

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

เมื่อพิจารณาแรงงานนอกระบบจำแนกตามอายุ พบว่าส่วนใหญ่อายุในช่วง 45 – 49 ปี กล่าวคือ ผู้มีอายุ 45 – 49 ปี มีจำนวน 27,786 คน (ร้อยละ 16.50) รองลงมาคือ ผู้มีอายุในช่วง 50 -54 ปี จำนวน 22,225 คน (ร้อยละ 13.20) และผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวน 20,524 คน (ร้อยละ 12.19) ส่วนช่วงอายุ 15 - 19 ปี มีน้อยที่สุดจำนวน 598 คน (ร้อยละ 0.36) (แผนภูมิที่ 4.9)

แผนภูมิที่ 4.9 จำนวนผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในแรงงานนอกระบบในจังหวัดยะลา จำแนกตามอายุ ปี 2562

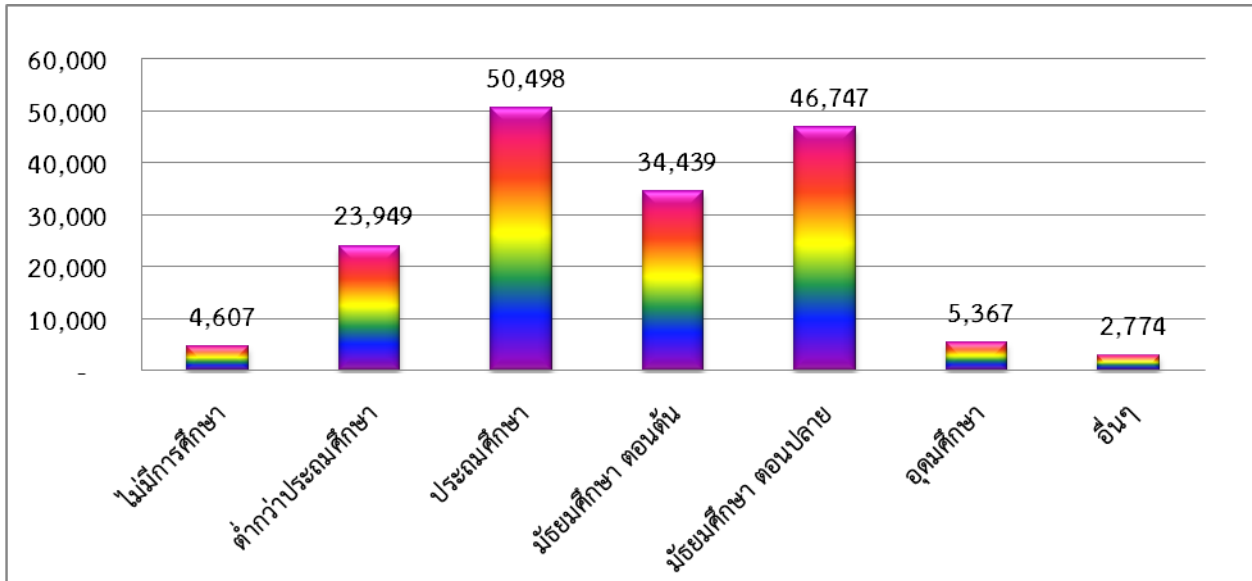

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

สำหรับด้านการศึกษา พบว่าแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา คือมีจำนวน 50,498 คน (ร้อยละ 29.99) รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญ,สายอาชีวศึกษา,สายวิชาการศึกษา) จำนวน 46,747 คน (ร้อยละ 27.76) และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 34,439 คน (ร้อยละ 20.45) (แผนภูมิที่ 4.10)

แผนภูมิที่ 4.10 ผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบในจังหวัดยะลา จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2562

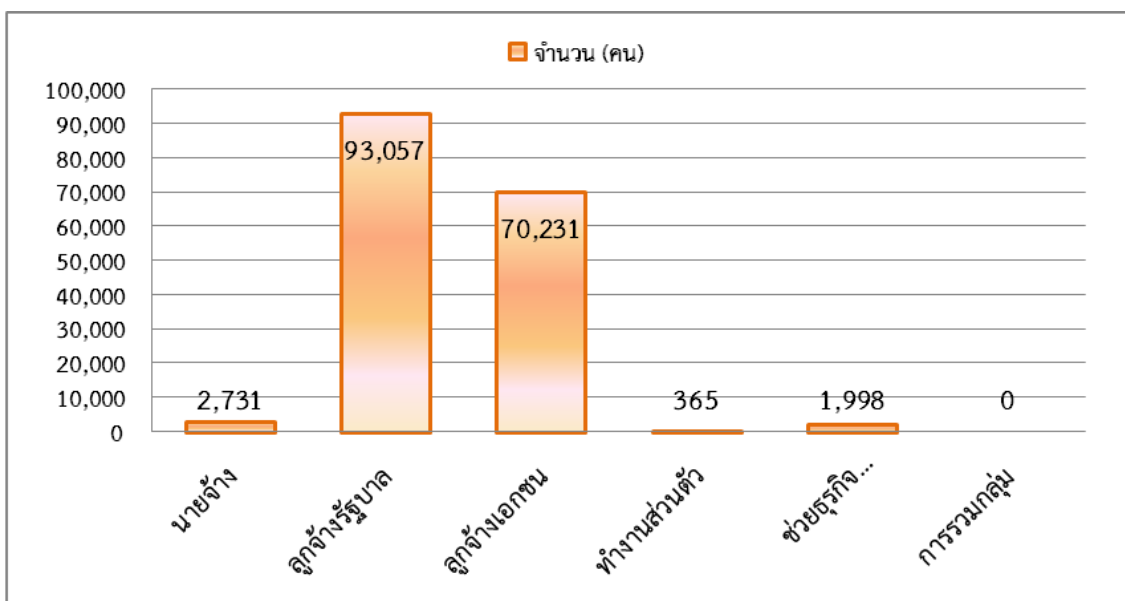

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

เมื่อพิจารณาแรงงานนอกระบบ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน พบว่าแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่จะมีสถานภาพการทำงาน คือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 93,057 คน คิดเป็นร้อยละ 55.27 รองลงมา คือ ช่วยธุรกิจครัวเรือน จำนวน 70,231 คน คิดเป็นร้อยละ 41.71 การเป็นนายจ้าง จำนวน 2,731 คน คิดเป็นร้อยละ 1.62 ลูกจ้างเอกชน จำนวน 1,998 คน คิดเป็นร้อยละ 1.19 และลูกจ้างรัฐบาล จำนวน 365 คน คิดเป็นร้อยละ 0.22 ตามลำดับ (แผนภูมิที่ 4.11)

แผนภูมิที่ 4.11 จำนวนผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบจังหวัดยะลา จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ปี 2562

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา

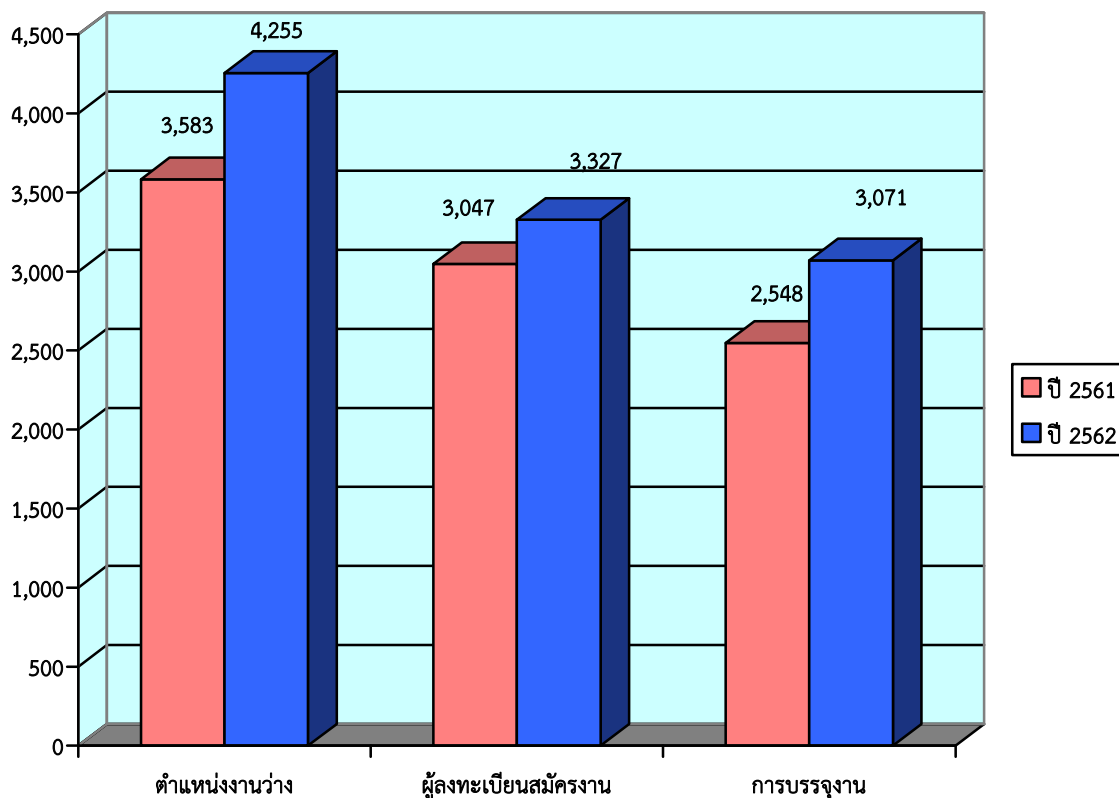
หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

2. การส่งเสริมการมีงานทำ

2.1 การจัดหางานในประเทศ

ภารกิจการส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำ เป็นภารกิจหลักของกระทรวงแรงงาน ซึ่งดำเนินการโดยสำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา การส่งเสริมการมีงานทำในรูปแบบการจัดหางานมีทั้งการหางานในประเทศและต่างประเทศ โดยการจัดหางานในจังหวัดยะลาในปี 2562 (มกราคม – ธันวาคม 2562) มีตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา จำนวน 4,255 อัตรา ผู้สมัครงาน จำนวน 3,327 คน และได้รับการบรรจุงาน 3,071 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาความต้องการแรงงานขยายตัว 672 อัตรา หรือร้อยละ 15.79 จำนวนผู้สมัครงานเพิ่มขึ้นจำนวน 280 คน หรือร้อยละ 8.42 และการบรรจุงานเพิ่มขึ้น 523 คน ร้อยละ 17.03 (แผนภูมิ 4.12)

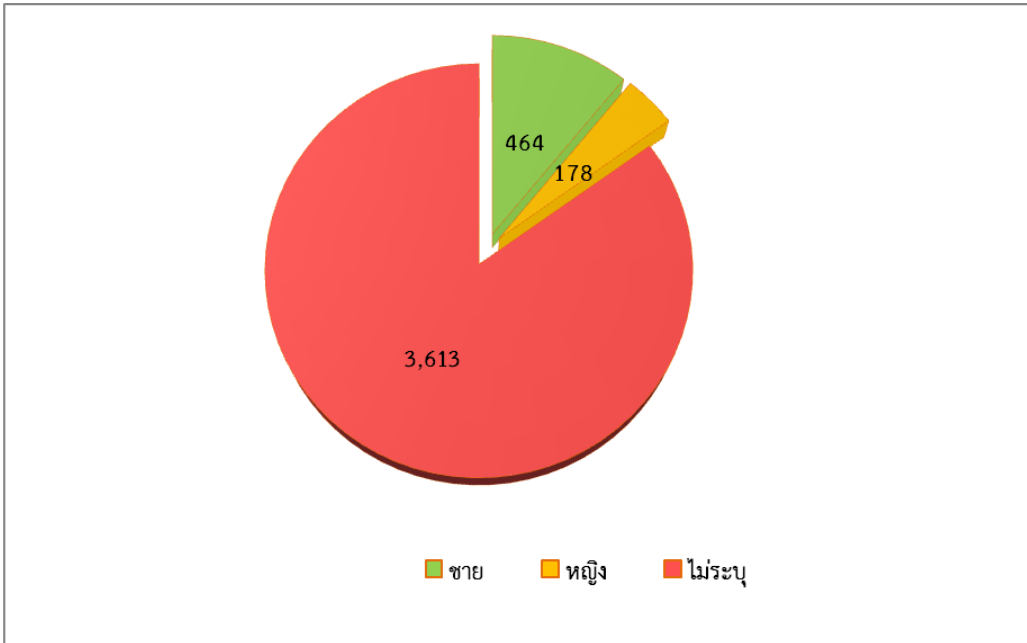
แผนภูมิที่ 4.12 แสดงความต้องการแรงงาน การสมัครงาน และการบรรจุงาน เปรียบเทียบปี 2561 และปี 2562

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

สำหรับตำแหน่งงานว่างปีนี้ พบว่าเป็นชาย 464 อัตรา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.91 ของตำแหน่งงานว่างทั้งหมด ขณะที่เพศหญิงมี 178 อัตรา (ร้อยละ 4.18) และไม่ระบุเพศ 3,613 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 84.91 การที่ตำแหน่งงานว่างมากกว่าครึ่งไม่ได้ระบุเพศแสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการหรือนายจ้าง พิจารณาเห็นว่างานโดยทั่วไปไม่ว่าชายหรือหญิงก็สามารถทำได้เช่นกัน หรือไม่มีความแตกต่างในเรื่องเพศ ในอีกประการหนึ่งนายจ้างพิจารณาเห็นว่าการไม่ระบุจะมีผลดีในด้านโอกาสการคัดเลือกมากกว่าการระบุเพศ (แผนภูมิ 4.13)

แผนภูมิ 4.13 แสดงจำนวนตำแหน่งงานว่างในจังหวัดยะลา แยกตามเพศ ปี 2562

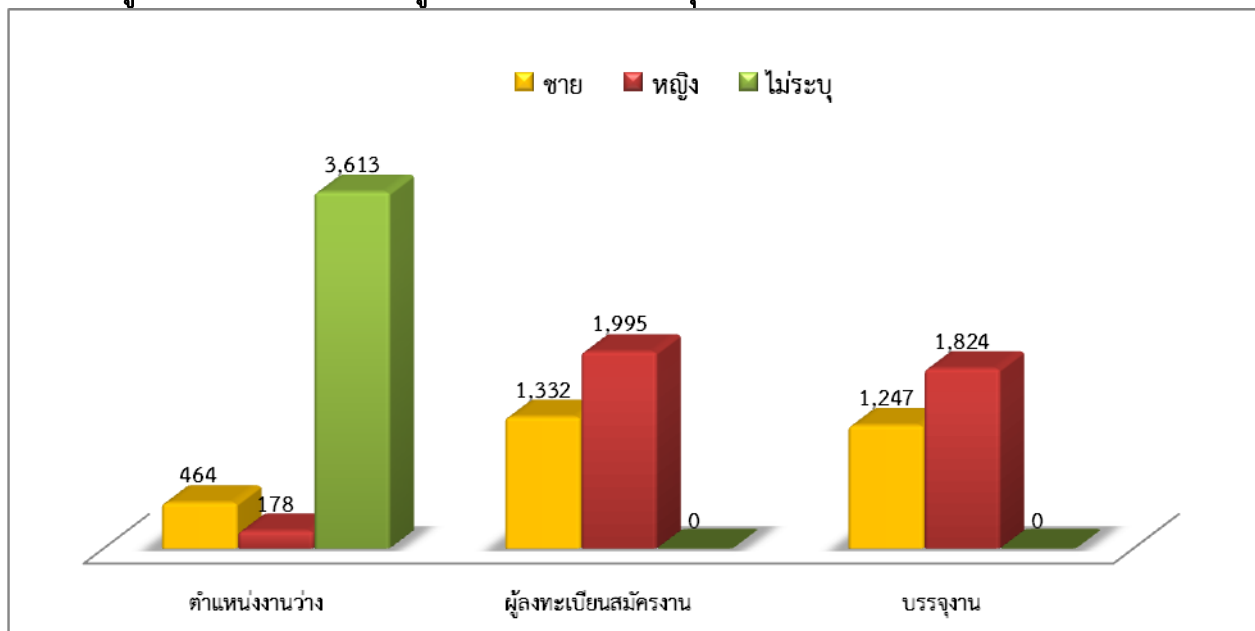

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงานในปีนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 3,327 คน เป็นชาย 1,332 คน คิดเป็นร้อยละ 40.04 และเป็นหญิง 1,995 คน คิดเป็นร้อยละ 59.96 และการบรรจงานมีผู้ได้รับการบรรจุให้ม้งงานทำทั้งสิ้น 3,071 คน โดยสัดส่วนของเพศหญิงจะได้รับการบรรจงานมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ ผู้บรรจงานที่เป็นเพศหญิงมีสัดส่วนร้อยละ 59.39 (1,824 คน) ขณะที่เพศชายมีสัดส่วนร้อยละ 40.61 (1,247 คน) ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สอดคล้องกับจำนวนผู้สมัครงานที่มีเพศหญิงมากกว่าชาย (แผนภูมิ 4.14)

แผนภูมิ 4.14 ตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/และการบรรจงานในจังหวัดยะลา จำแนกตามเพศ ปี 2562

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

สำหรับตำแหน่งงานว่างตามระดับการศึกษาใน ปี 2562 พบว่า ตำแหน่งงานว่างระดับการศึกษาที่ต้องการสูงสุดคือ ระดับมัธยมศึกษา มีความต้องการร้อยละ 34.95 (1,487 อัตรา) รองลงมาเป็นระดับระดับ ปวช. ร้อยละ 16.22 (690 อัตรา) ประถมศึกษาและต่ำกว่ามีความต้องการ ร้อยละ 14.97 (637 อัตรา) ระดับ ปวส. มีความต้องการร้อยละ 14.31 (609 อัตรา) ระดับอนุปริญญา สัดส่วนร้อยละ 10.53 (448 อัตรา) และระดับปริญญาตรี มีความต้องการร้อยละ 9.02 (384 อัตรา) แสดงให้เห็นว่าขณะนี้ตลาดแรงงานในจังหวัดยะลามีความต้องการแรงงานในระดับปริญญาตรีและอนุปริญญาอย่างมาก

ในขณะที่ผู้สมัครงานในปีนี้ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับระดับปริญญาตรีสูงสุด จำนวน 1,297 คน คิดเป็นร้อยละ 38.98 รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 27.59 (918 คน) และระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า ร้อยละ 19.51 (649 คน)

เมื่อเทียบกับระดับการศึกษาอื่นๆการบรรจงานมีผู้บรรจงานระดับปริญญาตรีสูงสุดจำนวน 1,238 คน (ร้อยละ 40.31) รองลงมาเป็น ระดับมัธยมศึกษา 897 คน (ร้อยละ 29.21) และระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า ร้อยละ 14.72 (452 คน) ตามลำดับ

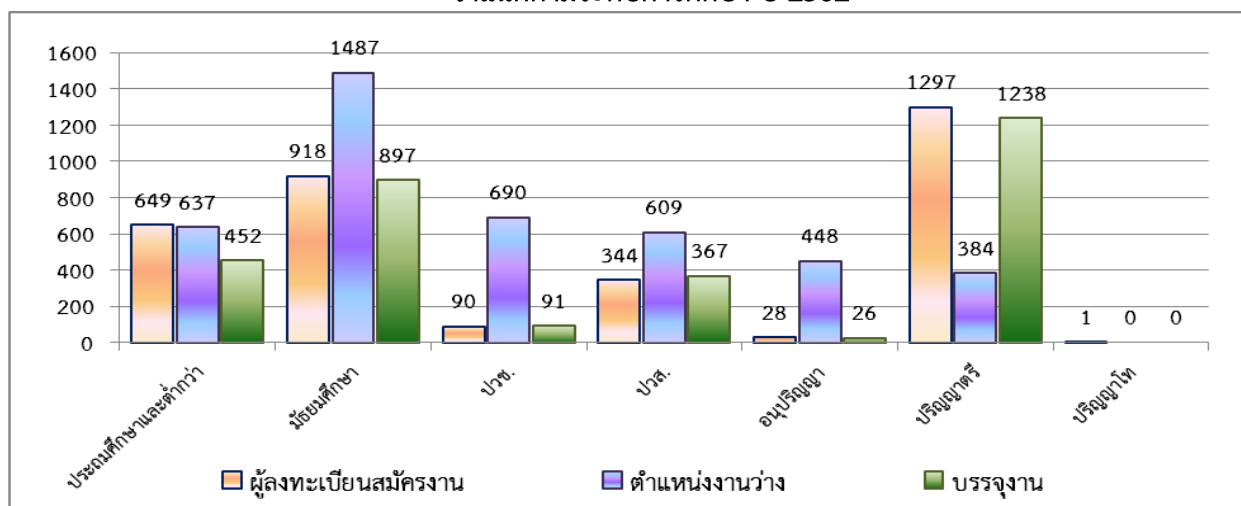
ตารางที่ 4.3 ตำแหน่งงานว่าง /ผู้สมัครงาน /บรรจงาน ในจังหวัดยะลา จำแนกตามระดับการศึกษาปี 2562

วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งว่าง (อัตรา)	ร้อยละ	ผู้สมัครงาน (คน)	ร้อยละ	บรรจงาน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	637	14.97	649	19.51	452	14.72
มัธยมศึกษา	1,487	34.95	918	27.59	897	29.21
ปวช.	690	16.22	90	2.71	91	2.96
ปวส.	609	14.31	344	10.34	367	11.95
อนุปริญญา	448	10.53	28	0.84	26	0.85
ปริญญาตรี	384	9.02	1,297	38.98	1,238	40.31
ปริญญาโท	0	0	1	0.03	0	0
รวม	4,255	100.00	3,327	100.00	3,071	100.00

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

แผนภูมิ 4.15 แสดงจำนวนตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/บรรจงาน ในจังหวัดยะลา
จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2562

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

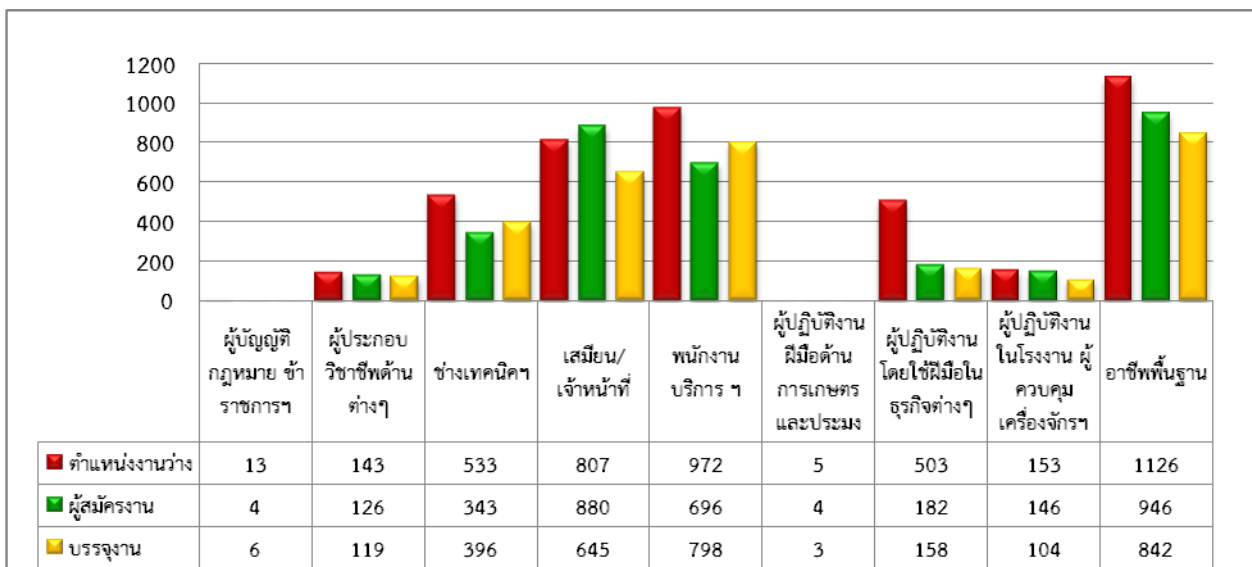
หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

ประเด็นที่น่าสังเกต คือ เมื่อจำแนกตามการศึกษา พบว่า ตำแหน่งงานว่างระดับมัธยมศึกษา ระดับ ปวช. ระดับ ปวส. และอนุปริญญา มีสัดส่วนตำแหน่งงานว่างสูงกว่าผู้สมัครงาน ส่วนระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า และระดับปริญญาตรี เท่านั้นที่ผู้สมัครงานสูงกว่าตำแหน่งงานว่างมาก แสดงให้เห็นว่าตลาดแรงงานมีความต้องการแรงงานในระดับปวช. ปวส. อนุปริญญา ฉะนั้น ระบบการศึกษาต้องเร่งผลิตคนในระดับ ปวช. ปวส. อนุปริญญา รองรับตลาดแรงงานควบคู่กับการสร้างค่านิยมในเรื่องการศึกษาให้เยาวชนเห็นคุณค่าของการศึกษาระดับปวช. ปวส. อนุปริญญา ว่าไม่ได้ด้อยไปกว่าระดับปริญญาตรี และยังสามารถหางานได้มากและง่ายกว่า เนื่องจากเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานมากกว่านั่นเองที่ผ่านมามีค่านิยมและให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสูงมาก เมื่อตำแหน่งงานว่างไม่สอดคล้องกับระดับการศึกษาของผู้สมัครงานที่จบ จึงส่งผลต่อการทำงานต่ำระดับการศึกษาตามมา

เมื่อจำแนกด้านอาชีพ พบว่า ปี 2562 อาชีพที่มีตำแหน่งงานว่างสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ 1) อาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 26.46 (1,126 อัตรา) 2) พนักงานบริการพนักงานขายในร้านค้าและตลาด ร้อยละ 22.84 (972 อัตรา) 3) เสมียน เจ้าหน้าที่ ร้อยละ 18.97 (807 อัตรา) 4) ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 12.53 (533 อัตรา) และ 5) ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ ร้อยละ 11.82 (503 อัตรา)

สำหรับอาชีพที่มีผู้สมัครงานสูงสุด คือ อาชีพงานพื้นฐาน 946 คน (ร้อยละ 28.43) รองลงมาคือ เสมียน เจ้าหน้าที่ 880 คน (ร้อยละ 26.45) และอาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 696 คน (ร้อยละ 20.92) ส่วนการบรรจุนั้น มีการบรรจุนั้นในอาชีพ งานพื้นฐานสูงสุด จำนวน 842 คน (ร้อยละ 27.42) รองลงมาคืออาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาดสูงสุด จำนวน 798 คน (ร้อยละ 25.99) และอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ 645 คน (ร้อยละ 21.00) แผนภูมิ 4.16

แผนภูมิ 4.16 แสดงจำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุนั้นในจังหวัดยะลา
จำแนกตามอาชีพ ปี 2562

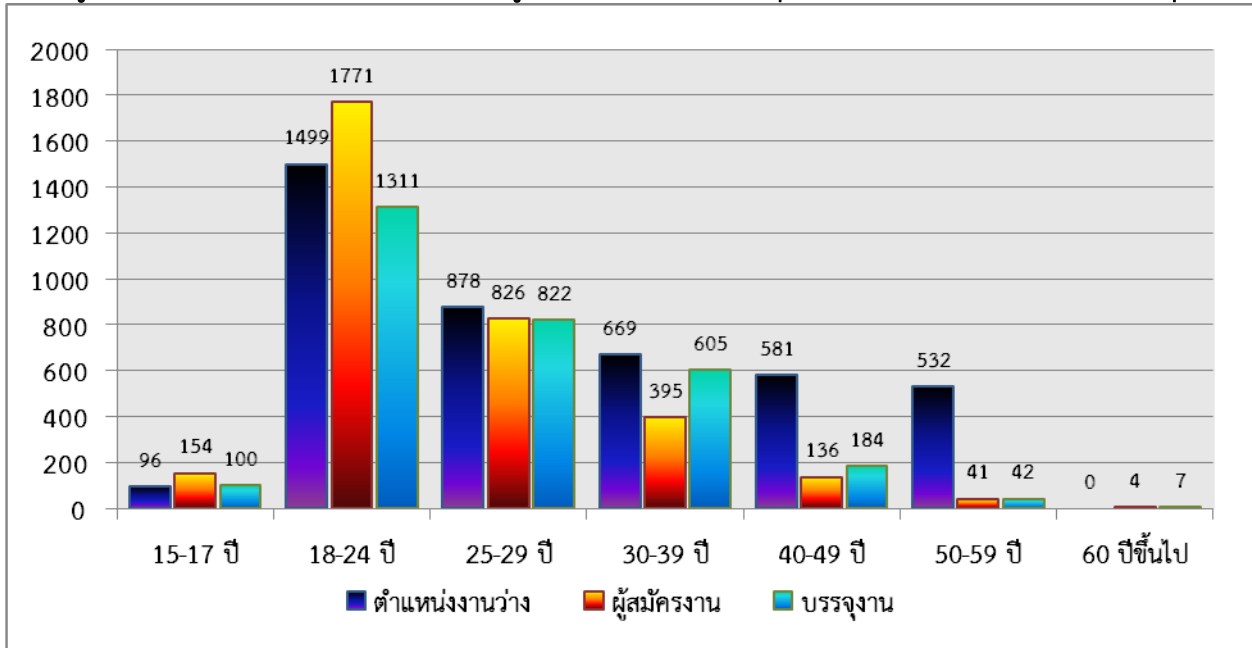

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

ช่วงอายุที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานใน ปี 2562 ส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 18-39 ปี โดยที่ช่วงอายุ 18-24 ปี มีความต้องการสูงสุด 1,499 อัตรา (ร้อยละ 35.23) รองลงมาคือช่วงอายุ 25-29 ปี จำนวน 878 คน (ร้อยละ 20.63) และช่วงอายุ 30-39 ปี จำนวน 669 คน (ร้อยละ 15.72) ขณะเดียวกันผู้สมัครงานส่วนใหญ่จะมีช่วงอายุ 18-24 ปี สูงสุด มีจำนวน 1,771 คน (ร้อยละ 53.23) รองลงมาเป็นผู้สมัครงานที่มีช่วงอายุ 25-29 ปี จำนวน 826 คน (ร้อยละ 24.84) และอายุ 30-39 ปี จำนวน 395 คน (ร้อยละ 11.86) ส่วนผู้ที่ได้รับการบรรจุนั้นสูงสุดมีอายุ 18-24 ปี จำนวน 1,311 คน (ร้อยละ 42.69) รองลงมาคือช่วงอายุ 25-29 ปี จำนวน 822 คน (ร้อยละ 26.77) และช่วงอายุ 30-39 ปี จำนวน 605 คน (ร้อยละ 19.70)

แผนภูมิ 4.17 แสดงจำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงานและการบรรจุงานในจังหวัดยะลา จำแนกตามอายุ ปี 2562

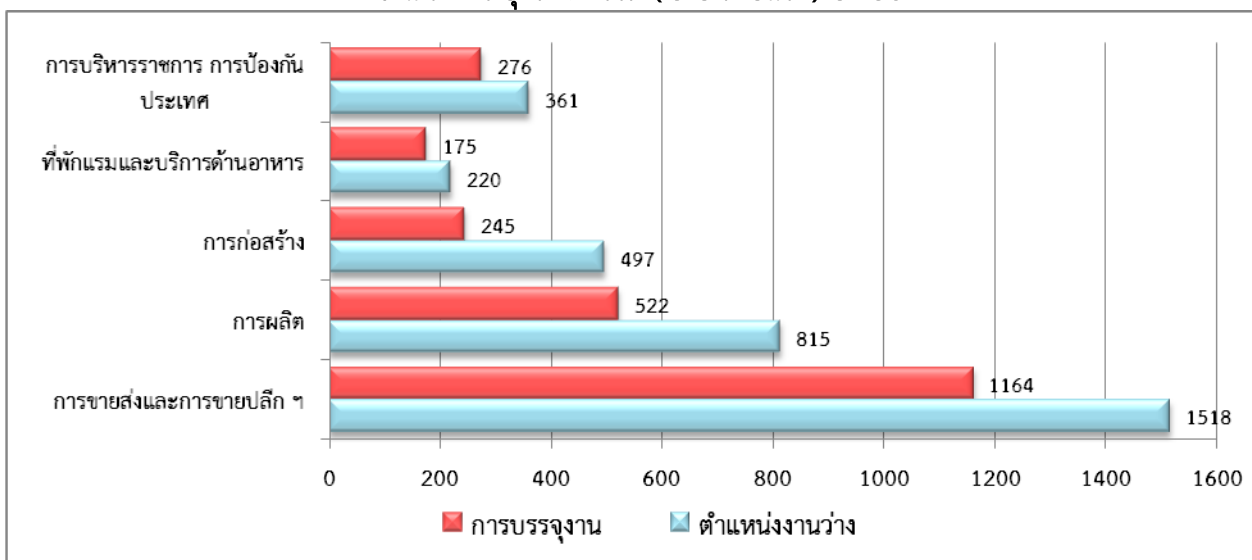

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

หากศึกษาในด้านอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมที่มีตำแหน่งงานว่างสูงสุด 5 อันดับแรกใน ปี 2562 คือ 1) การขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จำนวน 1,518 อัตรา (ร้อยละ 35.68) 2) การผลิต 815 อัตรา (ร้อยละ 19.15) 3) การก่อสร้าง 497 อัตรา (ร้อยละ 11.68) 4) การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคม ภาคบังคับ 361 อัตรา (ร้อยละ 8.48) และ 5) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 220 อัตรา (ร้อยละ 5.17) ซึ่งสอดคล้องกับการบรรจุงานที่พบว่าอุตสาหกรรมที่บรรจุงานได้สูงสุดคือ การขายส่งและการขายปลีกซ่อมแซมยานยนต์ฯ จำนวน 1,164 คน (ร้อยละ 37.90) รองลงมาคือ การผลิต 422 คน (ร้อยละ 17.00) และการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ 276 คน (ร้อยละ 8.99) (แผนภูมิที่ 4.18)

แผนภูมิที่ 4.18 แสดงจำนวนตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงานในจังหวัดยะลา8 จำแนกตามอุตสาหกรรม (5 อันดับแรก) ปี 2562

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

2.2 การส่งเสริมการมีงานทำ

กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำในจังหวัดยะลาในปี 2562 (มกราคม – ธันวาคม 2562) มีกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำทั้งหมด ได้แก่ การแนะแนวอาชีพนักเรียน นักศึกษา (ในสถานศึกษา) จำนวน 4 ครั้ง ผู้ได้รับประโยชน์ จำนวน 1,069 คน การเพิ่มอาชีพ เพิ่มรายได้ จำนวน 4 ครั้ง ผู้ได้รับประโยชน์ จำนวน 160 คน การสร้างคุณค่าภูมิปัญญาผู้สูงอายุ จำนวน 2 ครั้ง ผู้ได้รับประโยชน์ จำนวน 30 คน การอบรมผู้รับงาน/ผู้นำกลุ่มรับงานไปทำที่บ้าน จำนวน 1 ครั้ง มีผู้ได้รับประโยชน์ 14 คน และการประสานให้เกิดการรับงานไปทำที่บ้าน จำนวน 4 ครั้ง มีผู้ได้รับประโยชน์ 48 คน

ตารางที่ 4.4 แสดงกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำในจังหวัดยะลา
จำแนกตามประเภทกิจกรรม ปี 2562 (มกราคม – ธันวาคม 2562)

กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการงานทำ	จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรม	ผู้ได้รับประโยชน์ (คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
1. แนะแนวอาชีพ นักเรียน นักศึกษา (ในสถานศึกษา)	4	429	640	1,069
2. มหกรรมอาชีพ	-	-	-	-
3. เพิ่มอาชีพ เพิ่มรายได้	4	15	145	160
4. สร้างคุณค่าภูมิปัญญาผู้สูงอายุ	2	12	18	30
5. อบรมผู้รับงาน / ผู้นำกลุ่มรับงานไปทำที่บ้าน	1	-	14	14
6. ประสานให้เกิดการรับงานไปทำที่บ้าน	4	1	47	48

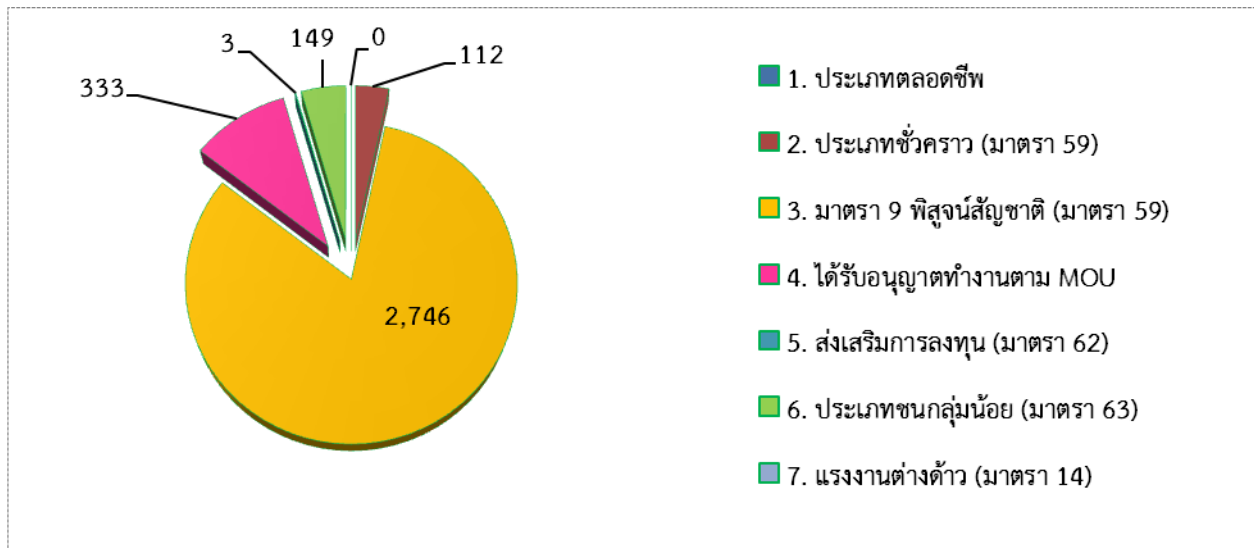
ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

2.3 แรงงานต่างด้าว

แรงงานต่างด้าว หมายถึง บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทยที่เข้ามาทำงานในจังหวัดยะลา โดย สามารถจำแนกเป็นกลุ่มต่างๆ ได้ดังนี้ **1. แรงงานต่างด้าวตลอดชีพ** ได้แก่ คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตทำงานตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 322 ข้อ 10 (10) มีสาระสำคัญว่า “ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมาย ว่าด้วยคนเข้าเมืองและทำงานอยู่แล้วก่อนวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ให้ใช้ได้ตลอดชีวิตของคนต่างด้าวนั้น เว้นแต่คนต่างด้าวจะเปลี่ยนอาชีพใหม่” **2. แรงงานต่างด้าวมาตรา 59 ประเภททั่วไป** ได้แก่ คนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองโดยมิใช่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว หรือผู้เดินทางผ่าน และ ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง **3. แรงงานต่างด้าวมาตรา 9 พิสูจน์สัญชาติ (มาตรา 59)** ได้แก่ คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชาที่หลบหนีเข้าเมืองได้รับผ่อนผันให้ทำงานและอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ตามมติคณะรัฐมนตรี ได้ผ่านการพิสูจน์สัญชาติและปรับสถานะ การเข้าเมือง ถูกกฎหมายเรียบร้อยแล้ว **4. แรงงานต่างด้าวมาตรา 9 นำเข้าตาม MOU** ได้แก่ คนต่างด้าว สัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชาที่เข้ามาทำงานตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับ รัฐบาลประเทศต้นทาง **5. แรงงานต่างด้าวมาตรา 62 ประเภทส่งเสริมการลงทุน** ได้แก่ คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน (พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520) หรือกฎหมายอื่น ได้แก่ พระราชบัญญัตินิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 และ พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 เช่น นักลงทุน ช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการ **6. แรงงานต่างด้าว มาตรา 63 ประเภทชนกลุ่มน้อย** ได้แก่ คนต่างด้าวที่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ และกระทรวงมหาดไทยได้ออกเอกสารเพื่อขอพิสูจน์สถานะยื่นขอใบอนุญาตทำงาน **7. แรงงานต่างด้าวมาตรา 14** ได้แก่ คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา ที่เข้ามาทำงานบริเวณชายแดน ในลักษณะไป - กลับ หรือตามฤดูกาลในพื้นที่ความตกลงว่าด้วยการสัญจรข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับประเทศที่ติดกับราชอาณาจักรไทย

จำนวนแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ในปี 2562 (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2562) มีจำนวนทั้งสิ้น 3,343 คน โดยส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่อนุญาตให้เข้ามาอยู่ แรงงานต่างด้าว มาตรา 9 พิสูจน์สัญชาติ (มาตรา 59) จำนวน 2,746 คน (ร้อยละ 82.14) รองลงมาเป็นแรงงานต่างด้าวประเภทที่ได้รับอนุญาตทำงานตาม MOU จำนวน 333 คน ร้อยละ 9.96 ประเภทชนกลุ่มน้อย (มาตรา 13) จำนวน 149 คน หรือร้อยละ 4.46 ประเภทชั่วคราว (มาตรา 59) จำนวน 112 คน (ร้อยละ 3.35) และประเภทส่งเสริมการลงทุนและกฎหมายอื่นๆ (มาตรา 62) จำนวน 3 คน ร้อยละ 0.09 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 4.19 แรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายจังหวัดยะลา จำแนกตามประเภทการได้รับอนุญาต ปี 2562

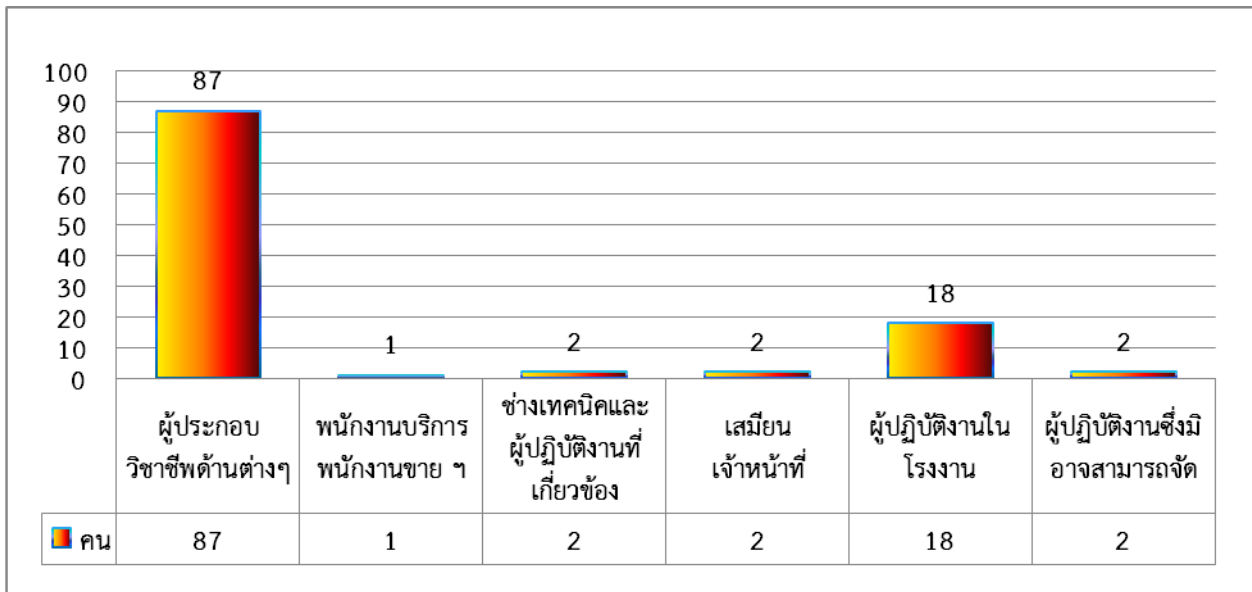

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

หากพิจารณาเปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายจังหวัดยะลา ประเภทชั่วคราว (มาตรา 59) จำแนกตามประเภทอาชีพที่เข้ามาทำงานมากที่สุด จะพบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประเภทวิชาชีพด้านต่างๆ ร้อยละ 77.68 (87 คน) รองลงมาเป็นผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการ ระดับอาวุโส ผู้จัดการ ร้อยละ 16.07 (18 คน) ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 1.79 (2 คน) เสมียน เจ้าหน้าที่ ร้อยละ 1.79 ผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีอาจสามารถจัด ประเภทอาชีพ ร้อยละ 1.79 (2 คน) และพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด ร้อยละ 0.89 (1 คน) แสดงให้เห็นว่าตลาดแรงงานในจังหวัดยะลา ต้องพึ่งพิงแรงงานทักษะฝีมือที่มีความเชี่ยวชาญระดับสูง จึงต้องส่งเสริมพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้เทียบเท่ามาตรฐานสากลต่อไป

**แผนภูมิที่ 4.20 แสดงจำนวนแรงงานต่างด้าวประเภทชั่วคราว มาตรา 59 จังหวัดยะลา
จำแนกตามประเภทอาชีพที่เข้ามาทำงานมากที่สุด ณ ธันวาคม 2562**

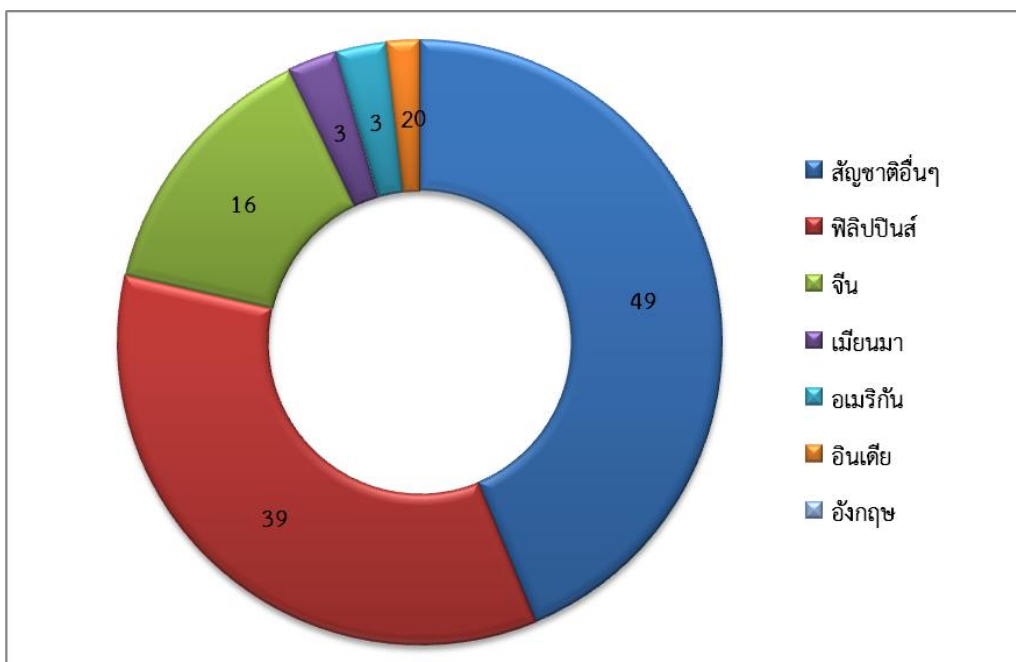

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

ถ้าพิจารณาจำนวนแรงงานต่างด้าวประเภทชั่วคราว มาตรา 59 จังหวัดยะลา จำแนกตามสัญชาติที่เข้ามาทำงานมากที่สุด จะพบว่า แรงงานต่างด้าว สัญชาติอื่นๆ มีมากที่สุด จำนวน 49 คน (ร้อยละ 43.75) รองลงมาคือ สัญชาติฟิลิปปินส์ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 34.82 สัญชาติจีน จำนวน 16 คน (ร้อยละ 14.29) สัญชาติเมียนมา จำนวน 3 คน (ร้อยละ 2.68) สัญชาติอเมริกัน จำนวน 3 คน (ร้อยละ 2.68) และสัญชาติอินเดีย จำนวน 2 คน (ร้อยละ 1.79) ตามลำดับ

**แผนภูมิที่ 4.21 แสดงจำนวนแรงงานต่างด้าวประเภทชั่วคราว มาตรา 59 จังหวัดยะลา
จำแนกตามสัญชาติที่เข้ามาทำงานมากที่สุด ณ เดือนธันวาคม 2562**

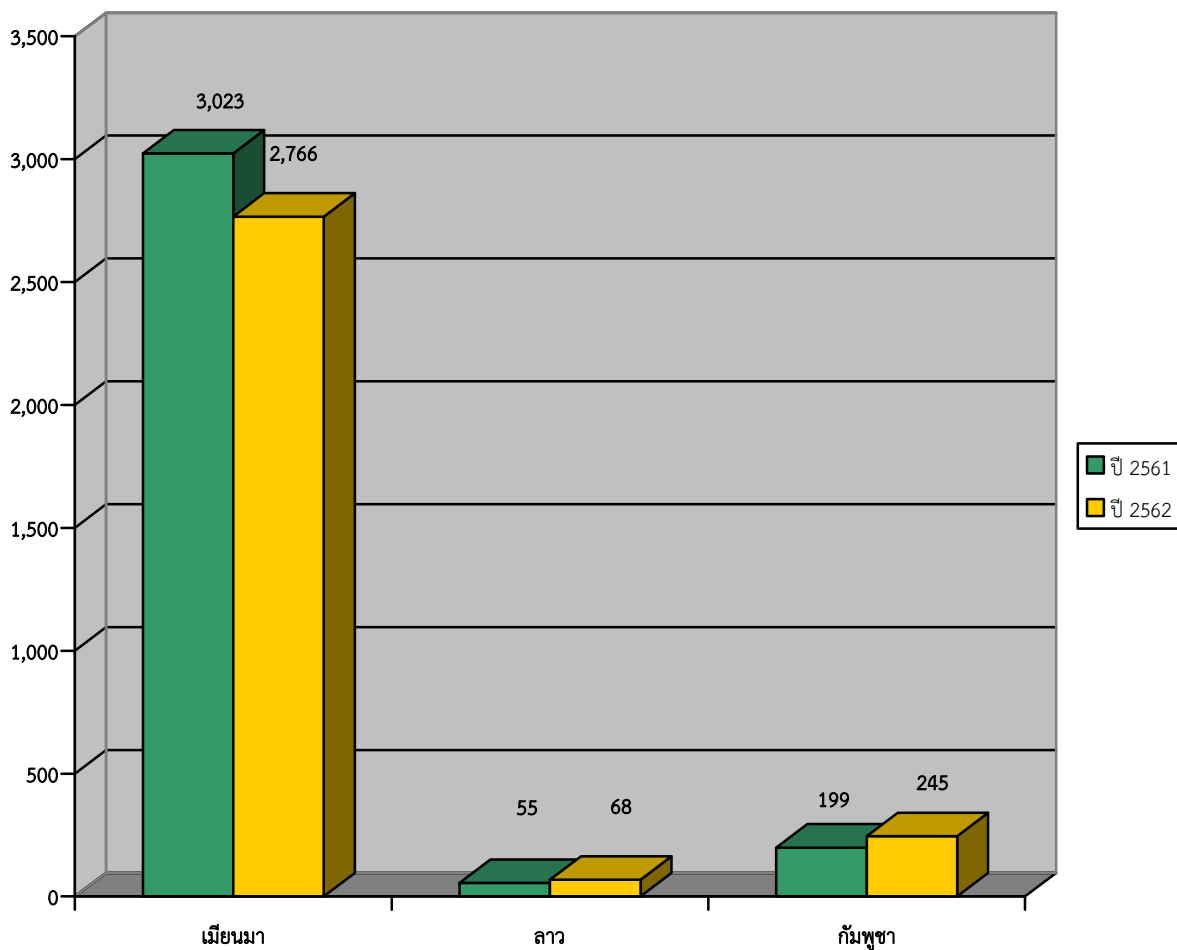

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

สำหรับแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน ตามมติคณะรัฐมนตรี ปี 2562 เป็นแรงงานที่ประเทศไทย อนุญาตให้มาทำงานเป็นการชั่วคราว เพื่อทดแทนการขาดแคลนแรงงานในประเทศ แรงงานในกลุ่มนี้มี 3 สัญชาติ คือ เมียนมา ลาว และ กัมพูชา สำหรับในจังหวัดยะลา ณ เดือนธันวาคม 2562 (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2562) มีจำนวน แรงงานต่างด้าวทั้งสิ้น 3,079 คน หากพิจารณาตามสัญชาติ พบว่า แรงงานต่างด้าว สัญชาติเมียนมา มีจำนวน 2,766 คน ขณะที่แรงงานต่างด้าว สัญชาติลาว มีเพียง 68 คน และสัญชาติกัมพูชา จำนวน 245 คน เมื่อเปรียบเทียบ จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานตามมติ ครม.ปี 2562 กับปีที่ผ่านมาลดลง ร้อยละ 6.43 (ลดลงจำนวน 198 คน)

แผนภูมิที่ 4.22 แสดงจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานตามมติ ครม. ปี 2562 ของจังหวัดยะลา จำแนกตามสัญชาติ ณ เดือนธันวาคม เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2561 และปี 2562

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

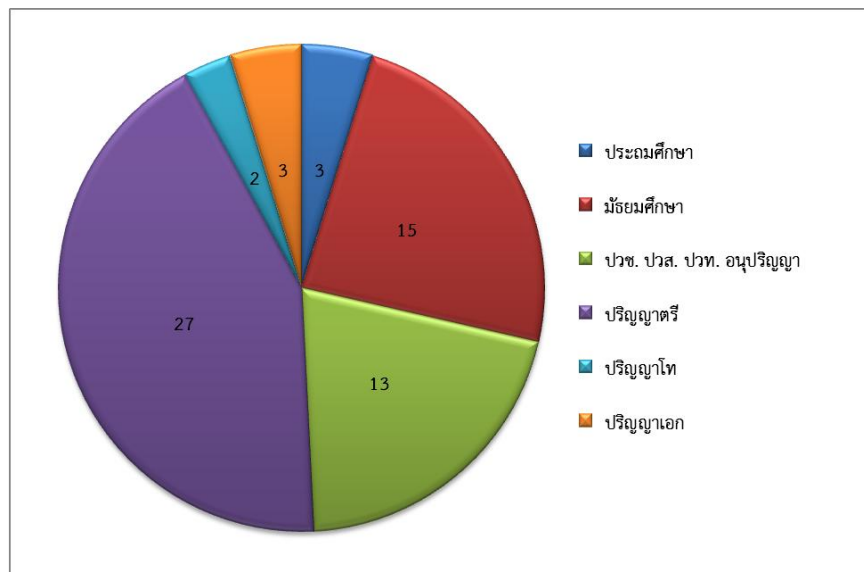
2.4 ความต้องการและการขาดแคลนแรงงาน

กระทรวงแรงงาน ได้ให้สำนักงานแรงงานจังหวัดทำการสำรวจความต้องการแรงงาน (demand) และผู้สำเร็จการศึกษา (Supply) ในพื้นที่ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในงานที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ตลาดแรงงาน ซึ่งผลการสำรวจดังกล่าวนำไปสู่การคาดการณ์ความต้องการแรงงานระดับจังหวัดใช้วิธี Manpower Requirement Approach (หรือวิธี Gpp per Worker) ซึ่งทางสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ได้สร้างซอฟต์แวร์ ในการคำนวณ เพื่อนำผลสำรวจบันทึกในระบบประมวลผลให้มีการถ่วงน้ำหนัก (weight) และจะได้ข้อมูลเป็นค่าประมาณการของจังหวัด (สำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา อยู่ระหว่างรอการจัดสรรเป้าหมายในการสำรวจข้อมูล ปี 2563 จากสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน)

2.5 แรงงานไทยในต่างประเทศ

แรงงานไทยในจังหวัดยะลา ที่มาลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทาง ในปี 2562 พบว่า จังหวัดยะลา มีแรงงานไทยที่มาลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ (จำแนกตามระดับการศึกษา) จำนวน 63 คน เป็นเพศชาย จำนวน 50 คนและหญิงจำนวน 13 คน จำแนกเป็นระดับการศึกษา พบว่า ระดับประถมศึกษา มีจำนวน 3 คน ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 15 คน ระดับ ปวช. ปวส. ปวท. และอนุปริญญา จำนวน 13 คน ปริญญาตรี จำนวน 27 คน ปริญญาโท 2 คน และปริญญาเอก จำนวน 3 คน

แผนภูมิที่ 4.23 แสดงจำนวนแรงงานไทยในจังหวัดยะลา ที่มาลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ (จำแนกตามระดับการศึกษา) ปี 2562

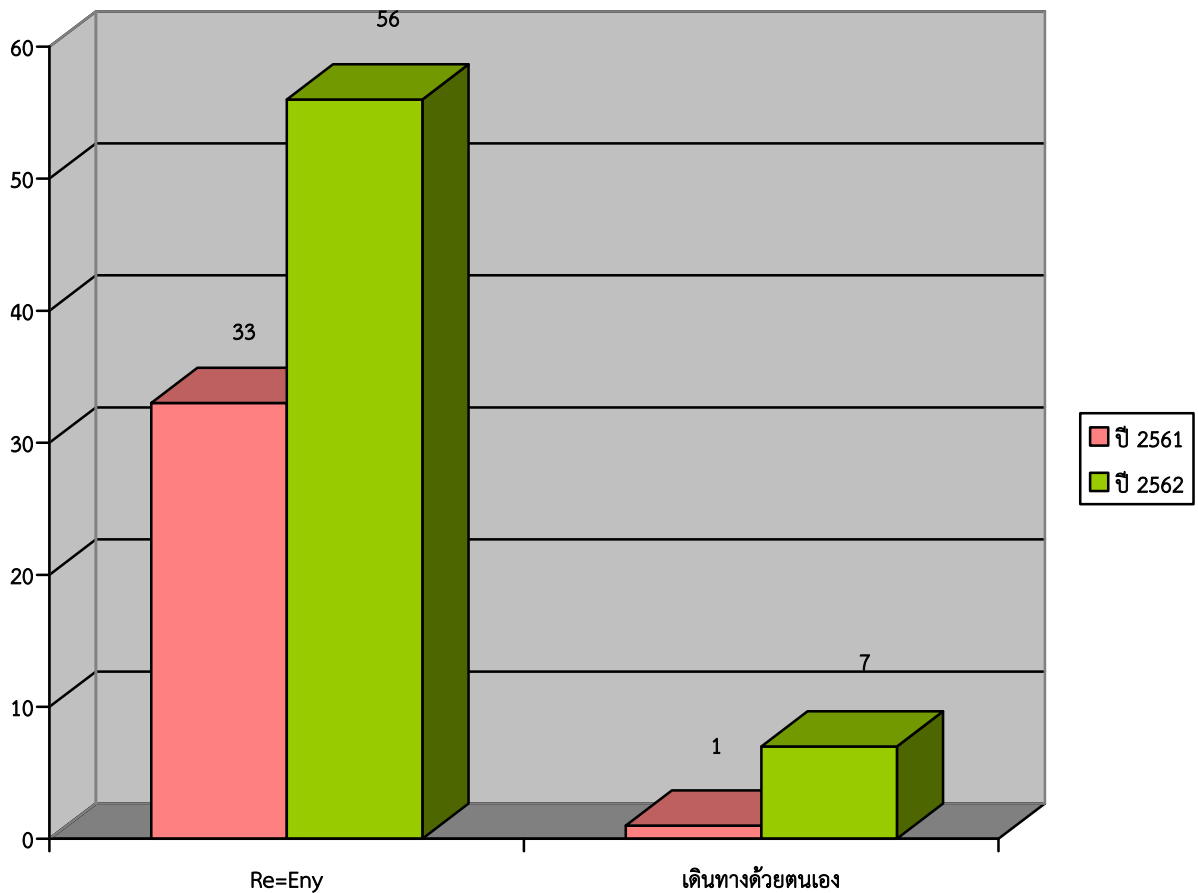
ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลผลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

ในปี 2562 จำนวนแรงงานไทยที่ได้ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง เปรียบเทียบปี 2562 และปี 2561 ข้างต้น พบว่า แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศในจังหวัดยะลา ปี 2562 (มกราคม - ธันวาคม) มีจำนวน 63 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาจำนวนแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศขยายตัว ร้อยละ 85.29 (29 คน)

เมื่อจำแนกวิธีการเดินทางของแรงงานไทยที่ได้อนุญาตตามวิธีการเดินทาง ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางแบบ Re-Entry คือกลับไปทำงานอีกครั้งหนึ่งโดยการต่ออายุสัญญา มีจำนวน 56 ราย ด้วยวิธีแจ้งการเดินทางด้วยตนเอง จำนวน 7 คน และในปี 2562 ไม่มีการเดินทางโดยบริษัทจัดหางานจัดส่ง

**แผนภูมิที่ 4.24 แสดงจำนวนแรงงานไทยที่ได้ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามวิธีการเดินทาง เปรียบเทียบปี 2561 และปี 2562**

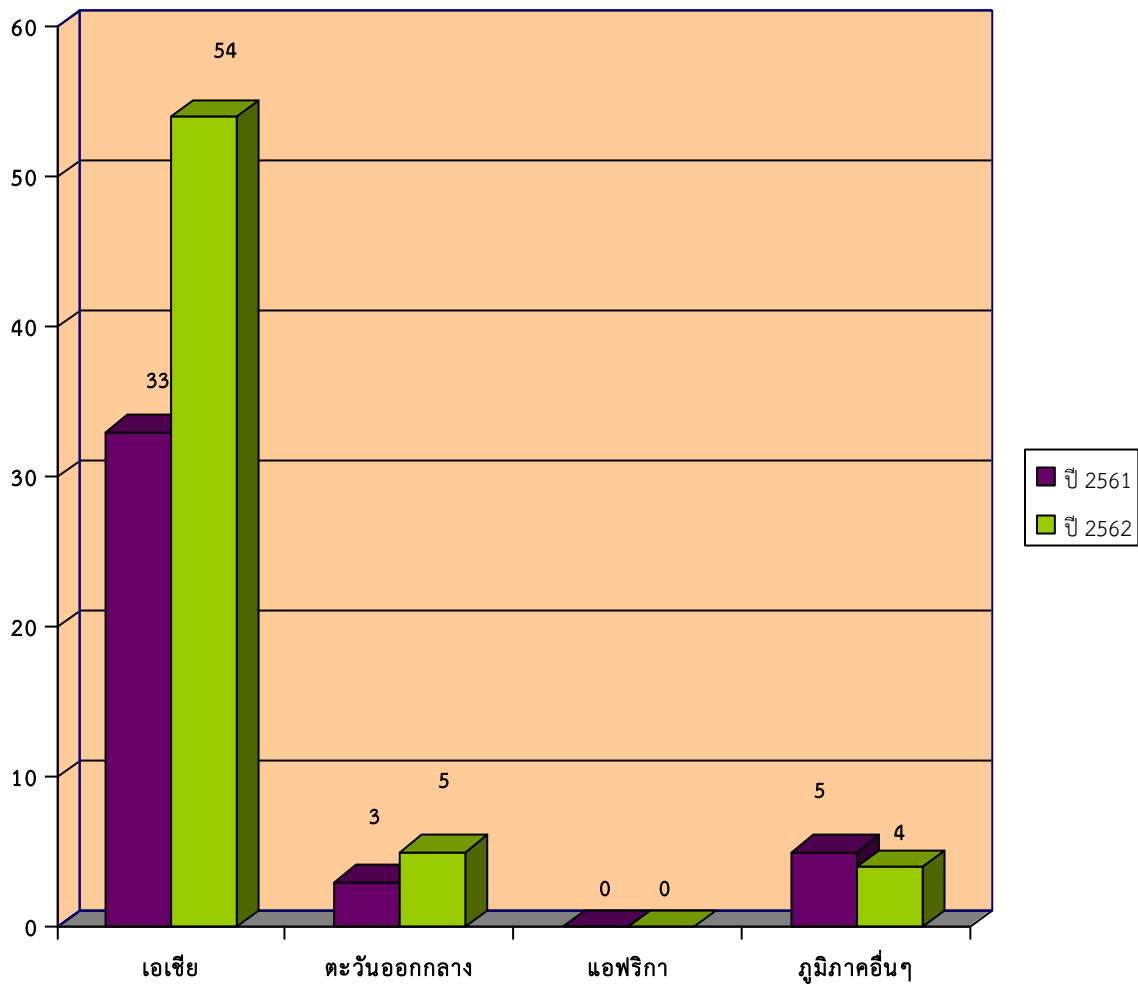

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

สำหรับแรงงานไทยที่ได้ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาค เปรียบเทียบปี 2561 และปี 2562 ข้างต้น แรงงานไทยในจังหวัดยะลาในปี 2562 ที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศตามภูมิภาคที่ไปทำงาน พบว่า แรงงานไทยในจังหวัดยะลาเดินทางไปทำงานในภูมิภาคเอเชียเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 54 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาเป็นตะวันออกกลาง จำนวน 5 ราย หรือร้อยละ 7.94 และภูมิภาคอื่นๆ จำนวน 4 ราย ร้อยละ 6.35 เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาจังหวัดยะลามีแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศขยายตัว ร้อยละ 85.29

แผนภูมิที่ 4.25 แสดงจำนวนแรงงานไทยที่ได้ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามภูมิภาค เปรียบเทียบปี 2561 และปี 2562

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

2.6 การส่งเสริมคนพิการให้มืงานทำ

รัฐบาลมีนโยบายที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยการกำหนดยุทธศาสตร์ และมาตรการรองรับ เพื่อช่วยเหลือคนพิการให้มีอาชีพ มีงานทำ มีรายได้เป็นของตนเอง ไม่เป็นภาระแก่ครอบครัวและสังคม และภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้กำหนดให้มีการจ้างงานคนพิการ ในระบบสัดส่วน โดยสถานประกอบการเอกชนที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป ต้องรับคนพิการเข้าทำงานในอัตราส่วนลูกจ้างทุก 100 คน ต่อคนพิการ 1 คน หากสถานประกอบการใดไม่ประสงค์จะรับคนพิการเข้าทำงานจะต้องส่งเงินเข้ากองทุนฟื้นฟู สมรรถภาพคนพิการแทน ซึ่งเป็นการช่วยเหลือให้คนพิการที่อยู่ในวัยแรงงานและมีศักยภาพได้มีงานทำ มีอาชีพ ที่มั่นคงและรายได้ที่แน่นอน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น สำหรับคนพิการในจังหวัดยะลา ที่ขึ้นทะเบียนไว้ ณ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดยะลา มีจำนวนทั้งสิ้น 12,401 คน เมื่อพิจารณาจำนวนผู้พิการ แยกตามอำเภอ พบว่า มีผู้พิการในอำเภอเมืองยะลามีมากที่สุด จำนวน 3,638 คน คิดเป็นร้อยละ 29.34 รองลงมาคือ อำเภอรามัน จำนวน 2,593 คน คิดเป็นร้อยละ 20.91 ตามลำดับ สำหรับอำเภอธารโต มีผู้พิการน้อยที่สุด จำนวน 533 คน หรือร้อยละ 4.29 เมื่อพิจารณาจำนวนคนพิการแยกตามประเภทของคนพิการ พบว่า ผู้พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายมีมากที่สุด จำนวน 5,422 คน รองลงมาคือ คนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย จำนวน 2,099 คน หรือร้อยละ 43.72 และ 16.93 ตามลำดับ สำหรับผู้ไม่ระบุความพิการมีน้อยที่สุด จำนวน 43 คน หรือร้อยละ 0.35

ตารางที่ 4.5 แสดงข้อมูลคนพิการในจังหวัดยะลา
จำแนกตามประเภทความพิการ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2562

อำเภอ	ประเภทความพิการ									รวม
	ทาง การ เห็น	ทางการได้ ยิน หรือสื่อ ความหมาย	ทางการ เคลื่อนไหว หรือทาง ร่างกาย	ทางจิตใจ หรือ พฤติกรรม	ทาง สติปัญญา	ทางการ เรียนรู้	ทางอทิ สติก	พิการ ซ้ำซ้อน	ไม่ ระบุ	
กรงปินัง	51	91	376	74	111	3	3	41	1	751
กาบัง	43	78	281	51	56	6	4	50	2	571
ธารโต	57	89	266	27	49	1	1	41	2	533
บันนังสตา	107	221	592	149	152	1	9	127	5	1,363
เบตง	90	348	525	106	112	14	5	161	7	1,368
เมืองยะลา	271	675	1,638	322	456	39	38	185	14	3,638
ยะหา	153	205	736	158	180	8	4	129	8	1,581
รามัน	226	391	1,008	454	287	6	17	201	3	2,593
ไม่ระบุ	0	1	0	0	1	0	0	0	1	3
รวม	998	2,099	5,422	1,341	1,404	78	81	935	43	12,401

ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดยะลา ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2562

สำหรับการรับผู้พิการเข้าทำงานในสถานประกอบการจังหวัดยะลา จากรายงานการปฏิบัติตามกฎหมายเรื่องการจ้างงานคนพิการในสถานประกอบการ ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดยะลา ประจำปี 2562 ซึ่งกำหนดให้นายจ้างหรือสถานประกอบการนับจำนวนลูกจ้างที่ไม่ใช่คนพิการ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2555 เพื่อคำนวณคนพิการที่ต้องรับเข้าทำงานในอัตราส่วนลูกจ้างที่มีคนพิการทุกหนึ่งร้อยคนต่อคนพิการหนึ่งคน เศษของหนึ่งร้อยคนถ้าเกินห้าสิบคนต้องรับคนพิการเพิ่มอีกหนึ่งคน ทั้งนี้ กรณีนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่มีสำนักงานสาขาให้นับจำนวนลูกจ้างรวมทุกสาขาเข้ากับสำนักงานใหญ่ของนิติบุคคลด้วย พบว่า อัตราส่วนลูกจ้างที่เป็นคนพิการตามกฎหมายกำหนด คือ 100 : 1 การรับผู้พิการเข้าทำงาน ในสถานประกอบการของจังหวัดยะลาทั้งสิ้น จำนวน 55 คน

**ตารางที่ 4.6 แสดงข้อมูลการรับคนพิการเข้าทำงานในสถานประกอบการจังหวัดยะลา
จำแนกตามชื่อสถานประกอบการ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2562**

ลำดับที่	ชื่อสถานประกอบการ	จำนวนคนพิการที่รับเข้าทำงาน ตามมาตรา 33 (ราย)
1	บจก.จิบยูล่าเท็กซ์	1
2	หจก.ชินวริยะลาก่อสร้าง	2
3	บจก.พีเจ.37 พาราวิวด	3
4	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี	4
5	บจก.ภูเก็ตซัพพลาย	7
6	บจก.มาร์เก็ตค-ยะลา	1
7	บจก.ยะลากรีนเอ็นเนอยี	2
8	บจก.ยะล่านำรุ่ง	2
9	บจก.ยะลาเซเว่น	16
10	บจก.เอแอลเอ็มเบอร์	1
11	บจก.เอเชียพลายวูด	2
12	บจก.สิโรรส	4
13	บจก.กัมพลพาราวิวด	5
14	บจก.ไม้ดี	1
15	หจก.บำรุงโยธากิจ	-
16	บจก.อัครพันธุ์ก่อสร้าง	3
17	บจก.เซาท์เทิร์นเทควิวด (1993)จำกัด	1
รวม		55

ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดยะลา ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2562

2.7 ผู้สูงอายุในจังหวัดยะลา

ผู้สูงอายุในจังหวัด ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา ณ เดือนธันวาคม 2562 พบว่า จังหวัดยะลา มีผู้สูงอายุ (ผู้ที่มีอายุ ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป) จำนวน 49,635 คน โดย 3 อันดับแรก เป็นอำเภอเมืองยะลา ที่มีผู้สูงอายุ มากที่สุด จำนวน 16,888 คน คิดเป็นร้อยละ 34.02 รองลงมาคือ อำเภอรามัน จำนวน 9,296 คน คิดเป็นร้อยละ 18.73 และอำเภอเบตง จำนวน 6,841 คน คิดเป็นร้อยละ 13.78 ตามลำดับ ขณะที่อำเภอกาบัง มีผู้สูงอายุน้อยที่สุด จำนวน 1,794 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตารางที่ 4.7 ข้อมูลผู้สูงอายุในจังหวัดยะลา ณ เดือนธันวาคม 2562

อำเภอ	จำนวน (คน)
เมืองยะลา	16,888
ยะหา	4,914
รามัน	9,296
กาบัง	1,794
กรงปินัง	2,125
บันนังสตา	5,248
ธารโต	2,529
เบตง	6,841
รวม	49,635

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา

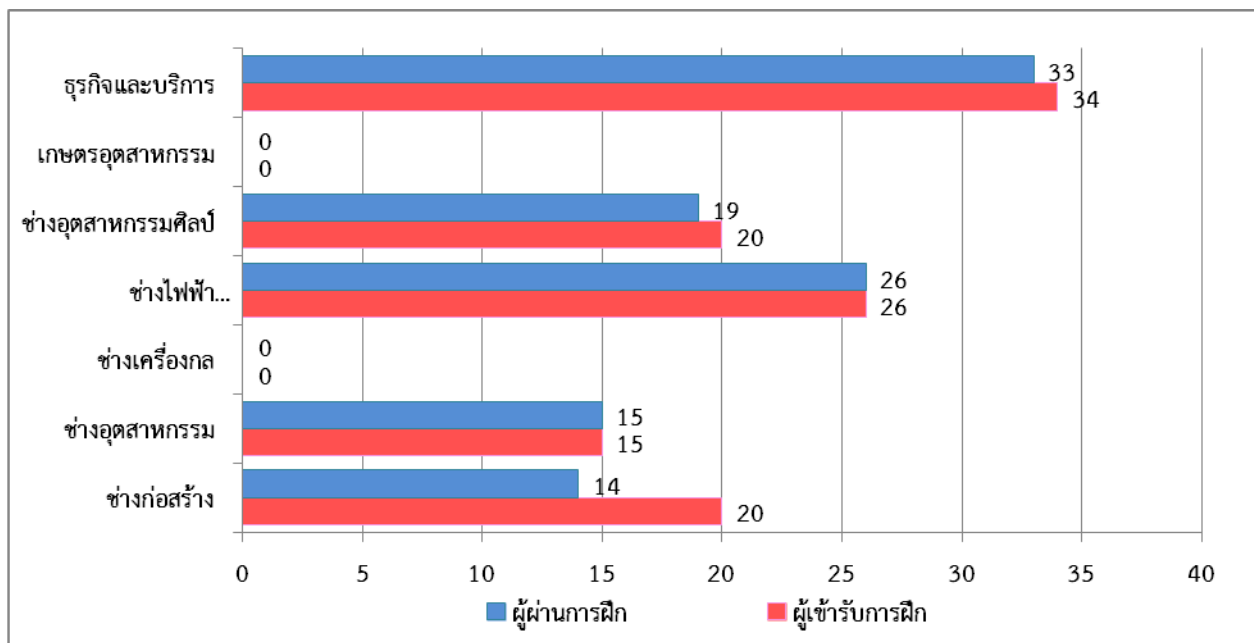
หมายเหตุ : ข้อมูลผู้สูงอายุที่ลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของ อปท.

3. การพัฒนาศักยภาพแรงงาน

ในรอบ ปี 2562 (เดือนมกราคม – ธันวาคม 2562) สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา ได้ดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาผู้ใช้แรงงานในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มศักยภาพฝีมือแรงงานไทยให้มีมาตรฐานฝีมือทัดเทียมประเทศต่างๆ ขณะเดียวกัน เป็นการพัฒนาทักษะ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยมีผลการพัฒนาศักยภาพแรงงานใน ปี 2562 ดังนี้

หากพิจารณาการฝึกเตรียมเข้าทำงานในจังหวัดยะลา จำแนกตามกลุ่มอาชีพ พบว่า ใน ปี 2562 มีการฝึกเตรียมเข้าทำงานในจังหวัดยะลา จำนวน 5 กลุ่มอาชีพ มีผู้เข้ารับการฝึกทั้งหมด จำนวน 115 คน กลุ่มอาชีพที่มีผู้เข้ารับการฝึกเตรียมเข้าทำงานมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ เข้ารับการฝึกจำนวน 34 คน (ร้อยละ 29.57) รองลงมาคือ ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน 26 คน (ร้อยละ 22.61) ช่างก่อสร้าง จำนวน 20 คน (ร้อยละ 17.39) ช่างอุตสาหกรรม จำนวน 20 คน (ร้อยละ 17.39) และช่างอุตสาหกรรมศิลป์ จำนวน 15 คน (ร้อยละ 13.04) ในส่วนของผู้ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงาน คิดเป็นร้อยละ 96.21 (ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงานทั้งหมด 203 คน)

แผนภูมิที่ 4.26 แสดงจำนวนการฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ปี 2562

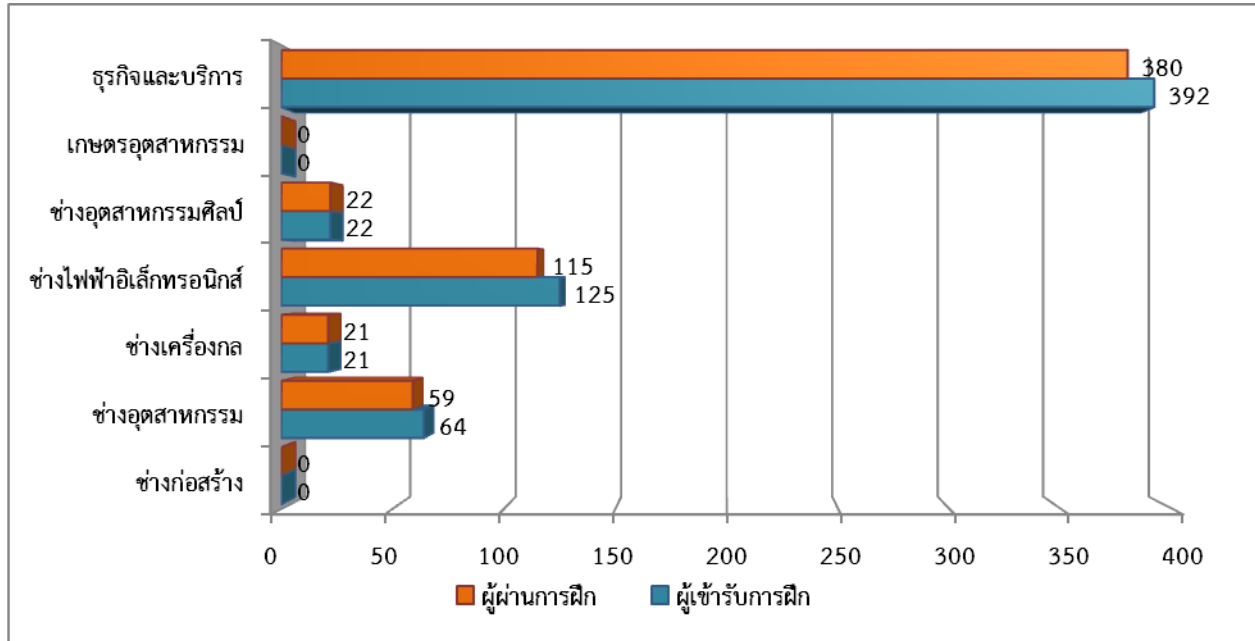

ที่มา : สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

สำหรับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานใน ปี 2562 มีผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน ทั้งหมด 624 คน โดยกลุ่มอาชีพที่มีการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานมากที่สุด คือ กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 392 คน (ร้อยละ 62.82) รองลงมาเป็น ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน 125 คน (ร้อยละ 20.03) ช่างอุตสาหกรรม จำนวน 64 คน หรือร้อยละ 10.26 ช่างอุตสาหกรรมศิลป์ จำนวน 22 คน (ร้อยละ 3.53) และช่างเครื่องกล จำนวน 21 คน หรือร้อยละ 3.37 และ ในส่วนของผู้ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงาน คิดเป็นร้อยละ 99.36 (ผ่านการฝึกยกระดับแรงงานทั้งหมด 597 คน)

แผนภูมิที่ 4.27 แสดงจำนวนการฝึกยกระดับแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ปี 2562

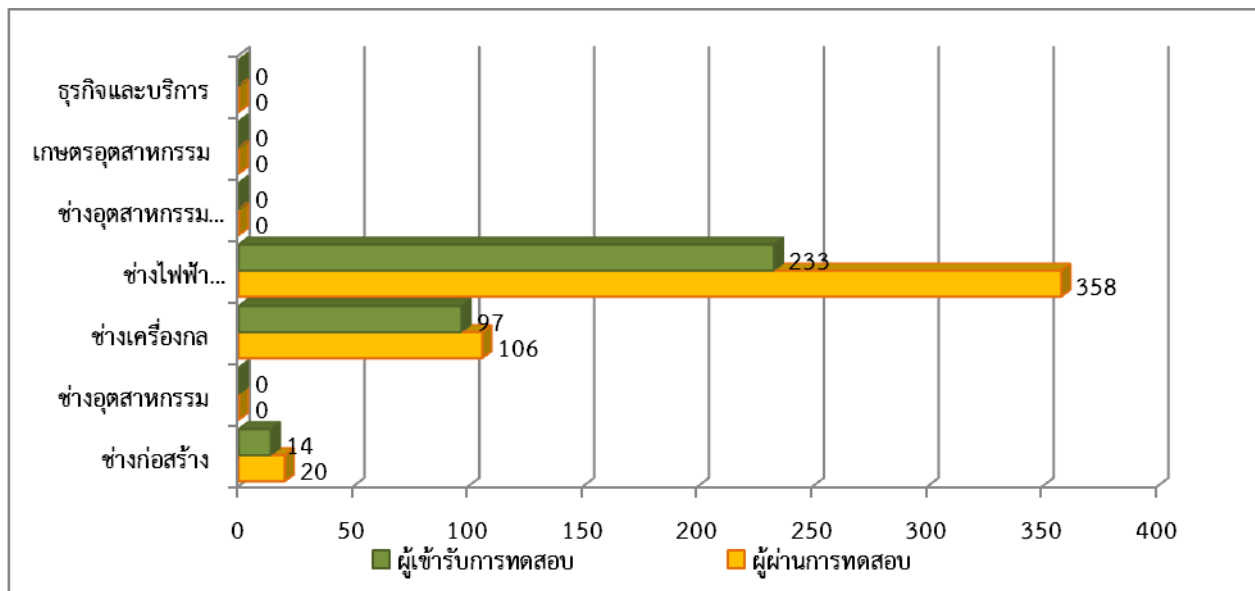

ที่มา : สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

ส่วนการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในจังหวัดยะลา พบว่า ในปี 2562 นี้ มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน 3 กลุ่มอาชีพ มีผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งหมด 484 คน จำแนกเป็น ช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน 358 คน คิดเป็นร้อยละ 73.97 รองลงมาเป็นช่างเครื่องกล จำนวน 106 คน (ร้อยละ 21.90) และช่างก่อสร้าง จำนวน 20 คน (ร้อยละ 4.13) ในส่วนของผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 71.07 (ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ทั้งหมด 344 คน)

แผนภูมิที่ 4.28 แสดงจำนวนการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานจังหวัดยะลา จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ปี 2562

ที่มา : สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

4. การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ

4.1 การตรวจแรงงาน

กระทรวงแรงงานนอกจากจะมีภารกิจด้านการส่งเสริมการมีงานทำ การพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อยกระดับฝีมือให้เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน และทบทวนมาตรฐานสากลแล้วอีกภารกิจหนึ่งที่เกิดขึ้นต่อเนื่องภายหลังการส่งเสริมให้คนมีงานทำแล้วคือ ภารกิจด้านการคุ้มครองลูกจ้าง นายจ้าง ให้ได้รับความเป็นธรรมในการจ้างงาน โดยสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการคุ้มครองผู้ใช้แรงงานให้ได้รับความเป็นธรรมจากการจ้างงาน ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานเพื่อไม่ให้ลูกจ้างถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้างโดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุด คือ ให้ลูกจ้างมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ขณะเดียวกันในอีกด้านหนึ่งก็ต้องผดุงไว้ซึ่งความยุติธรรมกับฝ่ายนายจ้าง กล่าวคือ ไม่เอนเอียงไปด้านหนึ่งด้านใด ทั้งนี้ มาตรการที่จะช่วยให้ผู้ใช้แรงงานได้รับรายได้และสวัสดิการที่เป็นธรรมเพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมถึงได้รับการคุ้มครองแรงงานให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้คือการตรวจสถานประกอบการเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ใช้แรงงานได้รับการปฏิบัติและดูแลตามกฎหมายขณะเดียวกันจะเป็นมาตรการในการกระตุ้นให้สถานประกอบการเอาใจใส่ดูแลลูกจ้างของตนให้มากขึ้นอีกด้วยสำหรับใน ปี 2562 (มกราคม – ธันวาคม 2562) สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา ได้ดำเนินการตรวจสถานประกอบการทั้งสิ้น 191 แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองแรงงาน 6,218 คน จำแนกเป็นชาย 3,769 คน (ร้อยละ 60.61 ของลูกจ้างที่ตรวจทั้งหมด) หญิง 2,448 คน (ร้อยละ 39.37) และมีลูกจ้างที่เป็นเด็กจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.02 ของลูกจ้างที่ตรวจแรงงานทั้งหมด

ซึ่งสถานประกอบการที่ตรวจส่วนใหญ่ 3 อันดับแรกเป็นสถานประกอบการขนาด 20-49 คน คิดเป็นร้อยละ 24.08 (46 แห่ง) รองลงมาเป็นสถานประกอบการขนาด 10-19 คน คิดเป็นร้อยละ 19.37 (37 แห่ง) และสถานประกอบการขนาด 5-9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.32 (35 แห่ง) ขณะที่สถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายมีร้อยละ 23.04 (จำนวน 44 แห่ง) ในส่วนผลการตรวจพบว่า มีสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายอยู่ จำนวน 44 แห่ง เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการออกคำสั่งให้ดำเนินการให้ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนสถานประกอบการและลูกจ้างที่ผ่านการตรวจแรงงานในจังหวัดยะลา ปี 2562

สถานประกอบการ/ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ				
ขนาดสถานประกอบการ	สปก. * (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)	ปฏิบัติถูกต้อง (แห่ง)	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง (แห่ง)
1 - 4 คน	34	97	30	4
5 - 9 คน	35	234	32	3
10 - 19 คน	37	487	30	7
20 - 49 คน	46	1,417	33	13
50 - 99 คน	26	1,805	14	12
100 - 299 คน	12	1,862	7	5
300 - 499 คน	1	316	1	-
500 - 999 คน	-	-	-	-
1,000 คนขึ้นไป	-	-	-	-
รวม	191	6,218	147	44

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : (1) ข้อมูล ปี 2562 (มกราคม – ธันวาคม 2562)

(2) *สถานประกอบการ

4.2 การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน

สำหรับการตรวจความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งเป็นเครื่องมือในการคุ้มครองดูแลความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของลูกจ้าง นอกจากนี้การตรวจความปลอดภัยในการทำงานยังเป็นอีกมาตรการหนึ่ง ที่ดำเนินการเพื่อกระตุ้นส่งเสริมให้เจ้าของสถานประกอบการเห็นความสำคัญ และตระหนักถึงเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน เพราะหากการทำงานมีความปลอดภัยย่อมส่งผลถึงคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้ใช้แรงงานตามมา เมื่อคนงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีจะทำงานอย่างมีความสุข และจะส่งผลต่อผลผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นของสถานประกอบการอันนำไปสู่ผลกำไรตามมานั่นเอง ในปี 2562 (มกราคม – ธันวาคม 2562) สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา ได้ดำเนินการตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการทั้งสิ้น จำนวน 80 แห่ง ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งสิ้น จำนวน 4,200 คน

ตารางที่ 4.9 แสดงการตรวจความปลอดภัยในการทำงานจังหวัดยะลา
จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ปี 2562

ขนาด สปก.	ปี 2562			
	สปก.ที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)	ผลการตรวจ	
			ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง
1-4 คน	11	34	10	-
5-9 คน	11	74	11	-
10-19 คน	12	166	11	1
20-49 คน	21	770	21	-
50-99 คน	14	955	8	6
100-299 คน	8	1,210	2	6
300-499 คน	3	992	2	1
500-999 คน	-	-	-	-
1,000 คนขึ้นไป	-	-	-	-
รวม	80	4,200	65	15

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา

4.3 การแรงงานสัมพันธ์

นอกเหนือจากภารกิจด้านการคุ้มครองแรงงานและดูแลด้านความปลอดภัย ทั้งแก่ลูกจ้างและนายจ้างแล้ว กระทรวงแรงงานโดยสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา ยังมีภารกิจในการส่งเสริม และพัฒนาระบบแรงงานสัมพันธ์ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเศรษฐกิจ สังคม เพื่อป้องกันความขัดแย้ง และเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีต่อกันระหว่างนายจ้าง ลูกจ้าง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยมีเป้าหมายหลักเพื่อสร้างสันติสุข ในวงการแรงงาน ให้นายจ้างและลูกจ้างมีทัศนคติที่ดีต่อกันในการทำงาน เพราะหากนายจ้าง ลูกจ้างมีความเข้าใจกันเป็นอย่างดีย่อมไม่เกิดปัญหาขัดแย้งขึ้น เมื่อปัญหาข้อขัดแย้งไม่มี ผลักในการขับเคลื่อนงานหรือทีมงานก็จะดีนำไปสู่ การเพิ่มผลผลิตหรือเพิ่มผลิตภาพในการปฏิบัติงานลูกจ้างหรือผู้ใช้แรงงานมีความสุขในการทำงานคุณภาพชีวิตย่อมดีขึ้น ขณะเดียวกัน นายจ้างก็มีความสุขเนื่องจากมีผลผลิตเพิ่มขึ้นเป็นผลกำไรตามมา และในปี 2562 (มกราคม – ธันวาคม 2562) มีสถานประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมแรงงานสัมพันธ์ จำนวน 55 แห่ง 55 ครั้ง และมีลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3,354 คน

4.4 การสวัสดิการแรงงาน

กิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นอกเหนือจากการตรวจสอบสถานประกอบการ เพื่อให้การคุ้มครองให้ผู้ใช้แรงงานตามที่ได้กล่าวมาแล้ว สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา ยังมีการส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงานในสถานประกอบการ โดยใน ปี 2562 (มกราคม – ธันวาคม 2562) ได้ดำเนินการส่งเสริมให้สถานประกอบการจัดสวัสดิการในรูปแบบต่าง ๆ แก่ลูกจ้างหรือผู้ใช้แรงงาน สำหรับปีนี้ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา มีการส่งเสริมการให้บริการด้านสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด จำนวน 60 แห่ง ลูกจ้างที่ได้รับประโยชน์ จำนวน 3,825 คน

ตารางที่ 4.10 การส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงานจำแนกกิจกรรมที่ส่งเสริม ปี 2562

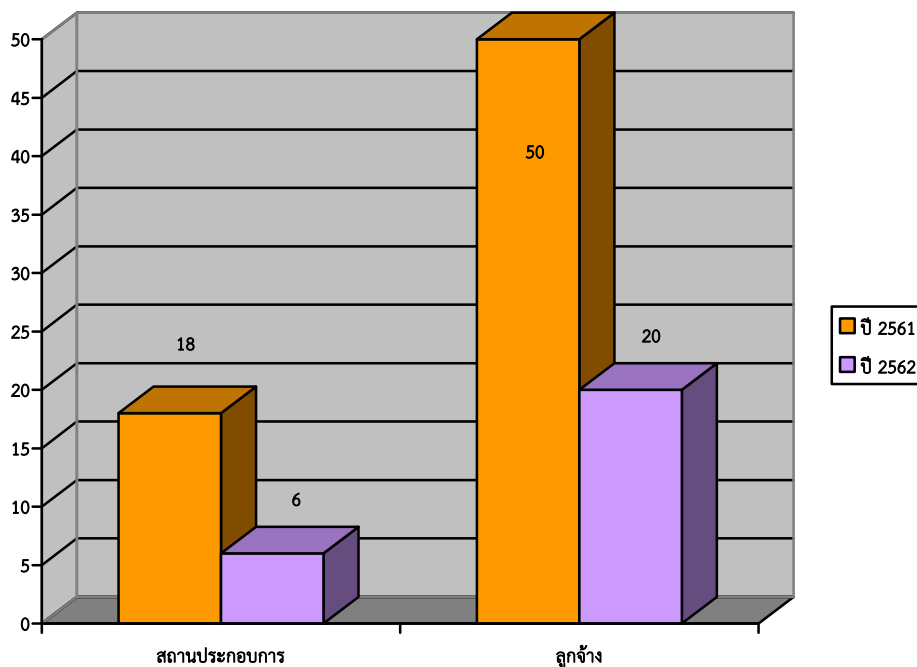
กิจกรรมที่ส่งเสริม		แห่ง	คน
1.	ส่งเสริมและให้บริการด้านสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด	42	2,711
2.	ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการแรงงาน	18	1,114

ที่มา : สำนักงานแรงงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา

4.5 การเลิกจ้าง

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา รายงานสถานะ การเลิกจ้าง เปรียบเทียบปี 2561 และ ปี 2562 ชำรงต้นพบว่า ปี 2562 มีสถานประกอบกิจการในจังหวัดยะลา ที่เลิกจ้างทั้งหมด 6 แห่ง ซึ่งมีสัดส่วนที่ลดลงกว่าปีที่ผ่านมาจำนวน 12 แห่ง และมีผู้ถูกเลิกจ้าง จำนวน 20 คน ซึ่งลดลงจากปีที่แล้วถึง 30 คน

แผนภูมิที่ 4.29 แสดงจำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างในจังหวัดยะลา ปี 2562

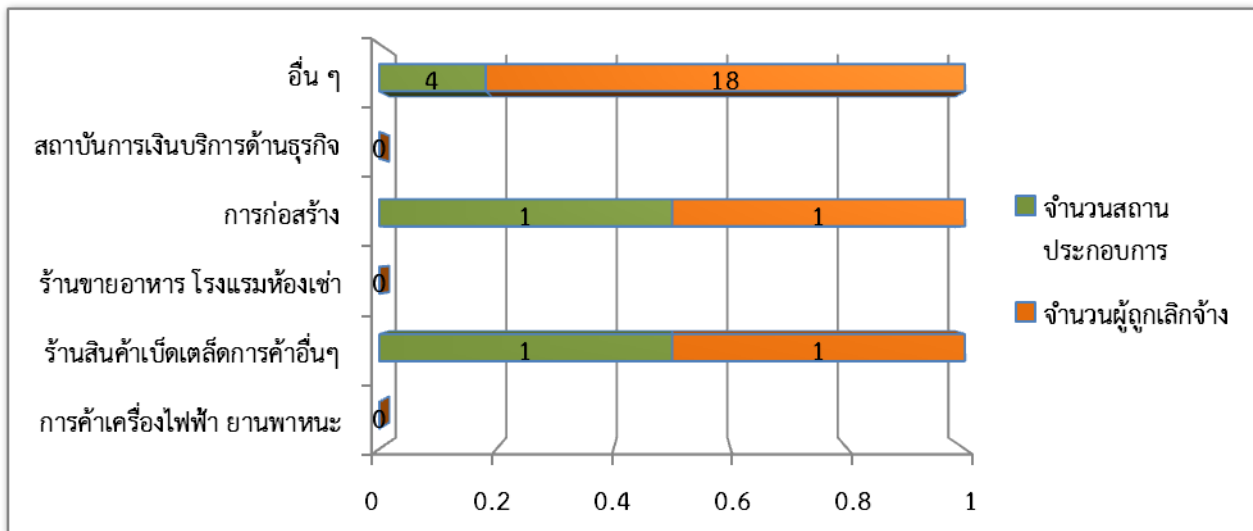

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

เมื่อพิจารณาประเภทกิจการที่มีการเลิกกิจการและลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง ในจังหวัดยะลา พบว่า อยู่ในประเภทกิจการอื่น ๆ จำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 66.67 ของสถานประกอบการที่เลิกกิจการทั้งหมด) ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง จำนวน 18 คน (ร้อยละ 90.00 ของลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างทั้งหมด) ร้านสินค้าเบ็ดเตล็ดการค้าอื่นๆ จำนวน 1 แห่ง ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง จำนวน 1 คน และประเภทการก่อสร้าง จำนวน 1 แห่ง ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง จำนวน 1 คน

แผนภูมิที่ 4.30 แสดงประเภทกิจการที่เลิกจ้าง/ลูกจ้างถูกเลิกจ้างในจังหวัดยะลา ปี 2562

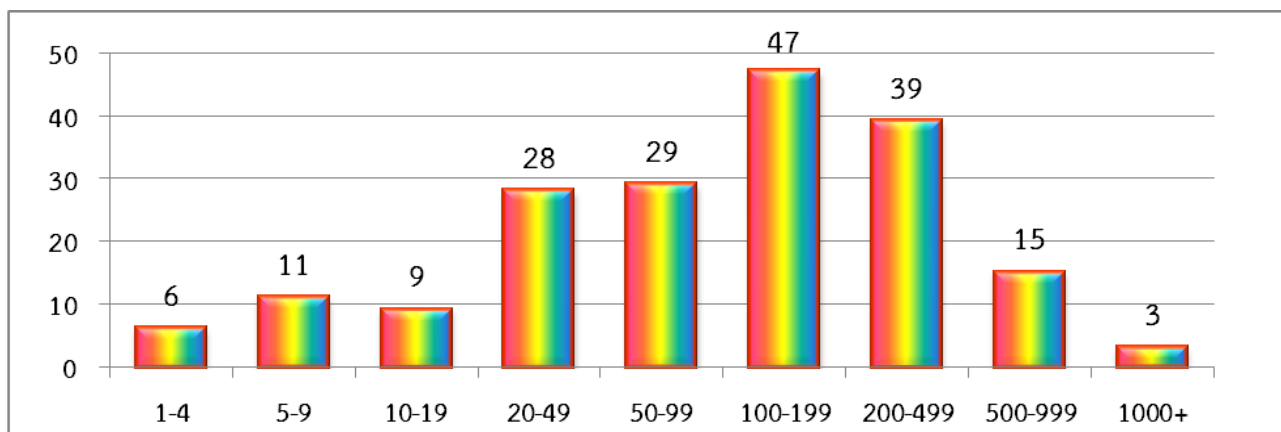

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

4.6 การประสบอันตราย/เจ็บป่วยจากการทำงาน

สำหรับการประสบภัยอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานในรอบ ปี 2562 (มกราคม – ธันวาคม 2562) พบว่า การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน มีทั้งสิ้น จำนวน 187 คน โดยส่วนใหญ่เป็นการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยในสถานประกอบการขนาดที่มีลูกจ้าง 100 – 199 คน จำนวน 47 คน (ร้อยละ 25.13) รองลงมาคือสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 200-499 คน จำนวน 39 คน หรือร้อยละ 20.86 และสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 50 - 99 คน มีจำนวน 29 คน (ร้อยละ 15.51) (แผนภูมิ 4.31)

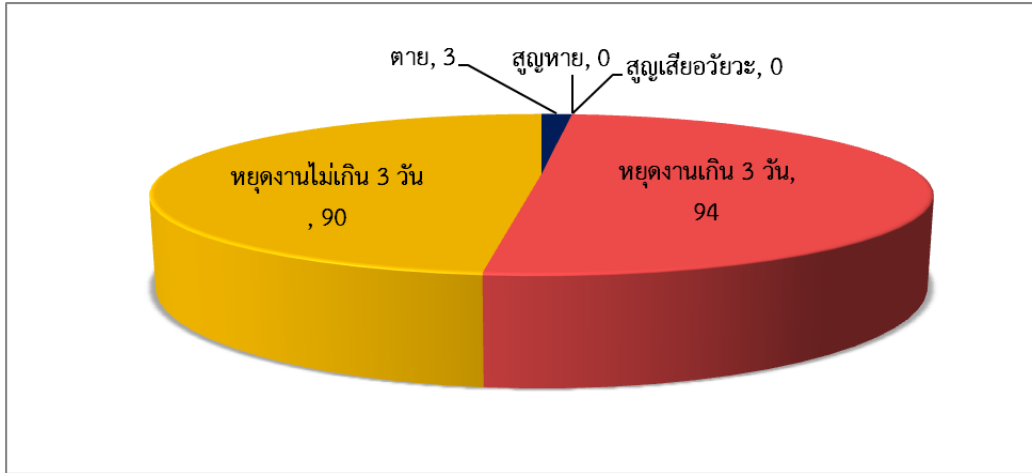
แผนภูมิที่ 4.31 แสดงจำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานในจังหวัดยะลา จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ปี 2562

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

เมื่อพิจารณาผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงานทั้ง 187 คน ตามประเภทความร้ายแรง พบว่า ส่วนใหญ่จะหยุดงานเกิน 3 วัน ร้อยละ 50.27 (84 คน) รองลงมาคือหยุดงานไม่เกิน 3 วัน กล่าวคือมีร้อยละ 48.13 (90 คน) และตาย 1 คน (ร้อยละ 1.60) ในปี 2562 นี้ไม่มีผู้ที่ทุพพลภาพและสูญเสียอวัยวะบางส่วน (แผนภูมิ 4.32)

แผนภูมิที่ 4.32 แสดงจำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานในจังหวัดยะลา
จำแนกตามความร้ายแรง ปี 2562

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

5. การประกันสังคม

ภารกิจด้านการประกันสังคมเป็นอีกภารกิจที่กระทรวงแรงงานโดยสำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา มีหน้าที่ต้องดูแลผู้ใช้แรงงาน เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมีหลักประกันชีวิตที่มั่นคงเมื่อยามแก่ชราอีกด้วย ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ปี 2562 พบว่า มีสถานประกอบการและลูกจ้างที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมอยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนจังหวัดยะลา ทั้งสิ้น 1,583 แห่ง โดยส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาดต่ำกว่า 5 คน คือมีจำนวน 816 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 51.55 สำหรับผู้ประกันตนที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนจังหวัดยะลา มีทั้งสิ้น 23,613 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกันตนในสถานประกอบการขนาด 20 - 49 คน จำนวน 4,591 คน คิดเป็นร้อยละ 19.44 (รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 4.11)

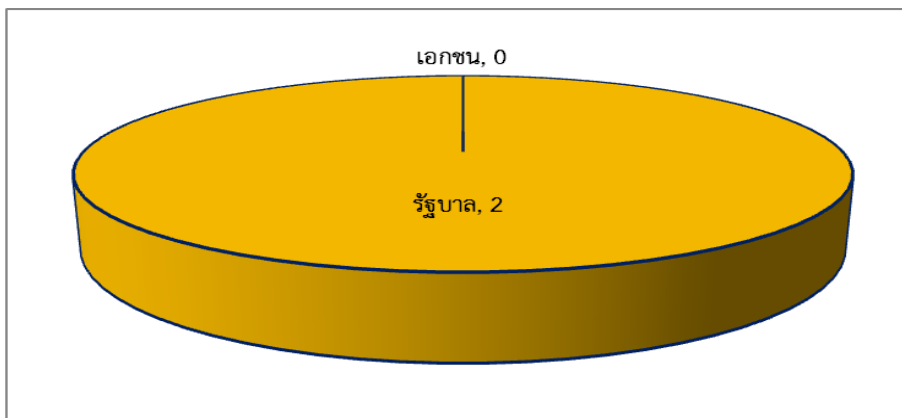
ตารางที่ 4.11 จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตนที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนจังหวัดยะลา
จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ปี 2562

ขนาดสถานประกอบกิจการ	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)
1 - 4 คน	816	1,671
5 - 9 คน	292	1,839
10 - 19 คน	235	3,297
20 - 49 คน	151	4,591
50 - 99 คน	56	3,842
100 - 199 คน	24	3,987
200 - 499 คน	4	1,502
500 - 999 คน	5	2,884
1,000 คน ⁺	-	-
รวม	1,583	23,613

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

ปัจจุบันจังหวัดยะลา มีสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมที่เป็นสถานพยาบาลของรัฐบาล จำนวน 2 แห่ง คือโรงพยาบาลศูนย์ยะลา และโรงพยาบาลเบตง

แผนภูมิ 4.33 จำนวนสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมของจังหวัดยะลา ปี 2562

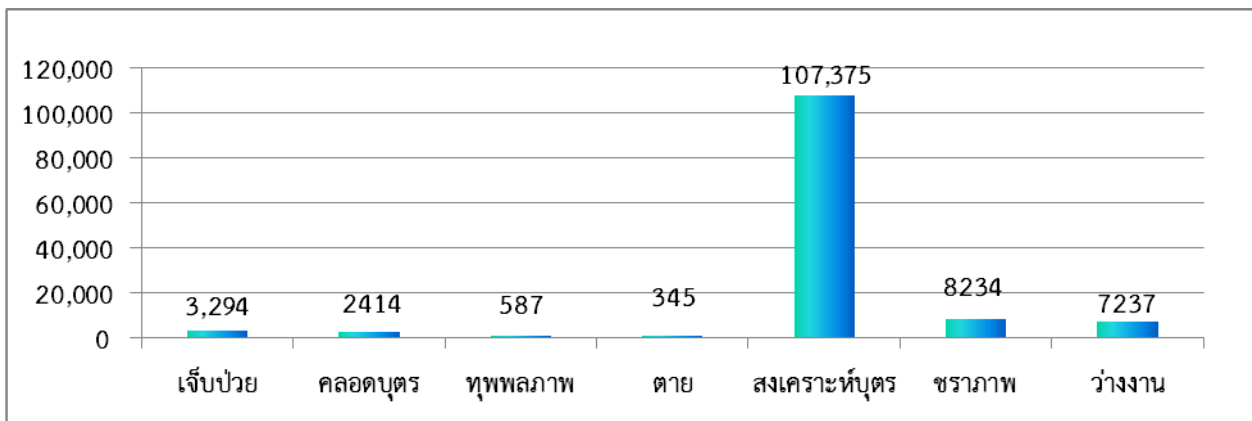

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

5.1 การใช้บริการของกองทุนประกันสังคมพิจารณาตามประเภทของประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน)

จำนวนการใช้บริการของกองทุนประกันสังคม พิจารณาตามประเภทของประโยชน์ทดแทน ซึ่งมี 7 กรณี ได้แก่ เจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ ตาย สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน พบว่า จำนวนผู้ใช้บริการทั้งปี 2562 มีจำนวน 129,486 คน สำหรับประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนใช้บริการสูงสุด 3 ลำดับแรก ในปี 2562 ได้แก่ กรณีสงเคราะห์บุตร มีผู้ประกันตนใช้บริการ 107,375 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.92 ของผู้ใช้บริการทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ กรณีชราภาพ จำนวน 8,234 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.36 และกรณีว่างงาน จำนวน 7,237 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.59

แผนภูมิที่ 4.34 ผู้ประกันตนในจังหวัดยะลา ที่ใช้บริการกองทุนประกันสังคม จำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน ปี 2562

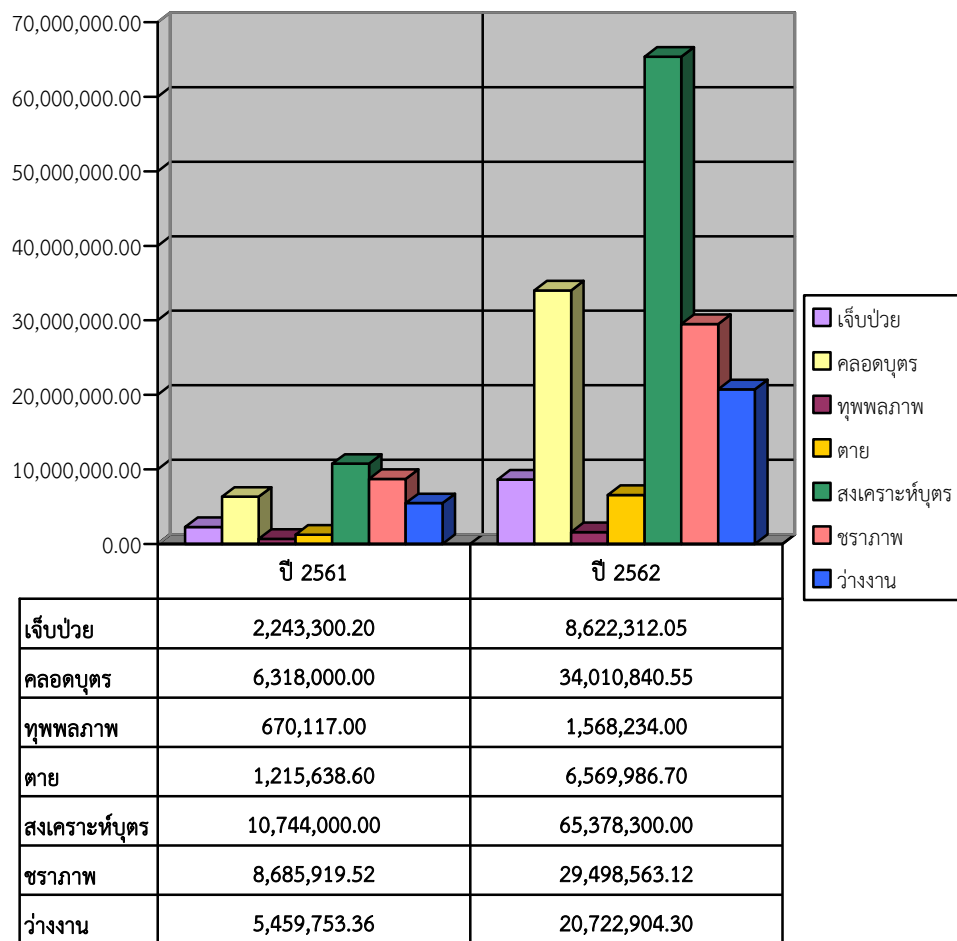

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

หากพิจารณาตามปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน จะพบว่าการจ่ายเงินทั้งสิ้น 166,371,140.72 บาท โดยการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทนสูงสุด 3 ลำดับ คือ กรณีสงเคราะห์บุตร จ่ายเงินประโยชน์ทดแทนสูงสุด 65,378,300.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.30 ของเงินประโยชน์ทดแทนที่จ่ายทั้งหมด รองลงมาคือ กรณีคลอดบุตร มีการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน 34,010,840.55 บาท ร้อยละ 20.44 และกรณีชราภาพมีการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน 29,498,563.12 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 17.73 และ (แผนภูมิ 4.35)

แผนภูมิที่ 4.35 แสดงการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทนจังหวัดยะลาจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ปี 2562

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

6. ปัญหาด้านแรงงานที่สำคัญ

ปัญหาด้านแรงงานที่สำคัญของจังหวัดยะลาในช่วง ปี 2562 ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาที่คนไม่สู้งานและไม่นิยมทำงานนอกพื้นที่ ทำงานต่างอำเภอ หรือต่างจังหวัด จึงทำให้ผู้ประกอบการต้องนำแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานทดแทน และคนในพื้นที่ส่วนใหญ่นิยมทำงานในหน่วยงานราชการหรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ ถึงแม้จะได้รับค่าตอบแทนที่ไม่สูงนัก เช่น การจ้างงานตามโครงการสร้างงานเร่งด่วน ของ กอ.รมน. ที่ได้รับค่าตอบแทนเดือนละ 4,500.- ก็นิยมทำงานกัน เพราะเป็นอาชีพที่ทำให้คนในพื้นที่ที่มองว่ามีความมั่นคง เมื่อถามถึงว่าทำงานอะไร และที่สำคัญคือ มีวันหยุดราชการ เสาร์ – อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์

7. ผลการดำเนินงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล/นโยบายกระทรวงแรงงาน

7.1 นโยบายรัฐบาล

โครงการเมืองต้นแบบ "สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" (ปี พ.ศ.2560-2563) ซึ่งสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ร่วมกับศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) จัดทำโครงการเมืองต้นแบบ "สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" เพื่อต้องการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้กับพื้นที่ 3 อำเภอในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่

- อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี ให้เป็นเมืองต้นแบบ "การพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมก้าวหน้าผสมผสาน" (Agricultural Industry City)
- อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ให้เป็นเมืองต้นแบบ "การค้าชายแดนระหว่างประเทศ" (International Border City)
- อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ให้เป็นเมืองต้นแบบ "การพัฒนาที่พึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน" (Sustainable Development City)

โดยมีแนวทางการพัฒนาแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

- 1) **ระยะเร่งด่วน** เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน ออกมาตรการด้านสิทธิประโยชน์การลงทุน จัดตั้งกองทุนส่งเสริมธุรกิจรุ่นใหม่ของแต่ละอำเภอ
- 2) **ระยะที่ 2** สนับสนุนการลงทุนระยะแรก
 - อำเภอหนองจิก ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตการเกษตรเป็นสินค้า OTOP ปรับปรุงท่าเรือปัตตานี และถนน
 - อำเภอสุไหงโก-ลก จัดตั้ง Free Trade Zone ก่อสร้างสะพานโก-ลก แห่งที่ 2 ศึกษาความเหมาะสม ศูนย์กระจายสินค้า คลังสินค้า โรงงาน ศูนย์นิทรรศการ
 - อำเภอเบตง พัฒนาการท่องเที่ยวครบวงจรและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพระบบไฟฟ้า และระบบโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ
- 3) **ระยะที่ 3** การเชื่อมโยงระบบขนส่งทั้งหมดไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อให้การขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเพื่อรองรับพื้นที่พัฒนาพิเศษเฉพาะ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการเมืองต้นแบบ "สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้มอบหมายให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดยะลา จัดการประชุมร่วมกับหน่วยงานทางการศึกษาทุกหน่วยงานและภาคสังคมในจังหวัดยะลา เพื่อนำผลจากการประชุมไปขับเคลื่อนการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดยะลา ให้สอดคล้องกับโครงการเมืองต้นแบบ "สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน"

อำเภอเบตง: ได้กำหนด 3 ยุทธศาสตร์ 22 กลยุทธ์ สู่การพัฒนาให้เป็นเมืองต้นแบบ "ด้านการพัฒนาที่พึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน" ดังนี้

- **ยุทธศาสตร์ที่ 1 เร่งรัดพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานพื้นฐานรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ** โดยมี 4 กลยุทธ์ที่สำคัญ เช่น เร่งรัดการก่อสร้างสนามบินเบตงตามมาตรฐานสากล การพัฒนาเครือข่ายโทรคมนาคม และเส้นทางการคมนาคมสายใหม่มายังเบตง รวมทั้งปรับปรุงผังเมือง ระบบสาธารณูปโภค ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการเป็นเมืองต้นแบบ เป็นต้น
- **ยุทธศาสตร์ที่ 2 เสริมสร้างคุณภาพชีวิต และพัฒนาเศรษฐกิจเมืองเบตงอย่างยั่งยืน** โดยมี 13 กลยุทธ์ที่สำคัญ เช่น ส่งเสริมการดำรงชีวิตโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระบบความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สร้างเครือข่ายเชื่อมโยงผู้ผลิต ผู้ประกอบการ และผู้บริโภค การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเบตงด้วยนวัตกรรม เป็นต้น

• ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาให้เป็นเมืองต้นแบบการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน โดยมี 5 กลยุทธ์ที่สำคัญ เช่น เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างภาครัฐกับประชาชนในเรื่องยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเมืองไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมและมีธรรมาภิบาล การทำงานแบบบูรณาการในรูปแบบประชารัฐ การมีส่วนร่วมการพัฒนาพลังงานที่มีเสถียรภาพเพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน เป็นต้น

7.2 นโยบายกระทรวงแรงงาน

สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ข้อ 2 การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ เรื่องแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้

กระทรวงแรงงานดำเนินการเพื่อให้ประชาชนวัยแรงงานในพื้นที่มีอาชีพและ/หรือรายได้เพิ่มขึ้น โดยการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้ประชาชนวัยแรงงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีอาชีพและ/หรือมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยให้บัณฑิตแรงงานกระทรวงแรงงาน เป็นสื่อกลางในการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลและนำภารกิจของกระทรวงแรงงานไปสู่ประชาชนในพื้นที่ที่มีความต้องการมีงานทำ การพัฒนาทักษะฝีมือการได้รับความคุ้มครองด้านแรงงาน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์จากการเป็นผู้ประกันตน นำการบริการและสิทธิประโยชน์ที่ประชาชนควรจะได้รับ ไปสู่ประชาชนในพื้นที่ เปรียบเสมือนเป็นข้อต่อที่เชื่อมโยงระหว่างประชาชนกับภาครัฐ ซึ่งจะช่วยลดหรือบรรเทาสถานการณ์ความไม่ไว้วางใจ ซึ่งกันและกันระหว่างเจ้าหน้าที่ภาครัฐกับประชาชน โดยการทำงานในพื้นที่จะต้องให้ความสำคัญในการปรับปรุงบริการ กระบวนการ และสร้างคุณค่าให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนด้วย เช่น การพัฒนาอาชีพนอกจากประสานจัดฝึกอาชีพให้แก่ประชาชนในพื้นที่ตำบลหมู่บ้านของตนแล้ว ยังต้องคำนึงถึงหลักสูตรที่จัดอบรม การจัดลำดับความสำคัญของกลุ่มเป้าหมาย ภายใต้งบประมาณที่มีจำกัด และการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ทั้งนี้ บัณฑิตแรงงานจังหวัดยะลา จำนวน 76 คน สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการด้านแรงงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงได้จัดตั้งศูนย์แรงงานประจำอำเภอเพื่อเป็นศูนย์กลางของบัณฑิตแรงงานประจำตำบล และเป็นศูนย์กลางข้อมูลด้านแรงงานระดับอำเภอ ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับประชาชนวัยแรงงานในพื้นที่ เช่น กิจกรรมหนึ่งอำเภอ หนึ่งกลุ่มอาชีพ โครงการสำนึกรักบ้านเกิดร่วมใจกันพัฒนาชุมชน โครงการศูนย์แรงงานอำเภอเคลื่อนที่ให้บริการด้วยรอยยิ้มสู่ชุมชน เป็นต้น ในปี 2562 (มกราคม – ธันวาคม 2562) บัณฑิตแรงงานจังหวัดยะลา ได้ให้บริการด้านแรงงานแก่ประชาชน จำนวน 9,453 ราย ดังนี้

1. ด้านส่งเสริมการมีงานทำ	มีผู้ได้รับผลประโยชน์ จำนวน	118	ราย
2. ด้านการพัฒนาทักษะ/ฝึกอาชีพ	มีผู้ได้รับผลประโยชน์ จำนวน	6,663	ราย
3. ด้านการประกันสังคม	มีผู้ได้รับผลประโยชน์ จำนวน	1,536	ราย
4. ด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	มีผู้ได้รับผลประโยชน์ จำนวน	1,104	ราย
5. ให้คำปรึกษา/ข้อมูลข่าวสารด้านแรงงาน	มีผู้ได้รับผลประโยชน์ จำนวน	32	ราย

8. มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ

คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 20 ได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับตามมาตรฐานฝีมือ และมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2561 ให้ปรับปรุงอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม 19 สาขาอาชีพ โดยใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นเกณฑ์วัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถที่สำคัญ) และอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม 19 สาขาอาชีพ

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้าง ไม่น้อยกว่า
1. กลุ่มสาขาอาชีพช่างเครื่องกล ได้แก่		
1.1 สาขาอาชีพช่างสีรถยนต์		
ระดับ 1	หมายถึง สามารถเตรียมผิวงานเพื่องานพ่นสีพื้นทุกประเภท โป๊สบนผิวโลหะ ผิวโค้ง และโป๊สจับสัน พ่นสีพื้นและกันสนิมได้ทอ้งรถ	440
ระดับ 2	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 1 และสามารถซ่อมสีและพ่นสีจริงแห้งเร็ว และแห้งช้า ใช้สารอุดรอยต่อและตะเข็บ เตรียมงานและพ่นสีกันสนิม	515
ระดับ 3	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 2 และสามารถเทียบสี ผสมสีและซ่อมรอยต่อสีอบสี โดยใช้เทคโนโลยีระดับสูง ประเมินราคาค่าแรงในการซ่อมสีตามลักษณะงาน	585
1.2 สาขาอาชีพช่างเคาะตัวถังรถยนต์		
ระดับ 1	หมายถึง สามารถเคาะ ตัดเหล็ก ขึ้นรูป ย้ำหมุดในงานพื้นฐานการเคาะตัวถังตกแต่งตัวถังจากอุบัติเหตุที่เสียหายเล็กน้อยและเป็นบริเวณง่ายๆ ถอดประกอบและปรับหาตำแหน่งที่เหมาะสมของประตู ฝากระโปรง	465
ระดับ 2	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 1 และสามารถปะผุ เปลี่ยนและตกแต่งตัวถังรถยนต์ทุกชิ้นส่วน ถอดประกอบชิ้นส่วนของรถยนต์เฉพาะจุด ที่เกี่ยวข้องกับการเคาะตัวถัง เช่น ชุดคอนโซลหน้า เป็นต้น รวมทั้งซ่อมและเชื่อมชิ้นงานพลาสติก	560
ระดับ 3	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 2 และสามารถเชื่อมวัสดุอื่นๆนอกเหนือจากเหล็กและพลาสติก ประเมินค่าแรงในการซ่อมตัวถังและโครงรถยนต์ในทุกสภาพ	650
1.3 สาขาอาชีพช่างซ่อมรถยนต์		
ระดับ 1	หมายถึง สามารถบริการรถยนต์เบื้องต้น เช่น เปลี่ยนปลอกไฟ เปลี่ยนแบตเตอรี่ เปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง น้ำมันเฟืองท้าย เติมน้ำมัน ปรับตั้ง ระยะเวลาฟรีคั่นเหยียบเบรก คั่นเหยียบคลัตช์ ไล่ลมเบรก เป็นต้น	400
ระดับ 2	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 1 และสามารถปรับแต่งเครื่องยนต์เบนซิน และเครื่องยนต์ดีเซล บริการระบบส่งถ่ายกำลังขับเคลื่อนรถยนต์และเครื่องล่างรถยนต์ เช่น ถอดและประกอบกระปุกเกียร์ ชุดคลัตช์ เปลี่ยนผ้าเบรก ตั้งศูนย์ล้อประเมินราคาซ่อมทั่วไป	490
ระดับ 3	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 2 และสามารถตรวจสอบหาสาเหตุและแก้ไขข้อขัดข้องของระบบปัญหาในระบบที่ซับซ้อนขึ้น เช่น ระบบเกียร์อัตโนมัติ ระบบเบรก ABS ระบบจุดระเบิดอิเล็กทรอนิกส์	585

1.4 สาขาอาชีพช่างบำรุงรักษารถยนต์		
ระดับ 1	หมายถึง ช่างซึ่งสามารถใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษารถยนต์เบื้องต้นได้ถูกต้อง และเหมาะสมกับงาน และสามารถเตรียมงานก่อนบำรุงรักษารถยนต์ ตรวจสอบสภาพรถยนต์ การบำรุงรักษาเบื้องต้น เปลี่ยนอะไหล่ชิ้นพื้นฐานได้ทั้งภายนอกเครื่องยนต์ ภายในห้องโดยสาร สภาพห้องเครื่องยนต์ ระบบไฟฟ้าต่างๆ ระบบควบคุมการบังคับเลี้ยว ระบบอำนวยความสะดวกต่างๆ ระบบส่งถ่ายกำลัง และระบบเครื่องล่าง รวมทั้งการตรวจงานการทดสอบงาน ที่เสร็จก่อนการส่งมอบ การตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร ความเรียบร้อยของรถ สถานที่ และเครื่องมือ โดยมีหัวหน้างานช่วยแนะนำหรือตัดสินใจ หรือตรวจสอบ	375
ระดับ 2	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ 1 แล้ว ซึ่งสามารถควบคุม แนะนำ ให้ปรึกษาช่วยเหลือแก่ผู้ร่วมงาน การวิเคราะห์ข้อขัดข้อง และแก้ไขปัญหาทางงานบำรุงรักษา รถยนต์ การประเมินราคาการบำรุงรักษาในระบบต่างๆของรถยนต์ การทดสอบการทำงานของรถยนต์ระบบต่างๆ ก่อนส่งมอบงาน การใช้เครื่องมือพิเศษในการขันน็อตและโบลต์ในระบบต่างๆ การใช้เครื่องมือวัดพิเศษ การตรวจความถูกต้องของงานเอกสาร ธุรูปงานต่างๆ และส่งมอบเอกสารแก่แผนกบริการ ตลอดจนส่งมอบรถแก่ลูกค้าถ้าจำเป็นและสามารถทำ รายงานประจำวัน สถิติการบำรุงรักษา การวิเคราะห์วางแผน และจัดทำระบบติดตามลูกค้าได้	440
1.5 สาขาอาชีพช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล		
ระดับ 1	หมายถึง ช่างซึ่งสามารถซ่อมเครื่องยนต์ดีเซลเบื้องต้น ได้แก่ ปรับตั้งระยะห่างวาล์ว ถอด ประกอบตรวจสอบชิ้นส่วนเครื่องยนต์ ยกเครื่องออกจากตัวรถและติดตั้งกลับที่เดิมได้ สามารถซ่อมระบบฉีดน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบระบายความร้อน ระบบหล่อลื่น ระบบไอดีและระบบไอเสียระบบไฟฟ้า เกจวัดต่างๆ ที่แผงหน้าปัด	400
ระดับ 2	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ 1 แล้ว และสามารถถอดประกอบ เปลี่ยนฝาสูบเครื่องยนต์ดีเซล กระบอกลูกสูบ ก้านวาล์ว สายพาน หรือเฟืองไทม์มิ่ง ตรวจสอบ การคดงอและการบิดตัวของก้านสูบเพลาลูกเบี้ยวและเพลาลูกเบี้ยวได้ ตรวจสอบ แก้ไข ปัญหา ระบบฉีดน้ำมันเชื้อเพลิง ระบายความร้อน ระบบหล่อลื่น ระบบไอดีและระบบไอเสีย ระบบไฟฟ้า สามารถใช้คู่มือซ่อมและทดสอบเครื่องยนต์กับเครื่องไดนาโมมิเตอร์ได้ ตลอดจนสามารถควบคุม แนะนำ ให้ปรึกษา ช่วยเหลือแก่ผู้ร่วมงานได้	490
ระดับ 3	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ 2 แล้ว และสามารถตรวจสอบ วิเคราะห์ปัญหาข้อขัดข้องของเครื่องยนต์ ระบบฉีดน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบระบายความร้อน ระบบหล่อลื่น ระบบไอดีและระบบไอเสีย ระบบไฟฟ้าและสามารถแก้ไขได้ ตลอดจน สามารถตรวจสอบสภาพทั่วไปของเครื่องยนต์ดีเซลเพื่อเตรียมรายงานการซ่อม การ ประเมินราคา ระยะเวลาในการซ่อม การให้คำแนะนำลูกค้าในการดูแลบำรุงรักษา เครื่องยนต์ และแนะนำแก่ผู้ปฏิบัติงานร่วมกันในการแก้ไขปัญหาต่างๆ รวมถึงวิธีทำงานที่ ถูกต้อง	585

1.6 สาขาอาชีพช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก		
ระดับ 1	หมายถึง ช่างซึ่งสามารถปฏิบัติงานให้บริการดูแลบำรุงรักษาติดตั้งชุดประกอบสำเร็จและเปลี่ยนถ่ายสารทำความเย็นในเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก โดยมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น	400
ระดับ 2	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ 1 แล้ว ซึ่งสามารถปฏิบัติงานให้บริการถอดเปลี่ยนติดตั้งอุปกรณ์และระบบปรับอากาศในเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก สามารถทำรายงานผลการทำงาน และอบรมให้กับผู้ได้บังคับบัญชาได้	490
ระดับ 3	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ 2 แล้ว ซึ่งสามารถปฏิบัติงานให้บริการวินิจฉัยตรวจสอบ เลือกใช้ และแก้ปัญหาเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก รวมถึงสามารถประเมินราคาและเวลาในการปฏิบัติงานได้ สามารถสอนงาน และถ่ายทอดงานได้	585
2. กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ ได้แก่		
2.1 สาขาอาชีพช่างเย็บ		
ระดับ 1	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น และเป็นผู้ที่มีจิตสำนึกด้านความปลอดภัยในการทำงาน มีความรู้พื้นฐาน รู้หน้าที่ มีความสามารถใช้จักรอุตสาหกรรม จักรพิเศษ วิเคราะห์เย็บชิ้นงานเพื่อให้มีคุณภาพตามที่กำหนด และแก้ไขปัญหาจักรและอุปสรรคในการเย็บชิ้นงานในเวลาที่กำหนด	345
ระดับ 2	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือระดับกลาง มีความรู้ ความสามารถ ทักษะการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี และประสบการณ์การทำงาน สามารถให้คำแนะนำผู้ได้บังคับบัญชาได้คุณภาพงานสูง และเป็นผู้ที่มีความสามารถใช้จักรอุตสาหกรรม ได้หลายประเภทตามที่กำหนดเย็บเป็นตัวอย่างสำเร็จรูป ได้ตามคุณภาพและเวลาที่กำหนด แก้ไขปัญหาจักร และอุปสรรคในการเย็บชิ้นงานได้คุณภาพและเวลาที่กำหนด วิเคราะห์ขั้นตอนเย็บ และคิดค้นหาวิธีการเย็บเพื่อสนับสนุนการผลิตจำนวนมาก	410
ระดับ 3	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือระดับสูง สามารถวิเคราะห์ วินิจฉัยปัญหาการตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงานเป็นอย่างดี สามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือความรู้ และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ โดยเฉพาะการตัดสินใจและเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม และเป็นผู้ที่มีความสามารถในการวางแผนการผลิต วิเคราะห์และกำหนดราคาชิ้นงานเย็บ และควบคุมการผลิตในแผนกเย็บอย่างมีประสิทธิภาพ	550

2.2 สาขาอาชีพช่างเครื่องประดับ (ระดับอัญมณี)		
ระดับ 1	หมายถึง ช่างประดับอัญมณีหรือช่างฝังที่มีความรู้ ความสามารถในการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องจักรได้เหมาะสมกับชิ้นงาน สามารถอ่านแบบและใบสั่งงานได้อย่างถูกต้อง สามารถฝังหนามเตย ฝังหุ้ม ฝังไขปลา ฝังหนีบ เช่น งานฝังเข็มกลัด หรือจี้แบบง่ายๆ เป็นต้น	440
ระดับ 2	หมายถึง ช่างประดับอัญมณีหรือช่างฝังที่ผ่านการทดสอบระดับ 1 แล้ว มีความสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนและกระบวนการผลิตอย่างละเอียดและถูกต้อง สามารถตรวจสอบคุณภาพได้อย่างถูกต้อง แก้ไขปัญหา เจียรระโน ชัด ตกแต่ง ชุบ สอนงาน ถ่ายทอดความรู้ และฝังพลอยสีเหลี่ยม ฝังพลอยเม็ดยอ ฝังงานโบราณ เช่น งานฝังจี้ หรือเข็มกลัด เป็นต้น	605
ระดับ 3	หมายถึง ช่างประดับอัญมณีหรือช่างฝังที่ผ่านการทดสอบระดับ 2 แล้ว มีความสามารถในการฝังอัญมณีชิ้นสูง สามารถวิเคราะห์ วินิจฉัย แก้ปัญหา และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝังพลอย สามารถนำความรู้และทักษะเกี่ยวกับงานฝังพลอยประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ และสามารถเลือกวิธีการฝังพลอยให้เหมาะสมกับตัวเรือน เช่น การฝังตัวเรือนที่เป็นเกลียว เป็นต้น	825
2.3 สาขาอาชีพช่างเครื่องเรือนไม้		
ระดับ 1	หมายถึง ช่างที่มีความสามารถใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือพื้นฐานของงานเครื่องเรือนไม้ด้วยความปลอดภัย สามารถดูแบบ รูปแปลนในเรื่องขนาดและระยะของแบบเบื้องต้นได้ สามารถเพลาะโครงงานไม้เครื่องเรือนได้ สามารถประกอบชิ้นปรับระดับได้เบื้องต้น เช่น ทำชั้นโปรง โต๊ะข้าง ม้านั่ง เป็นต้น	370
ระดับ 2	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ 1 แล้ว มีความสามารถใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือพื้นฐานไม้โครง ไม้อัดได้ถูกต้องตามแบบที่กำหนด สามารถใช้เครื่องมือไฟฟ้าเบื้องต้นของงานช่างไม้เครื่องเรือนด้วยความปลอดภัย สามารถอ่านแบบได้ สามารถอ่านแบบเท่าของจริงได้ (ขยายแบบของรูปตัด) สามารถตัด สามารถประกอบงานเพลาะโครงติดตั้งอุปกรณ์ยึดติดของตู้ได้ถูกต้องแม่นยำ เช่น เครื่องเรือนไม้ประเภท Built – in ประเภทถอดประกอบ เป็นต้น	425
ระดับ 3	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ 2 แล้ว ใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือพื้นฐาน เครื่องมือไฟฟ้า เครื่องเลื่อยวงเดือน เครื่องเล้าเตอร์ เลื่อยปรับองศา และเครื่องจักรกลงานไม้ได้ถูกต้อง สามารถเขียนแบบเท่าของจริงได้(ขยายแบบของรูปตัด) สามารถอ่านแบบถอดรายงานการประกอบแบบอุปกรณ์ที่ระบุมาแบบ สามารถทำจิ๊กของงานได้ถูกต้อง สามารถถอดและกำหนดการสร้างจิ๊กที่จะนำไปใช้งานได้ สามารถตัดไม้โครง ไม้อัด ไม้จริงด้วยจิ๊กของแบบได้ สามารถตัดโค้ง ตัดกลม ตามแบบต่างๆ ของงานไม้ได้ด้วยจิ๊กถูกต้องตามแบบที่กำหนดให้ สามารถประกอบงานเพลาะโครงงานไม้เครื่องเรือน สามารถออกแบบเครื่องเรือน สามารถติดตั้งงานเพลาะโครงเครื่องเรือนไม้จริง สามารถทำเครื่องเรือนไม้ด้วยโครงไม้จริง ไม้กรุด้วยไม้จริง ไม้อัด หรือไม้วิทยาศาสตร์ สามารถปิดพื้นผิวหน้า และตกแต่งเครื่องเรือนด้วยวัสดุแผ่น เช่น แผ่นไม้ยาง แผ่นฟอเมก้า เป็นต้น	480

2.4 สาขาอาชีพช่างบุครภัณฑ์		
ระดับ 1	หมายถึง ช่างที่สามารถอ่านแบบ ตัดแบบ เย็บ ประกอบ ตกแต่งและตรวจสอบคุณภาพของงานได้ สามารถหุ้มของใช้ซึ่งใช้ในอาคาร ยานพาหนะ และอื่นๆ สำหรับงานที่มีความง่ายและซับซ้อนน้อย เช่น การตัดเย็บเบาะนั่งรูปสี่เหลี่ยมหรือวงกลม เป็นต้น	355
ระดับ 2	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ 1 แล้ว สามารถอ่านแบบ ตัดแบบ เย็บ ประกอบ ตกแต่ง และตรวจสอบคุณภาพของงานได้ สามารถหุ้มของใช้ในอาคาร ยานพาหนะ และอื่นๆ สำหรับงานที่มีความยากและซับซ้อนมากขึ้น เช่น ห่อหุ้มเก้าอี้ทำงาน สตุล เป็นต้น	410
ระดับ 3	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ 2 แล้ว สามารถอ่านแบบ ตัดแบบ เย็บ ประกอบ ตกแต่ง และตรวจสอบคุณภาพ ตลอดจนวิเคราะห์ คำนวณราคาต้นทุนสำหรับงานที่มีความซับซ้อนและมีขั้นตอนมาก เช่น หุ้มเบาะที่นั่งคนเดียว ประเภทยุส เป็นต้น	465
2.5 สาขาอาชีพช่างสีเครื่องเรือน		
ระดับ 1	หมายถึง ช่างที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับสาขาอาชีพช่างสีเครื่องเรือนไม่น้อยกว่า 1 ปี มีความรู้พื้นฐานในการทำงาน ปฏิบัติงานภายใต้คำแนะนำของหัวหน้างาน สามารถปฏิบัติงานเตรียมพื้นผิว ย้อมสี เคลือบด้วยแลคเกอร์เงาหรือแลคเกอร์ด้าน สร้างลวดลายและทาสีตามแบบกำหนด	385
ระดับ 2	หมายถึง ช่างที่มีประสบการณ์การทำงานในสาขาอาชีพช่างสีเครื่องเรือน ไม่น้อยกว่า 1 ปี นับแต่วันที่ได้รับหนังสือรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติระดับ 1 มีฝีมือระดับกลาง มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี และสามารถให้คำแนะนำผู้ได้บังคับบัญชาได้ โดยมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น สามารถปฏิบัติงานเตรียมพื้นผิว การพ่นสีรองพื้น พ่นสีทับหน้า สร้างลวดลาย และพ่นเคลือบผิวด้วยแลคเกอร์	495
3. กลุ่มอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ ได้แก่		
3.1 สาขาอาชีพนักบริหารการขนส่งสินค้าทางถนน		
ระดับ 1	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงานจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องในการขนส่ง พร้อมทั้งตรวจสอบความพร้อมสภาพรถและพนักงานขับรถก่อนการขนส่ง ประสานงานกับพนักงานขับรถ สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	460
ระดับ 2	หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถวางแผนการขนส่งตามคำสั่งในการส่งมอบสินค้าและเงื่อนไขของลูกค้า ติดตามการปฏิบัติงานขนส่งและตรวจสอบค่าใช้จ่ายในการขนส่ง ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป	550

3.2 สาขาอาชีพผู้ควบคุมรถยกสินค้าขนาดไม่เกิน 10 ตัน		
ระดับ1	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงานขับรถยกเคลื่อนย้ายสินค้าได้ตามใบสั่งงาน รายงานต่อผู้บังคับบัญชากรณีรถยกเสียหายใช้งานไม่ได้หรือกรณีเกิดอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	400
ระดับ2	หมายถึง บุคคลที่สามารถเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของหน่วยงานได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย ปฏิบัติงานยกสินค้าโดยใช้เทคโนโลยีและอุปกรณ์พิเศษ ดูแลบำรุงรักษารถยกเบื้องต้น สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป	475
3.3 สาขาอาชีพผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง		
ระดับ1	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงาน ตรวจนับสินค้าคงคลังในพื้นที่รับผิดชอบ สุ่มตรวจสินค้าคงคลัง สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	385
ระดับ2	หมายถึง บุคคลที่สามารถตรวจสอบข้อมูลสินค้าคงคลัง จัดทำรายงานการวิเคราะห์ข้อมูลสินค้าคงคลัง วิเคราะห์ความเคลื่อนไหวสินค้าเบื้องต้น และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลสินค้าคงคลังตามรอบบัญชี สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป	465
3.4 สาขาอาชีพผู้ปฏิบัติการคลังสินค้า		
ระดับ1	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงาน เข้าใจถึงวิธีการยกจัดเรียงและบรรจุสินค้าตามใบสั่งงานด้วยวิธีการที่ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด ปฏิบัติงานตรวจนับสินค้า อ่านเอกสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ใช้ในคลังสินค้าได้ สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	375
ระดับ2	หมายถึง บุคคลที่สามารถควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ช่วยพนักงานปฏิบัติการ คลังสินค้า มีความรู้และความเข้าใจในเอกสารประกอบการตรวจรับสินค้า การจัดเก็บ และการเบิกจ่าย สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป	455

4. กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ไม้		
4.1 สาขาอาชีพพนักงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง		
ระดับ1	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการขนย้ายไม้ การจัดเรียงไม้ อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบ และความปลอดภัย ในการทำงาน กฎการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ในงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับ อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	350
ระดับ2	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการไสเปิดหน้าไม้ การตัด ขนาดไม้ ด้วยการใช้เครื่องจักรในแผนกเตรียมวัตถุดิบ ตลอดจนการคัดคุณภาพไม้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนดในการทำงาน	380
4.2 สาขาอาชีพพนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ		
ระดับ1	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ ด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ประกอบด้วย การขึ้นลงชิ้นงาน การเดินเครื่องจักรอัตโนมัติ การทำงานกับเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) การทำงานตามกฎ ความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ และการทำงานตามข้อกำหนด ความปลอดภัยในการทำงาน การตรวจสอบคุณภาพของชิ้นงานที่เกิดจากการ ตัดเฉือนของเครื่องมือตัด และการทำความสะอาดเครื่องจักรและพื้นที่ทำงาน	395
ระดับ2	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเขียนโปรแกรมจีโค้ด (G Code) เบื้องต้น ป้อนโปรแกรมเข้าเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ติดตั้ง เครื่องมือตัด (Cutting Tools) ที่ใช้กับเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ควบคุม การทำงานของเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) กับโปรแกรมที่ผ่านการใช้งาน มาแล้ว และดูแลรักษาเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) เบื้องต้น	455
4.3 สาขาอาชีพพนักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง		
ระดับ1	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานการขนย้าย ชิ้นงานประกอบ การประกอบชิ้นงานด้วยกาว การเช็ดกาวและจัดเก็บชิ้นงาน บนพื้นที่ที่ได้จัดเตรียมไว้ รวมถึงการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน	365
ระดับ2	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติงานเตรียมพื้นที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ในการประกอบ งานสร้างจิ๊กประกอบชิ้นงาน ตลอดจนงานประกอบเฟอร์นิเจอร์	415
4.4 สาขาอาชีพช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง		
ระดับ1	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานประจำเกี่ยวกับการเตรียมผิวหน้าไม้ การเตรียมวัสดุในการเคลือบสี และการปฏิบัติตาม ข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน	375
ระดับ2	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ในการทำงาน เกี่ยวกับการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ มีการย้อมสีไม้ การพ่นสีรองพื้น การขัดสีรองพื้น รวมทั้ง การดูแลรักษาอุปกรณ์พ่นสีย้อมและสีรองพื้น	415

ตารางอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่
ตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 10)
ซึ่งได้ประกาศให้มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2563

ลำดับที่	อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (บาท/วัน)	จำนวน (จังหวัด)	เขตท้องที่บังคับใช้
1	336	2	จังหวัดชลบุรี และภูเก็ต
2	335	1	จังหวัดระยอง
3	331	6	กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
4	330	1	จังหวัดฉะเชิงเทรา
5	325	14	จังหวัดกระบี่ ชอนแก่น เชียงใหม่ ตราด นครราชสีมา พระนครศรีอยุธยา พังงา ลพบุรี สงขลา สระบุรี สุพรรณบุรี สุราษฎร์ธานี หนองคาย และอุบลราชธานี
6	324	1	จังหวัดปราจีนบุรี
7	323	6	จังหวัดกาฬสินธุ์ จันทบุรี นครนายก มุกดาหาร สกลนคร และ สมุทรสงคราม
8	320	21	จังหวัดกาญจนบุรี ชัยนาท นครพนม นครสวรรค์ น่าน บึงกาฬ บุรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ พัทลุง พิจิตร พิษณุโลก เพชรบุรี เพชรบูรณ์ พะเยา ยโสธร ร้อยเอ็ด เลย สระแก้ว สุรินทร์ อ่างทอง อุตรธานี และอุตรดิตถ์
9	315	22	จังหวัดกำแพงเพชร ชัยภูมิ ชุมพร เชียงราย ตรัง ตาก นครศรีธรรมราช พิจิตร แพร่ มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน ระนอง ราชบุรี ลำปาง ลำพูน ศรีสะเกษ สตูล สิงห์บุรี สุโขทัย หนองบัวลำภู อุทัยธานี และอำนาจเจริญ
10	313	3	จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา
หมายเหตุ	1. คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 10) เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2562 โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป 2. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 136 ตอนพิเศษ 316 ง ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2562		

ข้อมูลผู้บริหารหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดยะลา

สำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

หัวหน้าหน่วยงาน	นางรัชิกา ชาญณรงค์ แรงงานจังหวัดยะลา
ที่ตั้งหน่วยงาน	อาคารศูนย์ราชการกระทรวงแรงงานจังหวัดยะลา ชั้น 4 66 ถนนสุขยางค์ ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
ช่องทางการติดต่อ	โทรศัพท์ 0 7325 9240 -1 โทรสาร 0 7325 9240 โทรศัพท์ (มือถือ) 09 7219 0192 E-mail yala@mol.go.th Website http://www.yala.mol.go.th

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา

หัวหน้าหน่วยงาน	นายมานะ วิทิตศาสตร์ ประกันสังคมจังหวัดยะลา
ที่ตั้งหน่วยงาน	สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา 64 ถนนสุขยางค์ ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
ช่องทางการติดต่อ	โทรศัพท์ 0 7327 4482 – 4 โทรศัพท์ (มท.) 74951 โทรสาร 0 7321 1752 โทรศัพท์ (มือถือ) 08 1897 0374 E-mail yala@sso.go.th Website http://www.sso.go.th/yala/

สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา

หัวหน้าหน่วยงาน	นายสรชัย ชอบพิมาย ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา
ที่ตั้งหน่วยงาน	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา หมู่ที่ 5 ถนนยะลา-รามัน ตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา
ช่องทางการติดต่อ	โทรศัพท์ 0 7320 3222 โทรสาร 0 7320 3223 โทรศัพท์ (มือถือ) 08 5483 8593 E-mail yala@dssd.go.th Website http://www.yala-dssd.go.th

สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา

หัวหน้าหน่วยงาน นายอภิวัฒน์ โสเจยยะ
จัดหางานจังหวัดยะลา
ที่ตั้งหน่วยงาน อาคารศูนย์ราชการกระทรวงแรงงานจังหวัดยะลา ชั้น 2
66 ถนนสุขยางค์ ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
ช่องทางการติดต่อ โทรศัพท์ 0 7336 2614 – 5 โทรสาร 0 7321 1590
โทรศัพท์ (มือถือ) 08 1831 8965
E-mail yla@doe.go.th
Website <http://www.doe.go.th/yala>

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา

หัวหน้าหน่วยงาน นายเนติษฐ์ ประเสริฐวงศ์
สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา
ที่ตั้งหน่วยงาน อาคารศูนย์ราชการกระทรวงแรงงานจังหวัดยะลา ชั้น 3
66 ถนนสุขยางค์ ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
ช่องทางการติดต่อ โทรศัพท์ 0 7327 4485 - 6
โทรสาร 0 7327 4485
โทรศัพท์ (มือถือ) 08 1898 1286
E-mail yl@labour.go.th
Website <http://yala.labour.go.th>

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายชัยสิทธิ์	พานิชพงศ์	ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา
นายวรเชษฐ	พรหมโอภาส	รองผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา
นางรัชิกา	ชาญณรงค์	แรงงานจังหวัดยะลา
นายเนติษฐ์	ประเสริฐวงศ์	สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา
นายมานะ	วิทิตศาสตร์	ประกันสังคมจังหวัดยะลา
นายอภิวัฒน์	โสเจยยะ	จัดหางานจังหวัดยะลา
นายสรราชัย	ชอบพิมาย	ผอ.สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา

ผู้จัดทำ

นางผุสดี จำเริญ	พาณิชย์จังหวัดยะลา	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา
นางสาวศุภา ถาวรสุข	ผู้อำนวยการกลุ่มยุทธศาสตร์และแผนงาน	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา
นายนิมิต ชังกะจิตร	ผู้อำนวยการกลุ่มบริการทะเบียนธุรกิจฯ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา
นายชาอุดี เช็งกะแซรี	นักวิเคราะห์นโยบายและชำนาญการ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา
นางสาวรุ่งทิพย์ สีทอง	นักวิชาการคลังชำนาญการ	สำนักงานคลังจังหวัดยะลา
นางสาวเมธินี ชำนิธุระการ	นักวิชาการสถิติชำนาญการพิเศษ	สำนักงานสถิติจังหวัดยะลา
นางนุชนารถ โรจนอุดมศาสตร์	นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ	สง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดยะลา
นางพนิดา ภูมิประเสริฐ	นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการ	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 24 ยะลา
นางสาวชฎาณัฐ์ สุขสวัสดิ์	นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ	สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยะลา
นางสายเนตร มาปะ	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ	สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา
นางวิจิตรา ทาหา	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ	สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา
นางกุสุมา วงษ์ตานี	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ	สำนักงานจัดหางานจังหวัดยะลา
นางสาวหทัยภรณ์ อมรปาน	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ	สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา
นางสาวเดือนจิตร เกสโร	นักวิชาการประกันสังคม	สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยะลา
นางทมวรรณ อรัญภาค	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ	สำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา
นางสาวอนงค์ สังข์ชุม	นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ	สำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา
นางสาวสุรชาติพย์ เท่งประกิจ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์และประเมินผลเบื้องต้น	สำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา

ขอขอบคุณหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงาน ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ในจังหวัดยะลา ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำรายงานสถานการณ์และดัชนีภาวะแรงงานจังหวัดยะลา รายปี 2562 (มกราคม – ธันวาคม 2562) หากท่านมีข้อสงสัยหรือข้อเสนอแนะประการใด กรุณาติดต่อสำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา โทร. 0 7325 9240 - 1

